

தென்னாட்சி சிரேட்டர்கள்.

(இரண்டாம் பாகம்.)

இதிலே பரோபகாரிகள், மந்திரிக் கிழவர்கள்,
வித்தியாதாரர்கள், நீதிபதிகள், புலவர்கள்
ஆயினோர் தவய சரித்திரங்கள்
அடங்கி உள்ளன.

இதனைத் தமிழில எழுதி
வெளிப்படுத்தியவா

கா. ச. துரைசாமி.

சென்னைப்பட்டணம் :
மதராஸ் லிடரரி பூரோ.

1904.

விலை அனா. 12.]

[Copyright Reserved]

NOTE.

The success that attended the 1st Part of the Series has encouraged me to bring out this 2nd Part. The first edition of 1000 of the 1st Part has almost been exhausted, and this fact shows the avidity with which literature of this kind is read by the Tamil-reading public, which is not confined to South India alone. Hundreds of copies were sold in Natal, Penang, the Straits Settlements, Ceylon and Burmah, and my correspondents there have often written to me to continue the Series; and I am also very happy to state that the Governments of Pudukotah and Travancore have liberally patronized the book. This and the advantages to be derived from biographies of this kind, so well set forth in the learned Introduction of Dr S. Sathianadhan, are my only reasons for bringing out the 2nd Part and it is my fervent wish to complete the Series, which would consist of 5 Parts in all, at no distant date.

I wish to add that, on the recommendation of the Madras Text Books Committee, the Director of Public Instruction has approved the 1st Part of "South Indian Worthies" as an Additional Reader for Schools; and I wish to tender my sincere thanks to the Madras School Book and Literature Society for the contribution of Rs. 50 made towards the publication of the 1st Part. In conclusion, I feel grateful to the Honorable Sir S. Subramania Iyar, K. C. I. E., for the assistance and encouragement given by him in more ways than one.

CONTENTS.

	PAGE
1. INTRODUCTION	1
2. T Vedadrisadasa Moodlear	1
3. Nawab Sir Salar Jung, G. C. S. I.	51
4. Pundi Runganatha Mudaliar, M. A.	75
5. Gazulu Lakshminarasu Chetty, C. S. I.	95
6. Sir K Seshādrī Iyer K. C. S. I.	123
7. T Ramakrishna Pillai B. A.	127
8. T R A Thumboo Chettiar, C. I. B.	145

உள்ளடக்கம்.

	பக்கம்
I டாக்டர் S. சத்திய நாதனார் எழுதிய ஆங்கில முகவுரை	i
2 திருமணம் வேதாத்திரிசதாச முதலியார்	1
3. நவாப் சா சாலா ஜங், ஜீ. சீ. எஸ். ஐ.	51
4. பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், எம். ஏ.	75
5. காஜுலுலகஷ்மிநரசு செட்டியார், சி. எஸ். ஐ.	95
6. சர்க்கு சேஷாத்திரி ஐயர், கே. சி. எஸ். ஐ.	123
7. தோ. இராமகிருஷ்ண பிள்ளை, பி. ஏ.	127
8. தி. இரா. ஆ. தம்பு செட்டியார், சி. ஐ. இ.	145

INTRODUCTION

THE success that has attended the publication of the first series of lives of the "**South Indian Worthies**" has induced M^r K C Duraisami Pillai to bring out the second series, which, I trust, will receive an equally cordial reception from the Tamil-reading public. We hear a great deal in these days about the paucity of Vernacular literature; but there is evidence to shew that, so far at least as Tamil is concerned, there is coming into existence a healthy literature on a variety of subjects, which is all the more valuable as it is written by men who have had a good English education, and hence bring to bear upon their work the critical methods with which they are familiar. A special significance attaches to this series of lives of South Indian Worthies, for, if I am not mistaken, it is the first attempt at biographical literature in Tamil on the lines of English biography. These sketches, therefore, are characterized by an adherence to truth, a sober judgment of men and things, and a careful estimate of character,—qualities which are essentially necessary for all true biography.

It is needless to speak of the advantages of biographical literature. The biographies of distinguished men not only enable us to learn much of the history of the times in which they lived, but they also enable us to know a great deal about the strength of character which lay behind their lives. We find out how these men came to be what they were, the different influences which played upon their character, their early surroundings and environments. Modern India, it is true, has not a long roll of eminent men to boast of, but the new influences that have been at work have afforded opportunities for her sons to distinguish themselves in different spheres of activity, and it is but right that the lives of men who have been distinguished not only for their ability but for their high moral character, should be written for the younger generation to read and emulate. A perusal of these sketches contained in this little volume will, I feel sure, be helpful to our young men in stirring them up to make the best use of their talents and promote the true welfare of their country.

The book is written in an easy and simple style, and as such it can be perused with advantage by all classes of readers.

MYRTLE LODGE, }
 ROYAPETTAH, }
 8th August 1904 }

S SATHIANADHAN.

சீ. அ இராமசாமிபுலவா,
கருப்பக்கிளர் (அஞ்சல)
கோட்டோவடி, தஞ்சை மாவட்டம்.

திருமணம் வேதாத நிர்சதாச முதலியார்.

திருமணம் வேதாத்திரீசதாச முதலியார்.

- 1 'செல்வத்தப பயனே ஈதல் —புறநானூறு
- 2 'செயற்கரிய செயலா பெரியார்,'—திறள்
- 3 'தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யானன'—மணிமேகலை
- 4 'இருவாதஞ் சொல்லேயும் எழுதாமகேட்டவா'—வேற்றிவேற்கை
- 5 'அனபொப புரவு கண்ணோட்டம் அழியா வாய மம் காணுதி
இன்பம் பெருக்கு நற்குணங்களை எல்லா சிறந்தத சான்றோர்கள்
துன்புற நவாக்கும் இனியனவே குழவார தண்பின வினோடிப்பா
அன்பிற தளரார எட்டாக்கும் அடங்கித் தோற்ற னூறே'—

விநாயக புராணம்.

திருமணம் வேதாத்திரீசதாச முதலியார்
1820மஹாத்திலே பாளையங்கோட்டையிலே பி
றந்தவர். இவரது தந்தையார் சுலோசனமுதலி
யார் இராமலிங்க முதலியாரின் செல்வப்புத்தி
ரா. இராமலிங்கமுதலியார் செங்கற்பட்டு ஜில்
லாவிலே ஓர் ஜமீன்தாரராக விளங்கியவர். அவ்
ருக்கிருந்த செல்வாக்கு எவருக்கும் இருந்ததி
ல்லை. அமித்தோராகக்கெல்லாம் அமித்த நண்பரா
யிருந்தார். இவர் அக்காலத்திருந்த ஈஸ்டி இந்
தியா கும்பேனி (East India Co.) யைச் சேர்ந்த
பெருத்த ஜரவ உததியோகஸ்தராகளின் ஆபத்
நண்பரானவர். இவரது உதவியை அப்பெருத்த
ஜரவ கனவரன்கள் அடிககடி நாடுவாராகள். அப்
போதைக்கப்போது அவரவர்களுக்குத் தேவை

யான துகைகளை முதலியாரிட மிருந்து கடனவாங்கித்திருப்பவர்கள். அவர்களுக்கெகொடுக்கும் பணத்திற்கு நமமவர் ஓர் சீட்டைக்கூட அவர்களிடமிருந்து பெறுவார இல்லை. வட்டியைக்கனவினுங் கருதார. வாங்கியவர்களிடமிருந்து எத்துணை நாட்பட்டபோதிலும் பணத்தைமட்டிலுங் கருதுவாரேயன்றி இராமலிங்கமுதலியாரெகொடுத்த துகைக்காகப் பத்திரத்தையாகிலும் வட்டியையாகிலும் வாங்குவதேகி டையாது. அவரவர்களே வலுவில் இவைகளில் ஒன்றை யனுப்பித்தரினும் அங்கீகரிக்கமாட்டார. இவ்விதமாக ஐரவகனவானகளிடம் நமது முதலியார ஒழுகினார். அவர்களது நட்பினுக்கருகராயினார். நம்பிக்கையைக் கைக்கொண்டே ஐரவர்களிடத்திருந்து சகலமரியாதைகளையும் பெருகப்பெருகப் பெறுவாராயினார். ஜமீன்தாரராயிருந்த துமட்டுமல்ல இவர இராஜவிசுவாசமிருந்த தைரியசாலி. ஆதலால் குமபேனியாராக ன்க்கு உதவிபுரியுமாறு வெளிப்போந்தார். அது இவருக்கு என்றும் குறைபாடுபுகழைவிளைத்தது. 1799மவருஷம் மேஜாபானாமான துரையுடன் கூடி இவர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு கலகமவிளைத்ததுவந்த ஜமீன்தாரர்களுடைய குறுமபடக்கச் சென்றார் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையகாரர் இழைத்துவந்த திங்குகளுக்களவிலலை. தன்னலத்தையும் மன்னுயிர்தம்பெருநலத்தையும்பாளையகாரர்கருதினார் இல்லை. அமித்தநிலம் அனைத்தினும் உண்டாகும்.

விளைபொருள்களைவாரிச்செல்வார தமக்கு அபித்
தாப்போலிருந்த பாளையபட்டாரிலத்திலுள்ள
பொருள்களை வெளவுவார; சூரையாடுவார. கொ
லைசெய்யவும் நடுங்கார. பரவியநாடுகள் எல்லா
வறையுங் கைப்பற்றிக் கொண்டு நல்லரசாக்கிப்
பரியும் ஜனானுகூலிகளாகிய குமபேனியார் ஆட்
சிக் கும அடங்கார. கலெக்டர் உத்திரவை சிரா
கரிப்பார; கவானமெண்டார் ஆக்கினை எல்லாம்
அவருக்கோர் துருமபுமல்ல. பொய்யாடுவதை
ஓர் லீலையாகக் கொள்ளுவார இதுமட்டிலும்
தானா? ஆங்கிலேயபெருத்த காவலாளி உத்தி
யோகஸ்தாகளுக்கும் மேலுலகைத் தந்தனா. பா
ஞ்சாலங்குரிச்சிப் பாளையகாரர் என்ற லண்டனில்
லாம் அஞ்சும்; ஊரார் உடலெல்லாம் நடங்கும்.
அவர்பெயர் கத்தபொம்மநாயக்கர். அக்கம்பக்
கத்தாளனோர் ஓலமிட்டெழுந்த குமபேனியாரி
டம் அடைக்கலம்புகுந்த நன்மைபுரிந்தருளவே
ண்டியபடி, மேஜாபானாமான துரைகம்பெனிக்
காரர்களால் திருநெல்வேலிக்கு அனுப்பப்பட்ட
டார் துரைக்குத் துவிபாஷியாராக (Dubash)
நமது இராமலிங்க முதலியார் வியமனமாரார்.
முதலியார் அஞ்சாரெஞ்சினார். இராஜ விசுவா
சமுதிரந்தவர். துரைபாஞ்சாலங்குரிச்சிப் பாளை
யகாரருக்கு ஓர் திருமுகமும் எழுதி நமது மு
தலியாரவசம் தந்தனா. அதனைத் தீர் மனத்
தோடு எடுத்ததுச்சென்று எவராலும் அடிப்பத
ற்கு ஒண்ணைத் பாஞ்சாலங்குரிச்சிப் பாளையகார
ரை அனனோர் தம் மனையிலேயே பலரோடு வீழ்

றிருக்கக கணடு தநதனா தநதவா தமமு
 யிரை ஒருபொருடாகவும பாவியாது, அன
 னவகாக காலதாமதஞ் செயயாமல் குமபே
 னியாரபால் அடைக்கலம் புகுவதே சாலபு
 டைதது என்று கூறினா. இன்னுமபலவாருகப
 பாளையகாரருக்கு 'நனமைகடைப்பிடிக்கும்'மா
 ரக்கம் எடுத்தோதினா இவாகூறிய கூறறுகக
 ள அனைத்தும் பாளையகாராகாதிற்குப் பெருங்
 கூறறுககளாகவே முடிந்தன. பிறகு அரசாங்க
 ததார துட்டசமமாரமசெயது திருநெல்வேலி
 ஜில்லாவைச் சீர்படுத்தினா அதற்காகமது மு
 தலியார எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்தை இன்ன
 தென்று எழுதமுடியாது இதுவிதமாகக் கு
 றுமபரை அழித்து நாட்டையடக்கிக் குடிகளு
 க்கு உடற்காவல் பொருட்காவல் அளித்து அ
 வாகளை நல்லநிலைமையிலிருத்திக்கொண்டு வரு
 மபோது, திருவாங்கூர சமஸ்தானத்துச் செய்தி
 கள அனைத்தும் அதிருபதிகரமாகவே இருந்
 தன. மகாராஜாவுக்கு நற்றுணைவா இலலை, சூ
 ழந்தாளனாரா கொடுவழி நடக்கக்கூறினா; அ
 ரசரும் அவாவழி நடப்பதுவே நலமெனக்கொண்
 டனா. எனசெயவார, பாவம்! மகாராஜாதிடம்
 னத்தவா அல்லா மேலும் தூரநோக்கமற
 றவா அவரவா சமயோசிதமாக எடுத்துக்கூ
 றுவதிற கடமிண்டு நடக்கும் சலனசித்தம்
 படைத்த பாரத்திபரா யிருந்தார். ஆதலின
 தமமைச் சூழந்தாளனார் ஆட்டி வைத்த
 வண்ணம் ஆடிவந்தாரா. மகாராஜாவின சில

உத்தியோகஸ்தரகள் கலந்து பேசிகொண்ட ஒரு மேஜா தம உயிரை வாங்கிவிட்டார்கள். மற்றொரு பேஷ்காரும் அவர்களால் உயிர்துறந்தார். இவர்கள் இருவரும் சிரபராதிகளாயிருந்தவர்கள். இவர்களுக்குநோய்த கேடடைக்கேட்டதும் குமபேனியராக விசனப்படட்டு, திருவாங்கூர இராஜிய ஆளுகையைச் சீர்ப்பித்தவேண்டுமென நினைத்து வல்லமைசாலியான மேஜாமெக்காலி துளையைத் திருவாங்கூருக்கு அனுப்பினார்கள். இவருக்குத் துவிபாஷியாராக நமது முதலியாரும் போயினார். மேஜா துளையுடைய பிரதிக்ரீதியாகவும் அவருக்கு நமது முதலியார் தாளுபதியாகவும் விளங்கினார்கள். இன்னொருக்குக் காவலாகவும் நாட்டை அடக்கப் போதுமானதாகவும் வேண்டிய சேனைகளையும் திருவாங்கூரிலே குமபேனியராக நின்றுத்தினார்கள். தாளுபதியான முதலியாரது தோடபாரமாகப் பறப்பெரிய அலுவல்களவீழ்ந்தன. அவைகளில் ருதிமுக்கியமானது கடிதப்போக்கு வரத்துகளை இங்கிலீஷிற் கொண்டதுவே. கெடுமதியாளர் பலர் மகாராஜாவைச் சதா சூழ்ந்துகொண்டிருப்பினும், திவானாக வேலுத்தம்பி இருந்தார். அவர் மதியூகி. 'மகாராஜாவைக்குமபேனியர் வழிப்படுத்தலே தகுதியுடைத்தெனப் பல்வழிகளிலுங்கண்டு, திவான அதற்கேற்ற மாக கங்களைத் தேடிவாராயினார். முதலியாரும் வேலுத்தம்பியைப் 'பன்னூல வல்லாரும்'னவர்,

‘மதிநுட்பமுடையவர்’ தமது சோரவடையாச சொல்லால் அரசரது ‘மனமுங்களிதூங்கச்சொல்லி’க கவரவல்லவா எனக்கண்டார வேலுத்த மபியோ முதலியாரை உத்தமேந்ததமா என ழும், பாரத்திபாககேற்ற நனமைகள் பலவற்றைப்பயப்பவா னனழமதெரிந்தார இருவோரும் இவவிதமான நல்லெண்ணத்தைக் கொண்டதுவே நாட்டா இருந்தவமாக விளங்கிற்று. முதலியார மகாராஜாவை அடுத்தது அவருக்கு ழுதிபயக்கும்படியான மரக்கங்கள் பலவற்றை எடுத்ததுக்காட்டினா. வேலுத்தமபியும் முதலியாரது வழிநின்றனா. இவ விருவாக்களுடைய வார்த்தைகள் எல்லாம் மாணிலங்காவலா தமம் னதிற்பதிந்தன. பிரிடிஷ்ரெவீடெண்டு மேஜா மெக்காலிதூரை எடுத்ததுக்கூறிய ரீபந்தனை களுக்கெல்லாம் மகாராஜாவிணங்கினா 1805ம் வருஷம் ஜனவரியீ 12உ உடன்படிக்கையில் மகாராஜா தமதுகைச்சரத்திட்டா இவவுடன்படிக்கையே திருவாங்கூ இராஜியத்தினதற்கால நல்லநிலைமைக்கு அஸ்திவாரமானது இந்த உடன்படிக்கை-இராமலிங்கமுதலியாரும் வேலுத்தமபியும் அக்கரை அதிகமெடுத்ததுக்கொண்டு செய்தத இந்த உடன்படிக்கை-முற்காலத்தில் உண்டாகாதிருந்தால் குடிகளுக்கான சுகிரதங்கள் அதிகுரித்ததில் விளைந்திரா. முதலியார் இருந்திரத்தாராகும்; மகாராஜாவுக்கும் ஆங்கிலேயமன்னருக்கும் ஒப்ப ஒழுகினா. அவரவர்க்கு ஆக்கமபெருகும் மரக்கங்களை எடுத்த

தோதினா; இதமொழிந்தார. ரெவிடென்டுக குமுதலியாரமீது சந்தோஷமுண்டது. மகாராஜா முதலியாரைப் பலருக்கும் பயன்படக்கூடிய பலசித்தமபடைத்துச் சிறந்தவா எனக் கணித்துத் தமது 'சித்தத்துடதித்திப்பவ'ராகக்கொண்டார். அதனைப்பலரும் அறியுமாறு கவர்னா ஜெனரலாயிருந்த மாகாளுக்குவிஸ்வெல்லஸலி சீமானிடமிருந்து தாம் வெகுமதியாகப்பெற்ற வைரமோதிரத்தை முதலியாருக்கு வெகுமதியளித்தனா இவ்வைர மோதிரமோ கவானாஜெனரலுக்கு அக்காலத்திய இறுகிலாண்டு அரசாநானகாவது வில்லியம் என்பவரால் கிடைத்தது. அவ்வைரமோதிரத்தை அணியத்தக்கவாயரா² மாகாளுக்குவிஸ்வெல்லஸலி தான என வில்லியம் கண்டார்; கவர்னாஜெனரலோ அப்பெருமைக்குத் தமமிலும் சிறந்தவா மகாராஜாவெனத் தெரிந்தார, மகாராஜா அவ்வங்குலி யாபரணத்திற்கருகரானவர் இராமலிங்கமுதலியாரே எனக் கடைசியாக கருத்திலமைத்துத் தாம் நந்த மோதிரத்தை அணிந்து முதலியார் உலவுவதைக் கண்குளிரக் கண்டிவந்தார. ஆங்கிலேயமன்னர்தம் தாபுபதியாக விளங்கியபோது முதலியாரா அக்கரை எடுத்ததுக்கொண்டு செய்தவை யனந்தமஉண்டு. அவைகளிற் சிலவற்றைமட்டும இங்கு குறிப்பிடுவோமாக மகாராஜாவை வைஞ்சுரிசுத்திகொள்ளுமபடியாகத் தூண்டி அதனாலேநரும் நன்மையை அனுபவிககச்செய்கார்: நவாப் உண்

கையினபோது குடிகள் கொடுத்தவந்த வரிமுதலானவைகளின் விவரத்தை எடுத்து மொழிந்தாரா; சகலவிஷயங்களுக்கும்மாகக் கடிதப்போக்குவரத்துக் கொண்டுவந்தாரா. மேலா மெககாலிதூரை இனாமாயனுப்பிய கிங்காபசாலுவைமுதலானவைகளை வேலுத்தம்பிகுத்த தந்தனா; இன்னும் இவைபோன்ற முக்கியவிஷயங்கள் பல்வற்றில் ஆங்கிலேயருக்கு அனுகூலியாக முதலியார்விளங்கியது செப்புநதரமல்ல முதலியாருக்கு அதிகாரிகளிடமிருந்த செல்வாக்கு அதிகம்; குடிகளிடமிருந்த விசுவாசமும் அதிகம் இவா என்னசெய்தாலும் செய்திருக்கலாம் எத்துணைப்பொருளை அபகரித்திருந்தாலும் இருக்கலாம் ஆனால் அப்படிச்செய்தவா அல்லா. மனசாக்கிக்கு விரோதமில்லாமல் மகாராஜாவுக்கும் ஆங்கிலேயமன்னருக்கும் தம்மாத்ரசெய்யக்கூடிய நன்மைகளைச்செய்து, அவைகளுக்காகச் சத்தியவழியிற் கிடைக்கக்கூடிய பிரதிபலனைக்கொண்டு சத்தியவாசகா, சுத்தமான கரத்தவா, இதமறிந்தாடப்பவா எனப்பெயராவாங்கி அவைகளை என்றென்றும் நிலைக்கவைத்தனா. இதனைக்குறித்து ரெவிடண்டாயிருந்த லெபடினாண்டகானல் மெககாலி எழுதியதாவது. =

‘இராமலிங்க முதலியார நாட்டவர்களுக்கு மகத்தான நன்மைபுரிந்துள்ளவா; சுதேசிகளுக்குள்ளாகக் கரசுத்தம் உடையவராகத் தமது யோக்கியதையை ஆதிமுதல் அநதம் வரைக் காப்பாற்றி வந்தவா இவா தான எனப்பதற்குச்

சந்தேகமே இல்லை இவா எததுணைப்பொருளை ஆசைப்பட்டு அபகரித்திருந்தாலுமிருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு ஆசைப்பட்டவர் அல்லா. ஒரு இங்கிலீஷ்க கனவானைக் குறித்து இப்படி எழுதுவதா யிருந்தால் அது அவருக்கு ஓர் பெருத்த பெருமையாக இருந்திருக்கும். இராம லிங்க முதலியாரோ நற்குணம் படைத்துச் சல னசித்த மில்லாதவராகி 'மங்குவாரா அவா செ லவததைமதியாது' நேரான நடத்தை யுடை யாராய்க் கனவானுக்குடைத்தான யோக்கிய தாமசங்கள் அனைத்தையும் பொருந்தியவா. இவா பைரங்க வேலைகளில் நேரமையாக நடந ததுபோலவே அந்தரங்கநடத்தையிலும் உண் மையும் சுத்தமுமான கொள்கைபடைத்த வராகிப் பெருமைக்கும் யோக்கியதைக்கும் உரி யவராயிருந்தார்'

முதலியாரது அபாரயோக்கியதையையும் அவா இங்கிலீஷ்கருக்குப்புகிறத நனமைகளையும் கருதினவராகி மேஜாநூரை முதலியாருக்குத் தகுந்தவழியில் எனறென்று மழியாதவண்ணம் மரியாதை செய்யவேண்டுமென்றும், அதற்குத் தகுதியானது ஜாகீர்கொடுப்பதுவே என்றும் மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதினா. ஆனால் ஜாகீர் பெறுவதில் நமது முதலியார பிரியப்படவில்லை' எனத் தோன்றுகின்றது பிரியப்பட்டிருந்தால் இவருக்கு ஜாகீர் கிடைத்திருப்பதில் யாதொருசங் தேகமும் இருந்திராது. ஏனெனில் திருவாங்கூர இராஜிய உடன்படிக்கைவிஷயமாக

புரிந்த நனமையை இங்கிலீஷாருக்குமறையார்தான் புரிந்தாரா? முதலியார எப்பொழுதும் தருமசிறதனை உடையவரே. தமமுடையது தரும சிறதனை எனபதைப் பலலாண்டு பலலாண்டு அழியாவிண்ணம் நிலைநிறுத்தி உள்ளாரா. திருக்கமுககுன்றத்திலே சத்திரம் ஒன்றை நிறுமித்தது அதில் அன்னதானம் 'சிறைவேறி' வருவதற்காகவும், பாடசாலை ஒன்றுநடைபெறுவதற்காகவும் ஐயாபிரம் வராகளைக் கவானமெனடாவசம் ஒப்புவித்தது அதனை எக்காலத்தும் எக்காரணத்தும் எவருக்கும் கொடுக்கக்கூடாதென்றும், அதனவடியை முற்கூறிய தருமங்களுக்குப் போகிக் குமபடியாகவும் சாசனம் ஏற்படுத்தி உள்ளாரா. அவர் தெய்வபக்தி உடையவா, இராமேஸ்வர யாததிரைசெய்தவா; திருவாங்கைக் குளத்திற் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், சேரமான் பெருமானாய் இன்னோர விக்கிரகப்பிரதிஷ்டை செய்வித்தவா. மேலும் சமஸ்கிருதமகற்றவா; சதாசமஸ்கிருதசாஸ்திரிகள் தற்கூழ் அப்பாஷாநலமுண்டு களித்தவா.

இவரது குமாரன் சுலோசனமுதலியார ஏழாவது பிராயத்திலே திருவாங்கூரிலே இருக்குமபோதே மகாராஜாவால் நன்குமதிக்கப்பெற்றுச் சுவாரிசெய்வதற்காக ஓரகுதிரையையும் அதனபோஷணைக்காக முந்நூறு ஏக்கரா விஸ்திரணபூமியையும் வெகுமதியளிக்கப்பெற்றார். தோன்றும்போதே புகழ்ச்சிக் கீடாகத்தோன்றிய சு

லோசனன கலவிகறகத்தொடங்கினவன, படிப்படியாக அககாலத்தறியக்கூடிய வெல்லாவற்றையும உலோபமினறி அறிந்தான். ஆங்கிலமும் தமிழும் அழகுடனகற்றான். இத்துடன் ஐரவநன்பாகள பலரையும் கொண்டான். நாளாவட்டத்தில் ஓர் பெருத்த கனவானுகளுள்ள இலக்கனங்கள் அனைத்தும் இவரிடங்குடிக்கொண்டன. சாககார அலுவலில் அமரும் எண்ணத்தவராசு சுலோசனமுதலியார் திருநெல்வேலிஜில்லா கோரட்டில் ஓர் உத்தியோகம் பெற்றார். பிறகு கலெக்டரரபீஸ குமாஸ்தாவாக மாறி முதலியார் மனதாரச்செய்த மேலானவேலைகளுக்ககணக்கே இலலை. எனினும் அவற்றில் முக்கியமானதொன்றை நாம் பாராட்டவேண்டுமெனவாயிற்று. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உத்தியோகஸ்தாக்கள் இருக்கையாலும் பரிதானமெற்றுச்சீரணித்துவந்தார்கள். அககாலத்திய கலெக்டர் மிஸ்டர் ராடன் அத்துராவழக்கத்தின வேரை அறுக்கமுயன்றபோது முதலியாரிடமிருந்து அதிக உதவியைப்பெற்றார். இது சம்பந்தமாக கலெக்டர் முதலியாரைக்குறித்துவியந்துகுறிப்பிட்டுள்ளார் இதற்குத்தனமம்முதலியார் நாயபசிரஸ்தேதார் ஆயினார். இவ்வுத்தியோகம் வகித்துவந்தபோது முதலியாரைச் சென்னை ரெவினியூபோர்டி ஆபீசுக்கு ஓர்உதவி (Uncovenanted Native Assistant) உத்தியோகஸ்தராக உயர்த்தினார்கள். தமது சிரஸ்தேதார் உத்தியோகத்திற்கு இராஜ்நாமாத்தந்தனுவிட்டு

செனனைக்கேகித தமது புதியஸ்தானத்தில் அ
மாந்தரர் எனினும் கலெக்டராயிருந்த சர். H
C மாணடுகுமரிதுரை இவரைவிட்டுப்பிரிய மன
மில்லாதவராகிக் குடிகளின் பொதுநன்மைக்கா
கத் திருமபவும் முதலியாரைத் திருநெல்வேலி
க்கேயனுப்பித் தந்தருளலவேண்டு மென்று க
வானமெண்டாருக்குக் கடிதம் எழுதினார். அத
னைப்பின்பற்றியே மிஸ்டர் E B தாமஸ்துரை
யும் எழுதினார். இவைகளைப்பரிசீலனைசெய்து க
வானமெண்டு செகரடரி மிஸ்டர் பரடிஸியன் எ
ன்பவர் சுலோசன முதலியாரைத் திருநெல்வே
லிக்குத் திருமபவிடுத்ததவாமுதலியாருக்குநன்ன
டத்தைக்கொளவரவப்பத்திரம் ஒன்றையும் தந்த
னார். பிறகு திருநெல்வேலியில் சிரஸ்தேதாராகச்
சிலகாலம் வேலைபார்த்தவா கோயமுத்தூர் பி
ரினஸ்பல் சதர் அமீனா (Principal Sudr Ameen)
க 1847 ம் ஆஸ்தத்திலே அமாததப்படடார் இச்
சுப்செய்தியைக்கெஜட்டின வழியாகப் படித்
துப்பாரத்து அடங்காமகிழந்தாங்கினவராக மி
ஸ்டர் E B தாமஸ்துரைநீலகிரியிலிருந்து நம
து முதலியாருக்குவாழ்த்துப் பத்திரம் ஒன்றை
எழுதி அனுப்பினார். அத்துடன் கோயமுத்
தூர் ஜில்லாவில் துரைமுருகி ஜில்லா கலெக்ட
ராக விருந்தவராதலால் அங்குள்ள நண்பாபல
ருக்குமுதலியாரைக்குறித்துக் கடிதம் எழுதி
முனனாகவேவிடுத்தனார். எழுதிவிடுத்ததுயானை
வருகைக்குமுன விளங்குமமணி ஓசையாயிற்று.
முதலியார் நாயபசிரஸ்தேதாரராகத் திருநெல்

வேலியிலிருந்தபோது இந்தியாநாட்டில் அதனிலும் தென்தென இந்தியாநாட்டிலுள்ள ஜனங்களை எல்லாமதமக்குவிசுவாசிகளாகத்தமது அருஞ்செய்கைஒன்றினால் எனநெனநென விளங்கவைத்துக் கொண்டார். எவ்வித மெனருல 1840 ம் ஓஸ்தத்திலே ஓர் மாலைக் காலத்திலே நமது முதலியார் ஜில்லாகக்கலெக்டர் மிஸ்டர் E. B. தாமஸ்துரை பங்களாவுக்குத் துரையினபேட்டிக்காகச் சென்றவா, துரையை மராமத்திலாகாத தலைவர (Chief Engineer and the Government Secretary) காபடன பேபருடன்கண்டு, ஆசனத்தமாததவமாந்தார். மூவரும் அளவளாவிச் சம்பாஷனை புரிந்தார்கள். அப்போது பங்களாவிற்கருகே தாமபரபரணி ஆறுபெருக்குறறுக்கரைபுறண்டு ஓடுவதையும், அதனால் ஜனங்களை இருக்கைகளிலும் உள்ளவர்கள் நதியைக்கடக்கமாட்டாமல் அவஸைதப் படுவதையும் பார்த்து மெத்தவும் மனவருத்தப் படிகக்கொண்டதோடு, முந்தியே ஓர்முறை அந்நதிகு வாராவதிகடடுவதற்காக நேரிடம் செல்வை உத்தேசமதிப்பிட்டுப் போதிய பொருளினமையால் பேருபகாரமான காரியம் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றதெனநென காபடனபேபர் கூறினார். கலெக்டர் கேட்டு மனம் வருந்தினார். நமமவா மெளனம் சாதித்துத்தமது இல்லம் சென்றவா, சிலநாள்ககெல்லாம திருநெல்வேலி கலெக்டர் மிஸ்டர் E. B. தாமஸ்துரைக்குவிடுத்த ஓர் நீண்டகடித்தத்தின்

சாராமசங்களாவன: “இந்தப்பிராந்தியத்திலாவது அல்லது இந்தியாவின் மற்றெந்தப்பாகத்திலாவது இதுவரை செய்திராத பெருதத புதுவழியில் எனது முனனோரால் எனக்குக்கிடைத்துள்ள ஆஸ்தியினபெருமபாகத்தைச் செலவியற்றி ஓர் மகத்தானகட்டிடம் கட்டிக்கொடுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறேன். காலமுள்ளவையும் நீடித்து நிலைக்கக்கூடியதாயும், அதிக பயன்படுவதாயும், பெருததாபரணமாகத் துலங்குவதாகவும், என்று அழியாஞாபகம் நாட்டோர்களுக்கும் குள்ளாக நிலைப்பிப்பதாகவும் இருப்பது ஓர்வாராவதி ஆதலால், அதனைக் கட்டுவிப்பதென்றே முடிவு செய்திருக்கிறேன். சிலவருஷங்களுக்கு முன்கூட கலெக்டர் மிஸ்டர் ராடன என்பவரின் இஞ்சினீர் உத்தியோகஸ்தாக்களுடன் ஆலோசித்துத் திருப்பணிப் பொதுப்பணத்தின் மீதியிலிருந்து ரூ. 360000க்கு அதிகப்படாமலும் ரூ. 290000க்குக் குறையாமலும் ஒருவாராவதி கட்டலர் மென்று மேலதிகாரிகளுக்கு எழுதி உளளார் நான் அவ்வேலைக்காக ரூ. 40000 உடனே தருகிறேன்.

“இத்தகையதான பெருததவேலைகள்சம்பூரணமடைய வேண்டுமானால் சர்க்காரார் பேருதவி அவ்விதம் வேண்டும. வாராவதி கட்டிடத்திற்கு வேண்டிய சாமான சேகரம், வேலையாட்களுக்குக்கூலிகொடுத்தல், கணக்குவழக்குகளைச் சரியாகப்பாதுகாத்தல், வேலைமேற்றதணிக்கை ஆதியவை ஒருவனாற் செய்யக்கூடியவை

யல்ல ஆதலால், அவையெல்லாம் நான் ஊழியம் செய்யும் கவாமெண்டாரால் தானசரியாக நடத்தப்பட வேண்டும். ஆகையால் நான் எடுத்திருக்கிறும் வேலையைக் கவாமெண்டு வேலைகளில் ஒன்றாகக்கொண்டு சகலதையும் முடிக்கவேண்டுமென்று. சாககாசசெலவிற்குப்பத்திலாக எனதுபணச்செலவிற்குக் கட்டிவைப்பதில் மட்டும் தான வித்தியாசம் இருக்கலாமே ஊழியம் நிறைவாகவில்லை. எல்லாம் இந்த வேலையைச் சர்க்காரதாகக் கொள்ளுதல் கடமை”

உடனே கவாமெண்டார இவ்வாக்களித்த ரூ. 40000 தையும் வந்தனதுடன் ஏற்றுக் கொண்டு வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அதனை ஏற்பட்ட ‘பிளான்’ படிக்குக் கட்டி முடிக்க முடியாத நிலை துக்கைக்குமேல் ரூ. 10000 வேண்டியிருந்தது. அதனையும் மனமுவந்து பரோபகாரராததமாகவே மது முதலியார தந்தருளி னூ இவ்வாராவதி இன்னும் இன்னும் திருநெல்வேலிக்கும் பாளையங்கோட்டைக்கும் இடையே சா H C மாண்குமரி துரைசூறியவண்ணம் ‘சுலோசன முதலியாரின் பரோபகார சீலத்துவத்தைக் காண்பிக்கும் ஒப்பற்ற அறிகுறியாக விளங்குகிற கின்றது’. இவரது தயாளத்துவமும் ஜனநாயகத்தவமும் இது ஒரு காரியத்தினால் மட்டும் தானா விளக்க மடைந்துள்ளன? இதனைத் தவிர வேறே உயரந்தகருமம் பலருக்கும் பயன்படுமாறுகவும், நாடு முன்னுக்கு வருமாறுகவும், முதலியார புரிந்தது.

டா² வெனில் உண்டு. உயாதர ஆங்கிலேய
 பபாட்சாலை ஒன்றினைத் தாபித்துத்தமதுசொ
 நதச்செலவிலநடாத்திவந்தாரா. அதுதிண்ணைப்
 பள்ளிக்கூடமல்ல. தக்க சமாததரான ஜரவா ஓ
 ருவரைத் தூரதேசத்திலிருந்து தருவித்துவ
 ருஷ்ச்செலவு ரூ. 2000 ததில் அபபாட்சாலையை
 நடத்தினா எனரூல் அவரது பரோபகாரசந
 தையின் பெருமையை எவ்வாறு இங்கெடுத்தது
 வரைவோம்! முதலியாருக்கு இங்கிலீஷ் பாஷா
 பிவிருத்தியில் நம்பிக்கை அதிகம் இருந்தது
 அப்பாஷை பயிலுவதிறதான இந்தியாநாடுமு
 ன்னுக்குவருமஎன்பாரா, அப்பாஷா நூல்களிலே
 அநேக அற்புத விசேடங்கள் விளங்குவதைக்
 காணலாம் என்பாரா தம்மால் நடைபெறும்
 ‘தாமசனபாட்சாலை’ (தமது நண்பரான கலெக்
 டர் தாமசனதுரை பெயரால் அபபாட்சாலையை
 அழைப்பதாயினா) யை ஓர் சாவகலர் சாலையா
 கமாற்றித் தென்னாட்சிப் பிள்ளைகளுக்குப் பேரு
 பகாரஞ்செய்யப் பெரிதும் ஆசைப்பட்சிச் சென
 னை யூனிவரஸிடி பிரசிடண்டு மிஸ்டர் ஜியராஜ்
 நாட்டனதுரைக்கு ஓரகடிதம் சவிஸ்தாரமாக
 எழுதியதில், ‘எனது நாட்டவர்களின் பெ
 ரும்பானமையோர் நன்னடத்தைக் குறைபா
 டிடையவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சிறுவா
 களைச் சிறு பிராயத்திலே தக்கவழியில்
 நடத்தாமையை அதனது காரணமாகக்கொ
 ள்ளதல் வேண்டும். அவர்களை நடத்தையிற்
 சிறந்தவர்களாகக் வேண்டுமானால் மேனாட்டர்

ராகளது சாஸ்திரசாமபிரதாயங்களை அவர் களுக்குப் போதிககவேண்மம். போதித்தால நனமையை யடைவார்க ளென்றே உறுதியாய நம்புகிறேன். ஆகையால் இந்தியா நாட்டுப்பிர ஜைகளுக்குப் பிரயோசன மாகும்படியாகக் கல வியைப்பரவச்செய்வது அவலியம். ஜரவநாட் டினிலகற்றுகுகொடுக்கும் சாததிர நுட்பங்களை இந்தியாவிலே சுதேசபாஷாந்தரமாகக்கி கற்றுகுகொடுத்தல் வேண்மம் நான் இப்பொழுது ஸதாபித்திருக்கும் பாடசாலைக்குக் கவானமெ ண்டாடாஉதவிபுரியவேண்மம் அதிலேஇங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, இந்துஸ்தானி, மராட்டிரம் ஆதியபாஷைகளஓதுவிககவும், சாககார ரெகு லேஷன முதலானவை படிப்பிககவும், வியாபா ரம்,விவசாயம் முறைபோதிககவும், ஆங்கிலே ய அரசாக்கி அமைப்பு, இந்தியநாட்டு ஆளு கையின் முறைமை இவைகளுடன் இங்கிலீஷ் இலக்கிய இலக்கணம்,சரித்திரம்,கணிதம், தத் துவம் ஆதியபல சாததிர உணமைகளைக்கற்றபிக கவும் வேண்டிய ஏறபாடுகள் செய்வதோடு மரா மத்து, இரணவைத்தியம், ஆயுளவேதம், தா ககசாததிரம், பௌதிகசாததிரம், தத்துவசா த்திரம், தேகதத்துவ சாததிரம் இவைகளை விருப்பமேலிட்டால் வந்து அடைந்துவாசிப்பவா களுக்குத் தோசசி உண்டாகுவதற்கேற்ற பிர த்தியேக விலாககாககளை நிறுமிக்கவும் வேண் மம். இங்கிலீஷ் முக்கிய சாததிரங்களை தமிழி ல பிரசுரிக்கவேண்மம் ஓர் அச்சியந்தரசாலை

முறகூறிய பிரசுரங்களுக்காகத் தேவை' என
 றா. மிஸ்டர் நாட்டனும் அப்போதிருந்த செ
 னனைக்கவானா எஸ்பினஸ்டோன பெருமானும்
 நமது முதலியாரின் பேரெண்ணத்தில் அனுதா
 பிகளாகி உதவியை ஒருவாறு புரிந்தா
 ர்கள். இவரது கலவியிற் பிரியமும், கலவி
 யின் நம்பிக்கையும் இவரது மற்றொரு செய்கை
 யால் நன்கு வெளிப்படுகின்றன. தமது ஒரேபுத்
 திரைத்தூர இராஜதானியாகிய பம்பாய்க்கு
 அனுப்பி உயாதரக்கலவியின் பயனையடைந்து
 திருமபக கூட இடங்கொண்டுசென்று அங்கே
 இருத்தி வந்தனர். சுலோசனமுதலியார் அந்
 தக காலத்திலேயே கடல்கடக்கும் நல்லெண்
 ணங் கொண்டிருந்தவர். 'திரைகடல் ஓடியுந்திர
 வியம தேடு' எனனும் முதுமொழியைப்போற்
 றப் பிறந்தவராக விளங்கினார். கலவித்திரவிய
 மே திரவியம். அதற்குக்கேடே கிடையாது.
 பிறாக்குக்கொடுப்பினும் குறையாது. பம்பாய்
 க்குப் படகேறிப் போனவர்கள் ஒருநாளைவிட்டு
 மறுநாளாகத் துறைகளில் இறங்கிப் போன
 முடித்து யாததினா மேற்கொள்ளுவார்கள்.
 இப்பயணத்தில் திருக்கோகரணத்தைத் தரி
 சித்தார்கள்.

திருக்கமுகுனற் முடையார் திருவரத்து
 உதித்ததால் வேதாத்திரீசதாசனானக்காரண
 பபெயர் அமைந்ததனையன, இங்கிலீஷ்கு கீழத்
 தரப்படிப்பைத் தனது மனையிலே மிஸ்டர் அம்
 பையிள்ளை எனப் பெயர்வாயந்த கிருஸ்தவ

உபாததியாயா பால் ஒதினான். அவரிடம் ஒது வனவறறைப்பாங்காக ஒதியறிந்த பிள்ளையைத் தந்தையார் நாகாகோவிலுக்கு அனுப்பி, அங்குள்ள மிஷன் பாடசாலையில் மிஸ்டர் ரா பாடஸ்துரையின் மேறதரமான போதனைக்குள் ளாக்கிறா துரையிடம் கற்பனவறறைக கற்று வரும் இச்சமயத்திலே, அதாவது 1834ம் வரு ஷத்திலே திருவாங்கூர் மகாராஜா திருவனந்த புரத்திலேஓர் ஆங்கிலேயபாஷா பாடசாலையை ஸ்தாபித்து, அதனதலைமை உபாததியாயராக மிஸ்டர் ராபாடஸ்துரையைச்சேர்த்துக்கொண் டனா இதனாதுரை நாகாகோவிலுக்குப்பதி லாகத் திருவனந்தபுரத்தைத் தமதுவாசஸ்தல மாக்குவாராஓர் பிள்ளையும்இவரைப்பின்தொட் ற்ந்து திருவனந்தபுரத்திற் கேகினான். கலவிக கரை காணமுயலுவோர் ஊரைவிட்டு ஊருக் குப்போவதிற் பின்னடைவார்களா? முயற்சிக குஞ் சலிப்பதுண்டா? வேதாததிரி (இளமையி லேஇவா இப்பெயராலே எல்லோரிடமும் விளங் கிறா) தனது வகுப்பின் பிள்ளைகள் எவருக்கும் பின்வாங்குவான அல்லன். ஒதாமல் ஒரு நாளும் இருக்கவேமாட்டான். ஒதுவதற்கஞ்சான மலை யாதுபடித்ததுவகுப்பில் நிலைகலங்காது நின்றவந ததால், இளையஇராஜாவாறபெரிதும் பாராட்ட ப்பட்டான். இளையராஜா இங்கிலீஷ் நன்குஒதிய வராதலாலும், புதிதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாட சாலையின் மீது அக்கரை அதிகம் எடுத்துக் கொண்டவ ராதலாலும், அடிக்கடி பாடசாலை

யைத தரிசிப்பாரா; பிள்ளைகளைச் சோதிப்பாரா; பள்ளித் தலைவருடன் நெருங்கிப்பேசி ஊக்கமும் உற்சாகமும் உண்டாக்கிப் பிள்ளைகளுக்கு இலாபம் அதிகம் விளைவிப்பாரா. இத்துணை அக்கரையைப் பாடசாலைமீது செலுத்திவரும் இளையமகாராஜாவின மேலான நல்லெண்ணத்தை நமது வேதாத்திரிசதாசன கவாந்தான. மூன்று பதக்கங்களை வெகுமதிகளாக நமமவன் பெற்றுள்ள வெகுமதி ஒன்றினைப்பெருவதே கஷ்டம். மூன்று வெகுமதிகளைப்பெறுவது இலேசானவே லையல்ல அப்படிப் பெறுபவன் சமாதான அத்தனிலும் அதிசமாததஸ்கவனரோ இருத்தலவேண்டுமென்று இளைப ராஜா எண்ணினவராகி, நமஇளவலை ஒருநாடகாலைத் தமது அரண்மனைக்கு வரும்படி கட்டளை யிட்டனா. கட்டளைப்படிப் பூச்செண்டுடன் நடந்தவனபாற கலந்துபேசிய இளைய ராஜா, அடிககடித் தமமைத் தரிசிக்கத்தக்கவர்களில் ஒருவனென்று கொண்டு அன்றுமுதல் இளவலுக்குப்பேட்டித் தருவார இவ்வாறாக இருவருக்கும் நட்பு முதிர்ந்தது. 'நல்லாரெனத் தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்ட' வேதாத்திரிகு அபித்தமித்துக் கடிதமும் எழுதுவாரா. இளமையிலே இளையராஜாவாலநன்கு மதிககப்பட்டுத்தனது கலவிப்பேராற்றலை வெள்ளிடைமலைபோற் பிரகாசிக்ககச்செய்துவந்த வேதாத்திரிஎன்பபெயரமைந்த தனது மகன் ராபாடஸ்துரையிடம் 'கலையினது அகலத்தை' எதுமட்டிலும் காணலாமோ அதுமட்டிலும்

கண்டறிந்து தெளிந்தானெனத்தெறிந்த தந்தையாரா உடன்கூடிப் பம்பாயநகரிற தங்கியவன், எஸ்பினஸ்டோன்காலேஜியின்கௌரவமாணாக் கனியினான். பம்பாயக கல்லூரியிலேநடந்த பிரவேச பரீக்ஷையிலே மேலாகத் தேறியதாற்கிடைத் தமாணாககா உரிமைப்பணத்தைத் தந்தையாரா விருப்பப்படி வந்தனத்துடன் மறுதளித்துமேற் தரக் கல்விப்பயின்று வருபவனுக்கு இனையராஜா தமது திருவுருவைத் தந்தத்திறுற்செய்துஞ் சபைக்குறியாகப் போக்கினான். உருவைப் பிரத்தியக்ஷ உருவெனவே பாவித்து வேதாததிரி பாராட்டி வருவான் இனையராஜாவைக் கண்மேலும் மறவான் கலாசிபுணாகளால் நன்கு மதிக்கப்படுவான். பெருமை மிகவாயந்த கலாவல்லவாகளான ஆல்பாரா, பெல், ஹெண்டாசன், ஹாராகுனஸ் ஆதியவர்களால் நன்கு மதிக்கப்படும வித்தியாராததியாகத்துலங்கினான். சம்பூரணப் பரீக்ஷையில் தனது கலா போதகர்களுக்கும் மறவர்களுக்கும் சம்பூரண திருபதியை உண்டாக்குமாறுதேறி 'உருவினும் திருவினும் உணர்வினும் முற்றி'ச் செல்லுமிட மெங்கனும் நல்லபுகழ் விளைத்தான். இங்கிலீஷ்பாஷா கலைகளின் 'கரை கண்டவன்' என ஒப்பற்றமுதல் வெகுமதியாக ஓர் பொற்பதக்கத்தையும், தாவரா சாததிரச சமாததன் எனபதற்கு ஓர் கௌரவ பத்திரத்தையும், இங்கிலீஷ்பாஷா நலந்தெரிந்து வியாசம் எழுதுவதில் யாவருடைய மெச்சுதலுக்கும் அருகரானவன் எனபதற்கு அத்தாக்கி

யாக இரண்டாவது வெகுமதியையும் பெற்றான். இவை வேதாத்திரீசதாச முதலியாருக்கு மேம்பாடளித்தன இவருடன் கூடிக் கல்லூரியின்கண் வாசித்தவர்களும் சாமானியர்கள் அல்லா. வாமனராவும், வினாயக வாசுதேவரும் இவருடன்

‘நனகலைகள் நீதிநிக

கற்றனங்களையாமும உடன் கற்பனகள் எல்லாம்’ என்றுரைத்து வந்த பெருமையாளர்களே. இவ்விருவருள் முத்தியவா கணிதசாத்திரத்திறனை வந்தவா ‘எண்ணி’னோடு பிறந்தவா என்றோ அல்லது எண்ணினை விளக்கவந்தவா என்றோ கண்டவர்கள் கூறுமாறு விளங்கினார். பித்தியவா பம்பாய்க் கவான்மெண்டாருக்கு ‘சுதேச பாஷா துவிபாஷி’ (Oriental Translator to the Government of Bombay)யாராகவிளங்கி, அரசாங்கத்தாரின்மேனமைக்குப்பாத்திரராகிச் ‘சர்தார்’ (Sirdar) எனனும் கௌரவப்பட்டம் பெற்றுக் காலமானவா இன்னோரன்னவா எல்லோரும் ஒருங்கு கூடிப் பம்பாய் எல்பின்ஸ்டோன் கல்லூரியின்கண் சாவகலாவல்லியின் நன்னலங்கண் பிவந்த காலத்திலே தான் இந்தியாவிலே அதன் சிறந்த மைந்தர்களாகப் பிற்காலத்திலே விளங்கித் தாயநாட்டிற்கும் சுதேசத்தவர்களுக்கும் நன்மைபுரிய அவதரித்தவர்கள் பற்பல

‘அங்குநாள்’

‘அகழந்துகொண்டருமபொருள் பொதிந்த நெஞ்சினு’ராத முயன்றார்கள். வேதாத்திரீசதாசன் கல்வி

நலங்காணுங் காலையிலே, பேர்போன பொதாஜி
எனபா ஆயுவேதப்பெருங்கடலிலே முழுகி ஆழ
மறிந்தவந்தார, நெளரோஜி பாடனஜி எனபா
பிறகாலத்தில் இருதியநாட்டாரது பெருந் தூயரை
இங்கிலீஷார் அறியுமாறுசெய்து என்றுசில சிற
பதானசீர்திருத்தம் பல செய்வதற்கேற்ற இங்கி
லீஷப்பாஷையின் நனநயத்தை ஓவாராயினார்.
பிறகாலத்திலேபழுத்தபழம்போல இருதியாவின
பிரதிசீதியாக இங்கிலீஷப் பார்லிமெண்டிலே
விளங்குப பிறந்த நாட்டிற்குப் புதுப்பெருமை
பிறப்பிக்க அவதரித்த தாதாபாய் நெளரோஜி
ஆங்கிலமொழியின் அந்த மறிந்தார இன்னவ
ரைத்தவிர இதே காலத்திலேதான் கல்கத்தா
விலும் மதராசிலும் சிறந்த மைந்தர்கள் முன
னுகுவிந்து 'நுண்மொழி நோக்கப் பொருள
கொண்டாய்கள்', 'நுண்ணறிவினரோடு கூடி'ப்
பழகுவார்களா; கலவியாறு 'கேடில் விழுச்செல்
வத்தைக்' கைக்கொள்ளுவாய்கள்.

பம்பாய் நகரிலே வேதாத்திரிதாமதித்தது
நன்மாணககனாக மட்டுமல்ல. மாணககனுகு
மேலானவனாகவே தோன்றி வந்தான். கவான்
விருந்தாகஞ்சுச் செல்வான்; பெருத்த கூட்டத்
தின் அங்கத்தினரில் ஒருவனாகக் கலப்பான்;
பறபல பெரிய குடும்பத்தார்களின் நல்லுறவாளி
யாவான். கவானால் இருமுறை பெருவிருந்திற்
கழைக்கப் படும பெருமைக்கு உள்ளான
வன நமது வேதாத்திரி என்றால், இளவயதி
லே எவ்வாறு நுண்ணிய அறிவுடன் விளங்கின

வனாயிருக்கவேண்டுமீ திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து சீமைக்குத் திரும்பிப்போகும் ஜில்லாகலெக்டராகளும் இதற் றரவ பெருத்த உத்தியோகஸ்தர்களும போகும் வழியில் பம்பாயில் நமதுபாலிய கலைஞனைக்கூவி நேரில் நெடுநேரம் அளவளாவிச் சம்பாஷித்துச் செல்வராகள். இவனது போதகர்களைக் கண்டு அவர்களிடம் இவனது விருத்தியைக் காதுகுளிரக் கேட்டுச் சுலோசனமுதலியார ஆனந்தமடையுமாறு எழுதுவதும் சாதாரண வழக்கமாயிருந்தது. இவ்விதம் எழுதிய கடிதம் ஒன்றில் மிஸ்டர் கெல்லி துரை 1840ம் ஆண்டு 'இந்தியாவிலே வசிக் கும் சுதேசிகளுக்கானாக வேதாத்திரியைக் காட்டிலும் சிறந்த வாலிபனை நான் தலைப்பெயர்த்தே கிடையாது. ஆங்கிலேய கனவானுக்குரித்தான சுபாவ பாவனைகள் எல்லாம் அவனுக்குண்டு' என்று எழுதினார். மிஸ்டர் தாமசன் துரையும் 'அவன் பாளையங் கோட்டையை விட்டுப் பம்பாய்க்கு வந்தபிறகு எல்லாவிதத்திலும் மிகவும் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கிறான்' என்றெழுதினார். மிஸ்டர் தாமசன் துரையின் கூற்றுக்கிணங்கித் தந்தையார் ஆகநாபித்த வண்ணம் பம்பாயிலிருந்து தனது சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிவரும் போது கடல்வழியாக இரத்தினகிரி முதல் கல்விக் கோட்டை, கன்னனூர், தலைச்சேரிவரை உள்ள பெரிய துறைகளில் இறங்கி அதனதன் விசேடங்களைக் கண்காணியாகக்கண்ட பின்பு படகைவிட்டிறங்கித்தரைவழியாகப்பரலக்காடு,

கோயமுததூர, திணடுககல, மதுரைமுதலான பெருத்த நகரங்களைத் தரிசித்தாரா. இவரபம்பா யக கலலூரியிலே ஒதியதோடுகூட ஒதிவித் தும வந்தாரா. இவருக்கு ஒதிவிப்பதில் விசேட பலன உண்டென்பது தெரியும். இவர போதனை யினபேரில், போதகர் ஆர்தா B ஆரல்பார் எழுதியபடி 'மாணவர்களுகுவனஒஷ்தி சாஸ் திரததைப் பயிலும் ஆசை உண்டாயிற்று.' 'உல கின்புறுவதை' ககண்டல்லவோவிவேகிகளப்பல நூற்றுறைகளிற் படிவாராகள. அப்படி இருக்கநம துவேதாததிரிமடமும் ஏனமாணவர்களினபுறு மாறுபயிலா திருப்பான? பாளையங்கோட்டைக்கு ததிருமபி வந்தபிறகு நமதுபம்பாய முதலியார், தந்தையாருடன் கூடிச் சென்னைசென்றார்; மத ராஸ் கவானா பெருமானா எல்பின்ஸ்டோன துரையைத் தரிசித்தாரா; கவர்னரால் மேனமை பாராட்டப்பட்டார். இப்பெருமை இப்பொழுது யாருடையது? பிறகு தந்தையார் போலவே தாமும் 'புருஷஸ்க்ஷணத்துடன்' உலவவேண்டு மென்று தீர்மானித்தது சர்க்கார் உத்தியோ கம் ஒன்றை அபேக்ஷித்தாரா. உடனே திரு நெலவேலிசெஷன்ஸ்கோரட்டிலே 'பெளஸ்தாரி' மொழிபெயர்ப்பாளி (Fouzdaaree Translator) யா னார். இந்தச் செய்தியை ஜில்லா ஜட்ஜியிஸ்டர் டோகிலாஸ் எனபார் தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் யிஸ்டர் பிஷப் துரைக்கு எழுதித் தெரிவித் தார். உடனே பிந்தியவர் அடங்காச் சந்தோ ஷங்கொண்டு நமது பம்பாய் முதலியாருக்கே.

நேராக 'எனது பிரியமான சிறுவனே' எனத் தொடங்கி ஓர் ஆசிக்கடி தத்தை எழுதி அனுப்பினார். இம்மரியாதை இக்காலத்தில் எவருக்குத் ததான உண்டு! சாககராச்சிறிய உத்தியோகத் தமர்ந்தவருக்குப்பெரிய கலெக்டர் தனியாகக் கடிதம் எழுதிப் பெருமைப் படுத்துவதுண்டா? மேலும் இக்காலத்திற் பெரிய உத்தியோகத்தில் அமாவோருக்கே கலெக்டர்கள் கடிதம் எழுதுவதும அரிதன்றோ! தமது பாலிய நண்பரான முதலியார் சாககரா உத்தியோகத் தமர்ந்தாரெனக்கேள்விப்படத் திருவாங்கூர் மகாராஜா மாரத்தாண்ட வாமநும பூரண திருபதியை உடையவராகித் தமது ஆசியை முதலியாருக்கு அனுப்பினார். இதற்குத் தமூன அ வருஷத்தில் ஏட்களாகு (Head clerk) ஆயினார். 1850ம் ஆண்டு அக்டோபர் மீ 21உ அதே கோர்ட்டு சிரஸ்தேதாராக உயர்த்தப் பட்டார். இவர ஜில்லா செஷனஸ் கோர்ட்டில் இருந்த போது இரதுகளுக்குத் தாம ஓர் இரதுவாகர் செய்த நன்மைகளில் நன்மையான நன்மை ஒன்றுண்டு. அதாவது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இரதுககிருஸ்தவர்கள் பெருகுவாராயினர். கிருஸ்தவப்பாதிரிகள் அடிக்கடி இரதுககளைக் கிருஸ்துவராகுவார்கள். அதனால் இரதுககளுக்கும் கிருஸ்துவர்களுக்கும் எந்நாளும் கெட்ட எண்ணம் மேலிடாதுருந்ததே ஒழிய நல்லெண்ணமிருந்ததில்லை. நியாயஸ்தல மிருதரத்தோருமேறுவார்கள். மேஜஸ்திரேட் எப்பொழுதும்

கிருஸ்துவா பககலிலிருந்து விசாரணை செய்து
பிரிஸ்பல சதா அமீனுகக்குகமீட்டு செய்வார.
சதா அமீன இரதுககருக்குப் பெருத்த தண்
டனை விதிப்பார. இதனால் ஜில்லாவிலே அம
ளிகுமளி உண்டாகிஜனங்கள் கலங்கித் திரிந்தா
ரகள். அப்பொழுது நமது முதலியார தமது
செலவாகைகை செஷனஸ் ஜடஜியிடம் உபயோ
ககும் வணணம் உபயோகித்து அநேக இர
துப் பெரியமனுஷர்களை அபககியாதிககாளா
ககாமல் காததருளிரா. இன்னன செயகை
பலவாகும். இவா சிரஸதேதாராயிருந்தபோது
திருவாங்கூர் மகாராஜா தமது ஆப்தநண்ப
ரானதால், அந்த இராஜியத்தில் ஓர் பெருத்த
உததியோகம் பெறுமபொருட்டு முயற்சித்தார.
அது தந்தையார அபிப்பிராயத்திற்கு மாறு
னதெனக கண்டு அறவே ஒழித்தனா. 'தந்
தைசொனமிகக மந்திரமொன்றில்லை' யன்றோ!
தந்தையார காலமான பிறகு தமது ஆசை
யைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளும் வழியை நாடு
வாராயினா திருவாங்கூரிலே மகாராஜா, மிஸ்
டர் ராபர்ட்ஸ் துரையின மாணுககாகளாகச்
சிறந்துள்ளவாருக்கு என்னென்னசெய்தார?
அவாருக்குத்தகக ஆதரணை செய்தாரா?
என்பன வாதிய பல வினாககளை சிகழ்த்து
வோருக்கு விடையாகத் 'திருவாங்கூர் இரா
ஜிய சரித்திர'த்தில் சங்குனனிமேனவர் எழுதி
யுள்ளதை இங்கு பெயர்த்தெடுத்ததுக் குறிப்போ
மாக:— 'இக்காலத்திலே தமது தர்மபள்ளிக்

கூடத்திலே மிஸ்டர் ராபாடஸ துரையின போ
தனையாறசிறநதுதேறிய மாணவாகளுக்கு மகா
ராஜா ஆதரணைபுரிவதாயினா. எவ்வாறெனில்,
ஹஜூர் இங்கிலீஷ் ஆபீசில் ரெக்கார்டு கீப்
(Record keeper) ராயிருந்த ஆனந்தபிள்ளைக்கு
'மேலெழுத்து' உத்தியோகமீந்தனர்; திவான
செகரடரியின் குமாரரான மிஸ்டர் ஓயிட் என
பாரை அசிஸ்டண்டுசெகரடரியாககினா; இங்கி
லீஷ்குமாஸ்தாவான P சங்குனனிமேனவரை
இங்கிலீஷ் ஆபீஸ் மாணேஜராககினா; வேலுப
பிள்ளை எனபாருக்கு கிருஷிசாவாநிகாரி உத்தி
யோகமதந்தருளினா; இவ்வாருகஇன்னுமபலா
பறபல உத்தியோகஸ்தாகனானாகள இரதக்
காலத்தில் மகாராஜா தமது பாலியநண்பரான
வேதரத்திரீசதாச முதலியாரை மறககாமலத
மது இராஜ்யத்தில் ஓர் உத்தியோகத்தமரும
படியாகக் கேட்கக்கொண்டனா. முதலியார்
பிரியப்பட்டவராக இருந்தபோதிலும் தந்தை
யார் சொல்வழி நடப்பவராயிருந்ததால் மகாரா
ஜாவின் கோரிக்கைப்படி நடக்கவில்லை. தந்தை
யார் காலமானபின்பு முதலியார் தமது உத்தி
யோகத்திற்கு இராஜீநாமாக்கொடுத்ததுவிட்டுத்
திருவாங்கூரை அடைந்தார். உடனே மகாராஜா
அவருக்கு யாவரும் ஆசைப்படுமபடியான பெ
ருத்த அலுவலாகிய குயிலாண்டி ஜில்லா கோர்ட்
டின் முதலஜட்ஜிவேலை தந்தனா.' இவவுத்தி
யோகத்திலிருந்து நமது முதலியார் சதர்கோ
ர்ட்டு (Sudr court) மூன்றாவது ஜட்ஜியானார்.

சதா கோர்ட்டு எனபது தற்காலத்திய திருவாங்கூர ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜியாக 1880ம் வருஷம் வரை விளங்கிநூ540 உபகாரச் சம்பள மேற்று இளைப்பாருவானமாதாரா.

இவா 350நூயை மட்டும் உபகாரச் சம்பளமாகப் பெறுவதற்கு அருகரா யிருந்தபோதிலும், மகாராஜா இவரை நன்கு தெரிந்தவராதலால் நூ540 தந்தருளினா. இரண்டு தாபார்ச்சேவகர்களும் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பறபல இலாகாக்களில் இவா இருந்தபுரிந்த வேலைகளும், ஜட்ஜிகளாலும் மற்றவர்களாலும் இவா எவ்வாறு மதிக்கப்பட்டாரா எனபதும் இவா உபகாரச் சம்பளம் ஏற்று இளைப்பாரச் செல்லும்போது வக்கீல்கள் ஒருங்கு கூடிவாசித்த வாழ்த்துப்பத்திரிகையாலும், அதற்கு விடையாக இரண்டாவது ஜட்ஜி ரிஸ்டர்ஷா எனபார பிரதமஜட்ஜிக்காகத் தந்தருளிய விடையாலும் நன்கு விளங்குகின்றன. இவ்விரண்டின சுருக்கங்களாவன:— ‘எஜஸ்ட்னே மகாராஜாவினுடைய பிரீதியையும் விசுவாசத்தையும், பிரஜைகள், கோர்ட்டு வக்கீலமார இவருடைய சஞ்சனத்தையும் ஒன்றுபோலவே நீடித்தகாலமாக ஜூடிஷியல் டிபார்ட்மெண்டில் உத்தியோகம் புரிந்து சம்பாதித்த தாங்கள், உபகாரச்சம்பளமேற்று இளைப்பாருகருதி வேலையினின்றும் நீங்குவதைக்குறித்து நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம்.

‘1850மஹா இரதசமஸ்தானத்து குவிலாண்டிஜிலலாகோரட்டுமுதலஜடஜிஉத்தியோகத் தைத்தமதுபூவீகாகளுககுஇயற்கையாயுள்ள புத்திசாதுரியம், குணத்தூயமை, மடியினமை இவைகளோடு வகித்தீர்கள். பிறகுபடிப்படியாக திருவாங்கூரஜிலலாகோரட்டுமுதலஜடஜி, ஆக்ஷிங்கூட இரண்டாவது ஜடஜி, திருவாங்கூர் அபிலகோரட்டு நான்காவது ஜடஜி, குவிலாண்டி செஷன்ஸஜடஜி, திருவாங்கூரஜிலலாகோரட்டு முதலஜடஜி, சதாகோரட்டு மூன்றாவது ஜடஜியானீர்கள். கடைசி உத்தியோகத்தில தங்களுக்கும் நாட்டிற்கும் பெருமபெருமை விளையுமாறு வேலைபார்த்துவிளங்கினீர்கள். மேற்குறித்த பற்பல உத்தியோகங்களைத் தாங்கள் பார்த்தபோது என்றும் ஒரேமாதிரியான மரியாதையைச்செலுத்திவந்ததற்காகத் தாங்கள் பிரியம்போது தங்களுக்கு மனப்பூர்வமாக மரியாதைச்செலுத்துகிறோம். தாங்கள் இரதககோரட்டிலே அமரது வேலைபார்த்ததை என்றென்றும்பெருமையுடனே நினைத்துவருவோம். இதுவரை இருந்ததுபோலவே எங்களையும் தாங்கள் பிரதிபுடனே இனிமேலும் பாராட்டிவரும் படியாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.’ (இவ்வாழ்த்துப்பத்திரிகையை வெள்ளி விசித்திரச்சிமிழினுகுள்ளிடடு நமது முதலியாருக்கு வக்கீல்மார்கள் மரியாதையோடு தந்தார்கள்.) இதனைப்படித்தானபிறகு ஜடஜியிஸ்டர் ஷாபேசியதாவது:—‘தாம் நெடுநாளாகப் புரிந்துவந்த மகத்

தான வேலைகள் எல்லாவற்றையும் நியாயவாதிகள இன்னினனவையென்று எடுத்தது மொழிக் திருக்கிறார்கள். ஆதலால் எங்களுக்குத் தரம் புரிந்துவந்த உதவிககாகத் தங்களுக்கு வந்தனம் அளிப்பதைவிட வேறொன்றும் பாககியிலலை. நாங்கனோ சொற்ப அனுபவம் உடையவர்கள்; தங்களை விட்டுப்பிரிவதால் எங்களுக்கு நேரிடும் நஷ்டமபெரிது; அதனை அனுபவத்தால் அந் செயதுகொள்ள நெடுங்காலமாகும். சட்டத்திற்குறியுள்ளபடி தேசாசாரங்களைத் தரம் நெடுங்கால அனுபவத்தின்பேரில் செய்வனே அறிந்திருந்தீர்கள். அவைகளைக் குறித்து ஆசங்கைகள் பிறந்தபோது தாங்கள் முதலிடந்தவைகளை எடுத்துக்காட்டிச் சந்தேகங்களைக்களைந்தீர்கள். அப்படிச் செய்துவந்தது அறப்பொறப்பமான உதவியல்ல. மற்றோர்விசேடமொன்றுண்டு. இவரது கல்லூரிச் சிறக்கதரான சாதார வினாயகராவ என்பவரும் இதே வருஷம் இதே உபகாரச் சம்பளமேற்று வேலையினின்றும்நீங்கினார். முதலியாரவேலையினின்றும் உபகாரச்சம்பளமேற்று இளைப்பாறநீங்கியபோது இராஜா சாடி. மாதவராவ பரோடாகேக் வார மகாராஜாவுக்குப் பிரதமமந்திரியாக விருந்தவர் வருந்தியழைத்தவண்ணம் கேகவார மகாராஜாவின விவாகமஹோற்சவத்தைக் கண்டுகளிக்கச் சென்றார். மகாராஜாவின சகோதரிகளும் அதேகாலத்தில் விவாகம் நடந்தேறியது. இவ்விருவருக்கும்: முதலியாருக்கும் இராஜா

ராயருக்கும் இருந்த நட்பின தொடக்கத்தை இன்னதன்மையதென்று எழுதுவதசாததியம். ஏனெனில் பிறரால் சொல்லுவதற்கேலாத தன்மையில் இருவரும் நடபுககொண் டொழுகினர் கள். இது அன்றோ வைத்துவந்த காகிதப் போக்குவரத்துக்களால் நனகு தெரிகின்றது கடிதத்தில் இராயர் முதலியாரைக் குறித்து எழுதுகிறவர் 'எனதுபண்டையகாலத்துச் சிநேகிதர்களில் இவர் ஒருவர். இவர் அங்க முற்றிலும் கனவானாகவேவிளங்குபவர். சாதாரணமாக உலகத்திலே காணக்கூடாததயுள்ளவருளிரந்து விரிந்த மனததையும் யாவராலும் பாராட்டாததக தாராளமான குணததையும்எப்பொழுதும் படைத்தவர்' என்றார இவ்வாறாக ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் அப்பெயர்பெற்ற இராஜதந்திர நிபுணராகிய மகான நமது முதலியாரை வியந்துள்ளதை எடுத்தெழுதினால் அதுவே ஓர்பெருமபாரதமாகும்.

1830ம் ஸ்தத்திலிருந்து இதுவரை திருவாங்கூர் 'கீர்த்தி'களால் நல்லா விளக்கம் டைந்தவர்கள். இப்பொழுது இருப்பவருக்கு முந்தி இருந்த மகாராஜாவைத் தவிர மற்ற இருவரோடும் நமமவா நல்லிணக்க முற்றவராகவே இருந்தார். அந்த 'விசாகத்திருநாள்' மகாராஜாவும் நமமவாமிது பேரெண்ணமே கொண்டிருந்தார். காலமான மகாராஜா இளையராஜாவாக இருந்தபோது அக்காலத்திய மகாராஜாவின ஆளுகையைக்குறித்து வாத்தமானப் பத்

திரிகைகளிறகுறறங்கணிததுவந்தார இராமவ
ரமா அதிகபடிப்பாளி, வாததமானப்பத்திரிகா
விஷயதானப்பிரியா எனபனவற்றை முதற்பாக
த்திலேபடிககக காணலாம இளையராஜாவால்
எழுதப்படும் விஷயங்களை மறுத்து எழுத்ததக
கவர்களேஇவலாமல், அதிககணடிதமாகக கடி
தங்கள் பத்திரிகையில் வெளிப்படுவதாயின. ந
மது முதலியார அவையிறறைச பரிவரப்படி தது
வந்தவா, இளையராஜாவின் வாயடைப்பாராயின
ா. இவா கையில்எடுத்த இறகு இளையராஜாவி
னஇறகைக்கீழேவீழ்த்தது. இளையராஜாவுக்கு
ம நமதுமுதலியாருக்கும் அதனால் மனத்தாங்க
ல உண்டாயிற்று இருவரும் சுற்றறிவாளிகள்.
யாணையை யாணைதானே எதிராக்கும்! மலை நாடு
'வேழமுடைத்து', அக்காலத்திய மகாராஜா
நமது முதலியாரமீது அவாபுரிந்த அருளுசெய
கைகளுக்காக மிகவும் பிரியங்கொண்டு நட
ந்தார. இளையராஜா முடிசூடியதும், நமமவா
திருவாங்கூரை விட்டுவிட்டுப் பாளையங்கோட்
டைக்குக்குடிபுகுந்தார. ஏனெனில் தாமபுது
மகாராஜாவிற்றகுத தபயிதம் யாதொன்றும் செ
ய்யாவிட்டாலும் அவா குற்றமாகப் பாவித்த
லேகூடாதென்றும், அரசனோடு முரணியகுடி
அவனது ஆளுகையின் கீழ்த்தங்கி வாழ்தல்
அடுக்காது என்றும் எண்ணினார. தற்காலத்
திய மகாராஜா1884ம் ஆஸ்த்திலே மகுடம்
புனைந்ததும், நமது முதலியார் தமது வந்த
னதைதச செலுத்தும் பொருட்டுப் பாளையங்

கோட்டையிலிருந்து திருவாங்கூருக்குப்போயினா; மகாராஜாவைத் தரிசித்தனா; திருமுடிமன்னா பெருவிசுவாசம் காட்டியதைக்கண்டனா. மறுபடியும் திருவாங்கூரையே தமது சொந்த வாழ்விடமாகும் மனங்கொண்டு உடனே திருவாங்கூராயினா. அது முதல் இதுவரை நமது முதலியார திருவாங்கூரிலே அதிக மரியாதை யோடும் மனநிமம்தியோடும், இவரது நற்குணத்தை 'ஏனற் உலகம் பாராட்ட' 'எல்லாப்பயனு'முற்று வாழ்ந்தவருகின்றா மகாராஜாவோடும்வரை அன்னவாக்குறற் சுற்றத் தாருளருவராகக்கொண்டு அவரது சவுகரியங்களுக்கு வேண்டுவன வற்றையெல்லாம் செய்து வயோதிகத்தில் சுகமாகக் காலங்கழிக்குமாறு நல்ல அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளுகின்றா எனரால், வேறே என்னவேண்டும்? முதலியாரும் உத்தியோகத்தி லிருப்பதாகவே பாவித்து மன்னத்து பூரணதயவுக்குப் பாததி ரராகி அறமவளாதது வருகின்றா. சிலவேளைகளில் அதிகமுககியமான விஷயங்களைக் குறித்து மகாராஜா நமது முதலியாருடன் ஆலோசிப்பதுண்டு. நமமவரும் உறுதி பயக்கும்படியான ஆலோசனைகளை அரையறகரைவார். முதலியாருக்குள்ள அனுபவமே அனுபவம்; அது அனுபவத்திற் சேக்கேறியது.

திருவாங்கூரிலே முதலியார இளமையிலே கலவிக் கடலிற் படிந்தது; திருவாங்கூரிலே தான் முதல் முதலில் தமது புத்திதீக்ஷண்ணி

யத்தால நமமவாஇனையராஜா மார்ததாண்டவா
மரினமடியாரேயத்தைக கொண்டது; திருவாங்
கூரிலேதான இராஜா சா மாதவராயா, இனே
யராஜா, திவான முதலானவாகளுடன் உறவா
டிச்சரச சல்லாபஞ்செய்து காலங் கழித்தது;
திருவாங்கூரிலேதான மாரததாண்டவாமருடன்
சேர்ந்து நரியைப்பின்பற்றி ஓடி இளைத்து வினே
யாடியது, திருவாங்கூரிலே தான மகாராஜா
வுடனகூடி வேட்டமாடித்திருமபுவது; மேலும்
திருவாங்கூரிலேதான பெருத்த உத்தியோகஞ்
செய்து உலகெலாமறிய இளைப்பாரிற்றபது. முத
லியாருக்குஉகந்த நகரம் திருவாங்கூர்; திருவா
ங்கூருக்குஏற்ற திருவிளக்கு நமது முதலியாரா,
அதனைத்தமக்கு நந்தாதீபமாகக் கொண்டுள்ள
வா மகாராஜா. இவ்வாறன்றோ உலகோர உரை
க்கின்றார்கள்!

முந்தியே ஓர்முறை குறிப்பிட்டவண்ணம்
நமது முதலியாருக்கும் இராஜாசாடி. மாத
வராயருக்கும் இருந்த விசுவாசம் அதிகம்.
அது 'பிட்டாலும் பிடக்கூடாதது'. தாமும் நம
துமுதலியாரும் திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்திலி
ருந்தபோதும், பரோடா மகாராஜாவுக்கு 'நல்
லவுநதீயவு நாடி மருத்துவன் இயலவில்' உரை
க்கும் மந்திரியாகச்சென்ற போதும், இராயர்
முதலியாரது ஆலோசனையை நாடாதிருந்த
வா அலலர். பிரயாணம் புறப்படவும், சீர்
திருத்தங்களைச் செய்யவும், முதலியாரையே
மற்றோரிடத்திற்கு மாற்றவும், பரோடா மகா

ராஜாவின விவாகமகோற்சவ நலமுகூததம்
 நிசசயிககவும இராயா நமமவருடன் ஆலோசி
 ததுச செயவவவறறைச செயதார இவவிருவ
 ருக்கும் இருந்த விசுவாசத்தை இன்னதென்று
 விளக்க ஒரேயொருசெயதியே போதும். அ
 தாவது: சகல ஏற்பாடுஞ் செயப்பபட்டிருந்த
 பரோடா மகாராஜாவின திருமணத்தை நமது
 முதலியாரின சவுகரியாராததமாக மறறொரு
 முகூததத்திற்கு அதாவது மூன்று நாளுக்கு
 மாதங்கழித்தது தள்ளிவைத்தனர் என்றால்,
 அன்றோ நட்பின முதிர்ச்சி என்ன? அது

‘சிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
 நீரினு மாரள வினதே’

இவரது வாழ்க்கையைக் களங்கமற்ற தெ
 னதே இராஜா ராயா கொண்டிருந்தார். ‘கண்
 மேனும் கொடுவழிநடந்தோமென்று குறைப்பட
 டி மனமவருந்திப் பரிகாரம் தேடாவண்ணம் சந
 தோஷமாக நாமவாழ்ந்ததைக்குறித்து நமக்கு
 நாமே வாழத்திகொள்ளாதல் வேண்டும்’ என
 று ஒரு முறை இராயா நமது முதலியாருக்குக்
 கடிதம் போக்கினார். திருவாங்கூர் சமஸ்தான
 ததிற்கு வந்த இங்கிலீஷ்பிரதிநிதிகளுக்குள்
 எல்லாம் அதிகமாததரெனப் பெயர் வாங்கிய
 ஜெனரல் கல்லன துரையும் நமது முதலியாரது
 அபார வல்லமையைக்கண்டு அதிகயமுற்றவரே.
 முதல ஜட்ஜி வேலை காலியானபோது நமது மு
 தலியார அதற்குப்பிரயத்தனப்பட்டார். ஆனால்
 ரெவிடண்டு மிஸ்டர் நெவில்என்பவர் ஒரு இங்கி

ஸீஷஜடஜிககு அதனைக கொடுத்தபோதிலும் நமது முதலியாருககு எழுதியதாவது. 'தமது சாமாததியமும் தமது விசேஷயோக்கியதைக னுமரெஸிடண்டாலும் மகாராஜாவாலும் ஏறக னவே உயரத்திப்பேசப்பட்டுள்ளன'. முதலஜடஜி வேலையை வகித்தார இலலை எனத்தெரிந்த மகாராஜா முதலியாருககு நேர்ந்த நஷ்டத்தைாடு செயயககருதி மூன்றும் ஜடஜியாக வேலை பாரப்பினும் இரண்டாவது ஜடஜியின மாதரிவேதன மாககிரா. இதனால் மாதமாதம் முதலியார ரூபாய் 700 சம்பள மேற்றா.

நமமவா பண்டைய காலத்தவா ஆயினும் இவரது நோக்க மனைத்தும் தற்காலத்தாரக குள்ளவன வற்றிறகுப்பின வாங்குவனவல்ல. எப்பொழுதும் இவரது நோக்கமேம்பாடானது. வீதவாபுணாவிவாகத்தைக குறித்து இவருககு நல்லெண்ணமே உண்டு. எனினும் 25 வயது ககுடப்பட்டவளை எககாரணத்தாலும் விவாகஞ் செயது கொடுக்கக் கூடாது எனபார். ஏனெனில புணாவிவாகத்தால் நேரும் சாதகங்களைப் பெண செய்வனே யறிந்தவளா யிருத்தல் அவசியம் எனபது இவரது கோட்பாடு. பாலிகா விவாகத்தில் இவருககு அவவளவு நம்பிக்கையிலலை. பையனுககு 16 வயதும் பெண்குழந்தைககு 12 வயதுமே விவாகஞ்செய்வதற்கு ஏற்றவை. இதற்கு முன விவாகஞ் செய்வித்தால் நன்மையே விளையாது என்பார். பாலியத்திலேக டற்பிரயாணஞ் செய்தவராதலால் கடல் கடந்து

தில் ஆக்ஷேபனை இவருக்கு ஒன்றுமில்லை. மேலுமதற்காலத்தில சவுகரியங்கள்பல உண்டு. 'புகைக்கப்பல யாததிரைகளில் அசவுகரியங்கள் ஜனங்களுக்கு ஒரு சிறிதும் இல்லாமல் உலகத்தின் எந்தபாகத்திற்கே னுமசமயாசாரத்தைக்கைவிடாமற்போகலாம மேலும் கடலகடந்து தூர தேசத்திற்கு யாத்திரை செய்யுமவா தமது சொந்த நாடு தீரும்பியதும் பிராயச்சித்தத்திற்காக ஏராளமான பொருள் விரைபஞ்செய்வது யுகமான காரியமல்ல. காலநதரத்தில் ஓவ்வொரு இரதுவும் சாவப்பிராயச்சித்தம் செய்யக்கட்டுப்பட்ருக்கின்றன. அதனால் அவனவன் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்துள்ள பாபங்கள் கழிக்கின்றன. பொது ஜன அரிப்பிராயத்திற்கிணங்கிப் பிராயச்சித்தஞ்செய்வதாயிருந்தால் சொற்ப செலவில் செய்வதே மேலான காரியம்' என்பார.

நமது முதலியார இராஜபத்திரி, சிறந்தவா. அதனை விளக்க இரண்டு உதாரணங்களே அமையும். அவை இரண்டையும் முன்பாகக் காணலாமெனினும், இலேசில் அறியுமாறு சூசனிக்கின்றோம். புனியாளும பொற்குடை வேந்தருக்குப்பரிந்தது அவா மேல் அவரது இளையவர் (அவாபிறகாலத்தில் அதே சிம்மாதனத்தமர்பவராயிருந்தும் அதனைக் கவனியாது) பத்திரிகைகளில் அவரது ஆளுகையின் குற்றங்களைக் கணித்து வந்தவரது கையை அடக்க இறதை எடுத்ததும், பின்னர் மூத்தவர் 'மேலோக்கி'ப்போனதும் இளையவர் அரியாசனத்

தேறியமாந்த போது அந்த இராஜ்யத்தை விட்டு நீங்கியதும், நமது முதலியாரின் இராஜ விசுவாசத்தை நன்கு குறிப்பிக்கும் விசேஷச் செய்திகள் அன்றோ! அரசரைப் புகழ்ந்து அபிதது ள்ளோர செய்கை. அரசரது முகமும் மனமும் கடுக்காமுன்னா அவரை விட்டு நீங்குவதே மே லோர குணம். அரசன் மீது கடுக்காவாகிலும் அவநம்பிக்கை கொண்டிள்ளோர அவனது நா டடி வசிப்பது சுத்தப்பிரகாரம். தற்காலத்தில் இரதுப பிரஜைகளுக்கு அனுகூலம் செய்பவா கள் 'ஊரகூடிச் சேககுத்ததர்ளுவதை' விட, இங் கிலிஷப் பாரலிமெண்டாருக்கு நேரே விண்ண ப்பஞ்செய்து கொண்டால் அதனால் அதிக பலன் அடைவார்கள் எனப்பது இவரது எண்ணம். காங்கிரஸமீது இவருக்கு அனுதாபமு முண்டு. இவர காங்கிரஸ்கூட்டத்தால் மேரிம சாதக பாதகங்களைக் குறித்து இராஜா சாடி. மாதவ ராயர் தமமோடு பல்வருஷங்களுக்கு முன்பாக ககடிதப்போக்குவரவு வைத்தவர்.

பெண்கல்விப்பிரியர் நமது முதலியார். 1840 மஹோத்திலேயே நமது முதலியாருக்குப் பெண்க ல்வி விஷயத்தில் நல்லபிரியம் உண்டாகித் தாம் பம்பாயிலிருந்தபொது திருநெல்வேலி ஜில் லா கலெக்டர் மிஸ்டர் ஈடன் துரைக்கு எழு திய கடிதம் ஒன்றின் கருத்துக்களை வெளிப்படு ததப் பொருத்தமான 'நீதிநூலார்' விருத்தங்க ளாவன :—

‘பெணமகள் கெடுவனென நஞ்சிப் பெற்றவன்
உண்மைதூல அவட்குணாத தாமை தனமனைக
கணமறு புருடரைக் காணு மெனறதை
எண்மையாயத தவன்பறித தெறித் லொக்குமால்

‘காவலன் பயத்தினுற கற்பைக் காககினற
பாவையா அரியதூற பயன உத ரிந்திடிற்
பாவபுண ணியநெறி யறியும் பண்பினுற
சீவனீங் கினுமய லாரைச் சோவரோ?’

‘கலையு ணாநதறி யாதவேரா கன்னியை
யுலேவு மஞ்சமு சாரத்தி னுயக்குகல
நிலையு ணாநதற னீநதறி யானதனை
அலைக் டறக் ணமிழத்தலை யொக்குமே?’

இவா அதிபாலியத்திலிருந்து ஐரவர்
நடபினுக்காளானவா. அவருடன் கலப்பதை
பபற்றியும், உறவாடுவதைப்பற்றியும் நல்லெண்
ணம் கொண்டிருப்பதோடு அதனால் அநேகநன்
மையும் விளையுமென்பாரா

எப்பொழுதும் சாதாரண உடையினர்.
கண்ணொளி மழுங்கும் படியான பகுட்டாடை
களைத் தரியாரா; தரிப்பதை வெறுப்பாரா. கழு
த்து வரைபொத்தானபோடுமடியான நீண்ட
அங்கிகளைடுவீட் (Tweed) அலபாகாகளில் செ
ய்தவறறையே இவா தரிப்பது வழக்கம். மாபு
வரை திறந்து விட்ட அங்கிகளை அணிந்து கழு
த்துப்பட்டி (collar) கட்டி அதனமேல் அஜாகள்
ததுஅதாகளைத் (Neck tie) தொங்கவிட்டுத்தற்
காலத்தாரா ‘இந்துஐரவா’ ஆகத்தரிவதைப்பார்
க்க இவர்மனமவருந்தும். இவாதுதலைக்கணி பா

கை. அது பாலிய நண்பரான மார்த்தாண்டவர்
மா நமது முதலியாருக்கு ஜட்ஜி வேலை கொடு
தத காலத்தில் அரணமனைக்கு முதலியார் உரு
மால கட்டி வந்தவா சிரசிலே மகாராஜா தாமே
மனமுவந்து கைப்பட அந்தப்பாகையை இட்டா
ர். அதுமுதலநமமவாதலைக்கிடுவது பாகைதான்.

இவரோ சதாகாலமும் சுதந்தரர் ; பரதந்
தரியல்லா எண்ணத்திலும் சுதந்தரர் ; செய்
கையிலும் சுதந்தரர் , ஒழுகத்திலும் சுதந்த
ரர். ஆதலால் இவர் எப்பொழுதும் 'விழுப்பம்'
உடையவர். சுதந்தரிகேற்றது ஜெடிஷியல்
இலாகாவெனத் தெரிந்து அதிலிருந்தேகாலம்
போக்கியவர். நிஷ்காரணமாக எவரையும் அடிக
கார் , வணங்கார். தமமைப்பலா அடிகக வாழ்
வதே இவரது வாழ்க்கை. தாமசிறசிலரை அடு
ப்பது' காலத்தையும் காரியத்தையும் பொருத்த
தாயிருக்கும் அடுத்ததுக கேட்டாலொழியத்த
மது அப்பிப்பிராயத்தை என்னுக்கும்வெளியிடார்.
தாமே வலுவில் யாதானு மொன்றை வெளியி
டுவதாயிருந்தால் அது பொது ஜன நன்மை
யைக்குறித்ததாயிருக்கும் எனபதற்கு ஆக்ஷே
பனையே இராது. திருவாங்கூர் சட்டசபையின
அவயவியாக விளங்கினார். அப்பொழுது தை
ரியமாகவும் எவரது தாஷ்ணியத்திற்கு
உள்ளாகாமலும் தமது அப்பிப்பிராயத்தைக்
கோழைமனமின்றி எடுத்துக் கூறிவந்தார்.
திர்க்காலோசனை செய்யாமல் எந்தக்காரியத்தி
லும் பிரவேசிக்கமாட்டார். பிரவேசிப்பாராயின்

சித்திபெருவது திண்ணம். ஹைகோட்டா தீர்மானத்தின்பேரில் மகாராஜாவுக்கு அப்பீல் அதிகாரம் இருந்தது. அதனைப் போக்கிவிட வேண்டுமென்று ஓர் மகோதாவைச் சட்ட சபைக்குக்கொணரத் துவாசித்தார்கள். நம்மவா மாணிலங் காவலரது பேராற்றலை விளக்குவதற்காகவேனும் அது அதிகாரத்தைப்போக்குவது சரியல்லவென்று வாதித்தார். இவா சட்டசபையில் இருந்தவரை அது ஜாரியாகவில்லை. வருமானவரி ஏற்படுத்துவதற்காக ஓர் மகோதா பிறந்தது. அதனையும் எதிர்த்தார். இன்னும் பலபல வழிகளிற் குடிகளுக்கனுக்லியாயிருக்கின்றன.

இவருக்குப் பட்டம் யாதொன்றும் இல்லை. ஜெடிஷியல் இலாகாவில் சுதேசராஜியங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பட்டம் கிடைப்பது அரிது. திருவாங்கூரிலே, அனனோர்பெயரை முன்னுக்குக்கொண்பெருவது அதனிலும் அரிது. குடிகளுக்கஞ்சாதகம் பல செய்தவருக்குக் கவர்ன மெண்டாரது பட்டம் எதற்கு வேண்டும? குடிகள் நன்கு பாராட்டுவார்களேயாகில் அதுவே போதும். நம்மவா பெயருக்கே மரியாதை அதிகமடையு; குடிகள் பெரிதும் பாராட்டுகிறார்கள். ஒருமுறை இவா வெளியேறியபோது ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் இவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு இவரது நற்செய்கைகளை எடுத்து மொழிந்தது நுதித்தார்கள். அதனைக் கேட்டு வியந்து நமது முதலியார் மகாராஜாவுக்கு

‘குடிகளபல நூறான ஜனங்கள் ஒன்றுகூடினது செய்கையை வியந்து அதனால் அனாதநன்மை களை யடைநதோமென்று கூறிச் சந்தோஷிப்பதைப்பார்த்து அததியந்த திருபதி கொண்டேன். அதுவே எனக்குக் கவானமெண்டார கொடுக்கும் பெரிய பட்டங்களுக்கும் பெரியதாயிருக்கின்றது’ எனறெழுதினார்.

செனனைக்கவானா ஆமதில் பிரபு, கவானா ஜெனரல் காஸான பெருமாரா இன்னோருடன் நமது முதலியார நெருங்கிப் பேசியதுண்டு. நமது முதலியாரைக் காஸானபெருமானுக்குப் பரிச்சியம் செயவிகும்போது திருவாங்கூர ரெவிடண்டு ஹானரபில் மிஸ்டர் மெக்கனலியூரை கூறியதாவது: ‘இவர ஓர் நூறாண்டுகளுமேல் பெருமை வழங்கிவரும் மரபினைச்சோந்தனவான்’ இக்கூற்றுடன் இவரது மரபின் பெருமையை விளம்பினார். கர்ஸான பிரபு யாவரும் வியக்கும்படியான மரியாதையோடு இவருடன் வாக்களித்தார.

இவர் முகவரீகரம் உடையவர். தலைப்பெயர்வோர் முகநடபை மட்டுமல்ல அகநட்பையே கொள்ளுவார். நட்புக்கொள்ளத்தானா இவருக்குத் தெரியும்? அதனைச் சரிவர ‘மாலைக்காலத்து சிழல்போல’ வளர்த்திவரவும் தெரியும். இவருக்கு இந்தியாமுழுதிலும் கண்ணியமும் கவுரவமுமிருந்த நண்பர்கள் பலர். அவர்களில் இருந்தோரும் இருப்பேயாரும் உளர். இவர் பம்பாயிலே படிக்கும்போதே முதல்முத

லில இநதியாவிலே 'பாரனட்' பட்டம்பெற்ற சர் ஜாமசுடஜீ ஜீஜீபாய நடபினைக்கொண்டார். முதலியாரும் ஜீஜீபாயும் ஓற்றறுமைகொண்டொ முகினார்கள். மேலும் காஜு-லுலகூழ்மி நரசு செடியாரையும் நேரிலதெரிவார. இன்னும் பல ரைததெரியும்வழியிலே தெரிநதுள்ளவா.

இவா சகலத்திலும் அசுசுக்கட்டாகவே நட பபா. இவா உத்தியோகத்தி லிருந்தபோது மாலை 4மணிகுக் கச்சேரிவேலையை முடித்து விட்டு வெளியேறுவார. இவா 'இலக்கு' வைத் துச்சகிவதில் அதி சமாததா குதிரைச்சவாரி செய்வதிலகிபுணா. விலையுயரத் துப்பாக்கிகளை வேட்டைநாயகளுடன் வைத்திருப்பவா இவா பலருக்கும் உபகாரியாக வாழ்வதால் அதிக செலவாளி.

இவரை அண்டினோ வெறுங்கையினராய வெளியேறியதே இலலை. இவரது பொருள் பல ருக்கும் உபயோகமாகும்.

'பகலவ னிடத்தப பலகொளி னன்னவும்

பகலிடத் தத்திறப் பகலவன னன்னவும்

அகலிரு விசுமபில் அப்பக லென்னவும்

இகலதரும் இவனவயின ஏற்றமாந் திருவே'

இவரை அடைந்தோர் அவரவா கருமத்திற் கேற்றவண்ணம் பதது நூறு ஆயிரமஎன்று பெற்று அகமகிழவுடன் திருமபியதும் திரும்பு வதும் உலகப்பிரசித்தமானதே. இவர்கொண்ட புகழ் நாடெங்கணும் பரவியது. தமிழர்க்கு, இவரூர்வள்ளல், இவா

கொடையொடு நல்லாகட தாழ்வார்
இவா எண்ணமே எப்பொழுதும் யாராகும்
அனுகூலம் செயவதே; இவரது திருஷ்டியே ஜ
னங்கள் அதனை அடைகிறார்களா எனப்பதைப்
பாரப்பதுவே

வயோதிககாலமாகிய இன்றைக்கும் இவா.
தாமே தஸதா தஸதாவாக எழுதநுவேலை
கொள்ளுகிறார்; வாததமானப்பத்திரிகைப்படிக்கி
றார்; உலகவிஷயங்களைக் கவனிக்கிறார், அன்ற
ன்றைநாடசெய்திகளவரை சகலத்தையும் தா
மேதெரிநது காலத்திற்கேற்ற வயோதிகராயத்
துலங்குகின்றார். யுரவாகளில் வயோதிகராகளா
னவர்கள் எவ்வாறு தமது காலத்தைப் படிப்பி
லும், எழுத்திலும், சவாரியிலும், உறவினமு
றையார் நடபினா கூட்டத்திலும் கழிக்கின்றா
ர்களோ அதேமாதிரியாக இவரும் கழிக்கின
றார்.

நம்மவா எககாலமும் வித்தியாபரிஷோதர்.
திருவனந்தபுரத்திலே பெருத்தகோட்டிகள் கூ
டுமபேர்தெல்லாம் இவரதுவரவை எதிர்பார்ப
பார்கள். முதலியாரைப்பலகூட்டங்களுக்குச்
சபாநாயகம் வகிக்கவேண்டியதுண்டு. வகித்த
காலங்களில் நன்னயம்பெருக நம்மவா பிரசங்
கித்தது சிலபேருக்குமட்டுமே தெரிந்த இரகசி
யமா? 'கடவுள்பகதி,' 'இராஜ விசுவாசம்,'
'ஒற்றுமையுண்மை,' 'அடுத்தோகைகாததல்'
ஆதியவிஷயங்களைக்குறித்து இவா அவ்வககா
லங்களிற்புரிந்த பிரசங்கங்கள் கேட்பவர்களுக்கு

அத்தியந்த ஆனந்தமும் அறிவுமழுட்டியவைய
னரே!

இவா தருமிஷ்டா; தமது புராதன குடுமப
த்தினகௌரவத்தைக்கட்டிக் காததுவரவேஇவ
வுலகில உறபவித்தவா. இவாபாட்டனா திருக்க
முககுன்றத்திலே தாபித்ததருமத்தைச்சரிவரந
டாத்திவருகின்றா தாமும் அணடினவருக்கு
ஆதரணைபுரியப் பின்வாங்குவதில்லை. பழையவ
ழியிலும் புதியவழியிலும் தருமத்தை இன்னும்
இன்னும் இன்னேசெய்யும் பெருஞ்சமாதது இவ
ருக்குமெத்தவும்உண்டு பாடசாலைதாபனத்திற
கும், பத்திரிகை நடைபெறுவதற்கும், புத்தகம்
பிரசுரிப்பதற்கும், யாகமநடத்தவும், விவாகம்பு
ரியவும், இன்னும்இத்தகைத்தானபெருவிஷயங்
களுக்கும் தம்மால் இயன்றபேருதவியைக் கோ
ரியவாமனக்களிதூங்கஆங்காங்கேசெய்யப்பாங்
காகவே வெளியேறுபவா நமது முதலியாரானப
தற்கு ஐயமுண்டோ? இவைகளைத்தவிரபஞ்சரி
வாரணத்திற்கும், கட்டட நிருபங்களுக்கும்,
யுத்த மூலதனங்களுக்கும் இவரது பெருநா
பெருமபாகமும் உபயோகமானதே பெருந
ததருமப்படடிகளில் இவரதுகைச்சாதது மற்ற
வர்களுடையனவற்றிற்குப் பின்னானதேயில்லை
னபதும் உறுதி

இவாபாணடினும் பரியும் எவருக்குத்தான
பொருமைக்கொள்ளத் தூண்டாதவை? திருவா
ங்குநினிலுள்ளேரா உயரத்திப பேசும்படியான
பணடிலகனையும், நல்லிலக்கணம்நிரம்பியபரிகளை

யும் வைத்துக்காததுக காலத்திற் கேற்றவண
ணம் சவாரிசெய்பவா இவாதான. இதுகாலமவ
ரைஅச்சேறியுள்ளபுத்தகங்கள் அதனிலுமதமி
முப்பாஷையையும் தரிழாகளையும் சம்பந்தமாய
உள்ள புத்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கிப்
புத்தது அவைகளின் 'மெய்ப்பொருள்' காண்பவா.
இக்காலத்திலும் கலிமிகமலிந்த இக்கலிகாலத்
திலும் சமயாசாரத்தில் ஒரு சிறிதும் தவறாது
தெய்வபகதியோடு அறவினைசெய்து காலங்கழி
க்கும் உத்தமவயோதிகா. தமது மனையிலே தி
னந்தோறும் ஜெபதபஜேநாமம் சரிவரச்செய்து
தேவாராதனைபுரிந்து வருவதற்கேற்றபிராமண
திருக்கூட்டத்தாநாசியமித்திருக்கின்றார். சாலி
ககிராமாதிய சந்நிபுசைகளும் விதிதவறாமல் ந
டந்தேறுகின்றார். அன்னோர்தந்தருளும் பிர
சாதங்கள்மது முதலியாரின் சிரோரத்தின
ம்; லலாடபூஷணம்; சுந்தரககந்தரமலை; அ
ணடினோலேண்டுகோளைப் பூர்த்திசெய்யக்கர
தலத்தில் மேவிவளா தெய்வானுககிரகம். இவர்
தமிழா. தமிழிற்றிறந்தவா; தமிழில்வளந்
தவர்; தமிழிற் சிறந்தவா. இவ்விஷப்பாஷை
யின நுண்மையை இங்கிதமாயோர்ந்தவர்; ம
லையாளத்தை மலையாதுதெரிந்தவா. இநதுஸ்
தானியையும் மராட்டிரத்தையும் அவைப்பா
ஷை பேசுவோர்மாதிரி பேசுஞ்சக்தியுடையவர்.

பாஞ்சாலங்குறிச்சிப் பாளையகாரரை அடக்
கியதிலும், திருவாங்கூர் மகாராஜா விற்கும்
ஈஸ்டிந்தியா கும்பேனிக் காரர்களுக்கும் உட

ன்படிககை உணடாககியதிலும், திருக்கழக குன்றத்திலே அன்னசத்திரங்கட்டிப் பாடசாலை யை நிறுமித்ததிலும், இவரதுபாட்டனா தமது திருப்பெயரை உலகமுள ளளவும் நிலைநாட்டி னா. திருநெல்வேலிக்கும் பாளையங் கோட்டைக் கும் இடையே பெருத்தவாராவதி ஒன்றினைக்க ட்டி இவரதுதகப்பனா எனமென்றும் இந்தியா களின் விசுவாசத்தைக் கையுறையாக்கக்கொண் டா. அவரபெயரை இந்தியாகவானமெண்டா அவவாராவதிககருகில ஓர் பெருங்கோபுரங்கட் டி வழங்கிவருகின்றார்கள் மமமவரோ என்றால் ஒருவகையில் அல்ல, இருவகையில் அல்ல பலவ கைகளிலும் பலவழிகளிலும் நாட்டோராகளுக் குப்பயன்படுமாறு நடந்து சகலருக்கும் சமமத் தானவா. திருவாங்கூர் மகாராஜாவை வாரந்த வறினாலும் இவர வாரந்தவருமற்பாரப்பது தவ ருது. இவர் புகழினளலை மொழிவோராவெ ல்லை; இவரது கொடையினளலை ஏற்போர்வி தியினளலை.

பாலியநண்பரான மாரத்தாண்டவாமா நடி து முதலியாருக்கு இவரபம்பாயில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அத்தியந்த விசுவாசத் துடன் 'நீர்சவுக்கியமாக எல்லாவிதமானசுகசந தோஷங்களையும் அனுபவித்து நீழிவாழ்வீர்' எனஎழுதிவிடுத்தபடி தற்காலத்திய மகாராஜா இராமவாமரது மடியாரேயத்தைக் கைக்கொ ண்டி மகாராஜாவின பேரருளால் திருவனங் தபுரத்திலே வசித்துவரும் முதலியாருக்கு

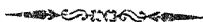
மகாராஜா புரியும சகல சவுகரியங்களும் மகா
ராஜா வைத்துவரும் அனபின பெருக்கமும்
நீண்ட ஆயுளாக ஒங்கி வளரந்து வருகின்றன.

‘கயவரைக கையிகந்து வாழ்தல, நயவரை
நளளிநுளுங் கைவிடா நடடொழுகல,—எள்ளளவும
வடுவான வாராமற காததல, இமமுன்றுங்
குடிமாசி லாககே யுள.’—திரிகடுகம்

நவாப் சர் சாலர் ஜங்.

‘தந்தாககித தனதுணையுந தூக்கிப் பயன தூக்கி
மற்றது கொளவா மதிவல்லோர்—அற்றனறி
யாதானும ஒன்றுகொண்டியாதானுஞ் செயதக்கால்
யாதானு மாகி விடும.’

‘தன்னயம

மறநது மன்னுயிர்ச சுகமே மதிதநங்
கிறநத சிந்தையனோ இவனோ அமைச்சன
உணமைக குறைவிடந் துணமைக கணிகலம
சத்திய விதது பத்தியுன மததன
ஆளவினை தனக்காள கேள்விதன கேள்வன்
தறபுகழ் கேடக வறபமும இசையான’

சாலர்ஜங் எனனும மறு ‘நாமம் பார
அனைத்தினும பரபரிய’ மீர்தூலா வாலிகான
1829 ம மாண்டிலே ஹைதராபாதத்திலே அவ்
விராஜியத திமிர்மோட்டுஞ் சூரியனென்னப்
பிறநதான. இவன லா புராதன குடும்பத்தைச்
சாராதவன. அககுடும்பமும் அதிக கௌரவ
முடையது. அககுடும்பத்தார்கள் அராபியா
விலே உள்ள மெதினாவிலிருந்து ஹைதராபாது
வந்தடைந்தவர்கள். நங்குழந்தையின முப்பாட்
டனா ‘மைசூர்சசிங்கம்’ எனப்பெயர்பெற்ற திப்பு
சுல்தானுடன் ஆங்கிலேயர்கள் போர்புரியுங்
காலத்திலே ஹைதராபாத்து நிஜாமுக்குப்
பேரமைச்சராக விளங்கியவர். இன்னோர்

புத்திரரும் சாலரினபிதாமகனுமாகிய மூனீரல் மலக எனப் பெயரியவா சாநதுலால எனற ஏந்தலுடன் கூடி நிஜாம இராஜியத்தைப் புரந்தவா; இவா குமாரரும் பாலகன தாதுலரு மாகிய சுராஜலமுலக எனபவா சாநதுலால பாரானச சமமத மினறிப் பாரத்திபனிடம இராஜியத்தை விடுதது நீங்கிய பினன ற ஹைதராபாததைக கட்டிககாததவா, தொன் றுதொட்ட பாததியதையோடு பரிபாலனரு செய்யத தோனறியவன நமது சாலாஜங் எனி னும, அப்பதவியில அமருவது அவனுக்குச் சொற்பனமுமாகவிலலை. அவவெண்ணம இன றியே வளர்ந்தான.

சாலா பாடசாலைக்குப்போனவன அல்லன; படியா திருந்தவனும அல்லன. தெரிந்தவை அனைததையும் அவன தனியே தெரிந்தான. பாலியத்திலே பாஷியன, அராபி பாஷைகளைப் படித்தவன இங்கிலீஷப் பயிரையும் ‘ஆட்டின சீராக’ மேலே மேயந்தான முதாதையையும் தந்தையாரையும் பிள்ளைப் பருவத்தே இழந்த தால இவன கலவிககு உலோபம் பிறந்தது. ஏழு வருடம் அந்தரங்கமாகப் பயின்று வந்தான. ஆயினும் அப்பயிற்சியால் இவனுக்கு யாதொரு பிரயோசனமும் விளைய இலலை. அத னால் இவனுக்கு வேலை முடிகருந திராணியா வது பேரறிவாவது வளராததிலலை. ஒன்றினோ டொன்று சம்பந்தமில்லாத வகையிற் பல கலை களைக கற்றானே யன்றிப் பிறகாலத்திலேதான்

அடைந்த ஆக்கத்திற்காதரவானதொன்றையு
மஹிதவன அல்லன். கணககையாகிலுமஇண
ககமுடன அறிந்தானா? அதுவுமில்லை. எனி
னும பாட்டியாள புகட்டக கண்டதோரஉருசி
யுண்டு. அதாவது தனக்குச சோந்த கிராமங்
களின கணக்குவழக்குகளை அவள் எடுத்துப்
பேரன அறிந்துய்யுமாறு மொழிவாள். அத
னைச் சிறதைகளிகூரக கேட்டுப்பயின்று வந்
தான. இவ்வாறு எதையும் முற்றாகலலா
மைந்தயை இருப்பினும், இவ்ஹுகோர்உரிமை
மட்டும இருந்தது. அதென்னெனில், சிஜாம்
இராஜியததுச சிமானகளுடைய மக்களுக்கு
அவ்விராஜியப் பெருத்த உத்தியோகங்களில்
அமரும் சுதந்தரம் உண்டு. தக்க வயதானதும்
தக்க அலுவலொன்றிற் கட்டாயம் அமர்ந்தே
தீரவேண்டும். அதுபோலவே இவ்ஹோர் தாலூ
ககாதாரனாயினான். இவ்வுத்தியோகத் தமருங்
காலையில் நமது சாலருக்கு வயது இருபது
தாலூககாதாரராயிருந்தஎட்டுமாதகாலத்திற்
குள் அவ்விராஜிய பூமித்தீரவை சம்பந்தமான
சகல செய்திகளையுந் தெரிந்து கொண்டார்.
தமது தாதுலர் 1853ம்ஹு காலமானதும்
ஹைதராபாத்து இராஜிய ஆளுகைக்காக
இவர் நியமிக்கப்பட்டார். நிஜாமுக்குப் பே
ரமைச்சாக நின்று எடுத்த கருமம் தொடுத்த
வழியில் அடுத்த மாததர்க கனுகூலமாக முடி
த்தன்றோ வரவேண்டியது. மந்திரி யாவோன்
யாவன்?

‘தோநது செயறபா லவையியற்றல
 தெரிநது விவகா ரம்பிரிததுக
 கூநது பொருத்திக கோடலதிற
 குற்ற நீக்கிக குணமபேணல
 நோநது குடிகாத துலகோம்பல
 நெறியிற தெனனா குறுமபகற்றல
 ஓநதி ராசன மதிககிணங்க
 உனனிச சொல்லு வோனே.’

ஆதலால மந்திரிக கிழமை பூ ணு வ து
 இலேசலல இதனை ஊனறி யோசிதது முத
 லில மறுததாரேனும் நொதுமலரும் நண்ணிய
 நடபினரும்

‘கொற்ற வேந்தன கொழுசிதி ளிலதது மற்றுன
 வீறுயா புகழைவித்திக கேணமையை விளைத்தி’

என வறபுறுத்திக கூறினாகள் மேலும்
 வழக்கப்படி வேலையை வகிக்காவிட்டால் இடை
 யூறு பலவற்றிற்காளாகவேண்டும். இவரையும்
 இவரது குடுமபததையும் அன்னோ சொத
 துக்களையும் நசிதது விடுவார்கள். இதற் மக
 களபேரல ‘மைததுணன செததாரா, கம்பளி
 நமக்காயிற்று’ என்று தாதுலர் சாகப பேர
 மைச்சாகப பெருமிதமுற்று அப்பாரததைத்
 தோளிற் சுமந்தவா இவா அல்லா. முற்குறிப
 பிட்டசங்கடத்திற்குப் பயந்து ‘எப்படி இருந்
 தாலும் இருக்கடும். பகவான உதவியைக்
 கொண்டு சீர்திருத்தங்கள் பலவற்றை என்னால்
 இயன்றவரை இந்நாட்டிற்குச் செய்வதோடு
 ஏறகனவே கடனுக்குள் ஆழந்து கிடக்கும்
 இக்கவானமென்டை மேலுக்குக் கொண்டுவா

முயற்சிக்கிறேன்' எனக் கூறிப் பேரமைச்சராயினார். 'கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்.'

இவா அமைச்சரானபோது இராஜியம் எந்த நிலமையில் இருந்தது? அந்தோ! எல்லாஞ்சீர் கெட்டுக்கிடந்தன. இன்னது சீர், இன்னது சீர் கேடு என்னும் பகுத்தறிவே அவ்விராஜிய உத்தியோகஸ்தார்களுக்கும் இல்லை. என்னென்று ரெவினியூ இலாகா பரிபாலனத்தைக் கூறுவோம்! பரிபாலன மென்னும் பொருள் அதற்குத் தகாது. பொருஷ். தந்திர நியமமுடனும் விரையமாநிவிட்டது. கப்பம் கட்டத் தவககப் பட்டதறினிரித்ததம் பிரார் முதலான வளப்பங்குறதபாகங்களை எஸ்திநியா சூம்பேனியாராகன சிஜாமிடமிருந்து பிரிங்கிக்கொண்டார்கள். சுற்றத்தார்களைமெல்லாம் காகக லேண்டியது நிஜாமுடைய கடமை. அவர்களுக்கு மாதாமாதம் கொடுக்கவேண்டி பரிவே தனத்திற்குப் போதியபணமே கிடையாது. பணத்திற்கு முட்டுப்பட்டு அரசர் ஆபரணதிகள் கம்பனியார் வசம் அடைமானம் போடப்பட்டவைகளை மீட்டுதற்கு வழியில்லாமையால் சீமைக்கு அவைகள் அனுப்பப்பட்டன. கடனோ மூன்று கோடி ரூபாய் எனக்கணக்கேற்பட்டது. மீடும் வகையைக்காணோம். இவ்வாறு சீர்கெட்டுக் கடனில் மூழ்கிக் கைப்பணமின்றி ஆபரணதிகளை இழந்து, நாட்டின் நிலபாகங்களைப் பரிகொடுத்து, பரிசனத்தாரைப்

‘தோநது செயறபா லவையியறறல
தெரிநது விவகா ரமபிரிததுக
கூநது பொருத்திக கோடலதிற
குறற நீக்கிக குணமபேணல
நோநது குடிகாத துலகோம்பல
நெறியிற தெனனா குறுமபகற்றல
ஓநதி ராசன மதிககிணங்க
உனனிச சொல்லு வோனே’

ஆதலால மந்திரிக கிழமை பூ ணு வ து
இலேசலல. இதனை ஊனறி யோசித்து முத
லில மறுததாரேனும் நொதுமலரும் நண்ணிய
நடபினரும்

‘கொற்ற வேந்தன கொழுந்தி லீலதது மற்றுன
வீறுயா புகழைவித்திக கேணமையை விளைத்தி’

என வறபுறுத்திக கூறினாகள். மேலும்
வழக்கப்படி வேலையை வகிக்காவிட்டால் இடை
யூறு பலவற்றிற்காளாகவேணமும். இவரையும்
இவரது குமபத்தையும் அனனோ சொத
துக்களையும் நசித்து விடுவாரகள். இதற மக
களபோல ‘மைததுணன செததார, கம்பளி
நமக்காயிறறு’ என்று தாதுலா சாகப பேர
மைச்சாகப பெருமிதமுறறு அப்பாரத்தைத
தோளிற சுமந்தவா இவா அல்லர். முறகுறிப
பிட்டசங்கடத்திறகுப் பயநது ‘எப்படி இருந
தாலும் இருக்கடமும். பகவான உதவியைக
கொண்டு சீர்திருத்தங்கள் பலவற்றை எனனால
இயன்றவரை இந்நாட்டிற்குச் செய்வதோடு
ஏறகனவே கடனுக்குள் ஆழ்ந்து கிடக்கும்
இக்கவானமெண்டை மேலுக்குக் கொண்டுவர

முயற்சிக்கிறேன்' எனக் கூறிப் பேரமைச்ச ராயினா. 'கடவுளை நம்பினோ கைவிடப் படா.''

இவா அமைச்சரானபோது இராஜியம் எந்த நிலமையில் இருந்தது? அந்தோ! எல்லாஞ்சீர கெடிக்கிடந்தன. இன்னது சீர, இன்னது சீர கேடு எனனும பகுத்தறிவே அவ விராஜிய உத்தியோகஸ்தாக்களுக்குஇல்லை. என னென்று ரெவினியூ இலாகா பரிபாலனத்தைக் கூறுவோம்! பரிபாலன மென்னும் பெயரே அதற்குத் தகாது. பொக்கிஷத்திரவியமுழு தும் விரையமாடுவிட்டது. கப்பம் கட்டத் தவக்கப் பட்டத்தினிமித்தம் பிரா முதலான வளப்பயிக்குந்தபாக்கங்களை ஈஸ்திரதியா குமபே னியாராகள ரீஜாமிட்டமிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டார்கள். சுற்றத்தாராகளையெல்லாம் காகக் லேண்டியது ரீஜாமுடைய கடமை. அவா களுக்கு மாதாமாதம் கொடுக்கவேண்டிய நிவே தனத்திற்குப் போதியபணமே கிடையாது. பணத்திற்கு முட்டுப்பட்டு அரசர் ஆபரணத் தி கம் பணியார் வசம் அடைமானம் போடப் பட்டவைகளை மீட்டுதற்கு வழியில்லாமையால் சீமைக்கு அவைகள் அனுப்பப்பட்டன. கடனே மூன்று கோடி ரூபாய் எனக்கணக்கேற் பட்டது. மீட்டும் வகையைக்காணோம். இவ் வாறு சீர்கெட்டுக் கடனில் மூழ்கிக் கைப்பண மினறி ஆபரணங்களை இழந்து, நாட்டின் சில பாகங்களைப் பரிகொடுத்து, பரிசனத்தாரைப்

பொறுப்பதற கேற்ற வாயலினறிப பரிதவிக்
 கும வேளையிற் சாலா ஜங் இராஜியத்தை முன
 னுககுக் கொண்டாவதாய்வாககளித்து அமைச்ச
 ராகத்தோன்றினா.

தோன்றினவரைக் கண்டவாகள எல்லோ
 ரும் 'பூமியை ஆடற்கொத்த பொறியினன்'
 எனபாகள. அவாகள் எண்ணப்படியே ஆட
 வைத்தார. இராஜியத்திறசீருத்தமபலபுரி
 நதாலல்லாமலநனமைவிளையாதெனக்கண்டார.
 கண்டவா, முதல முதலில அரபியாகள
 செலவாகக்கொற்றத்தால அவாகள வலி
 மை குன்றும்; குன்றினால் எடுத்த கருமங்
 களை முட்டுப்பாடில்லாமல் முடிக்கலாமெனத்
 தெரிந்தார' அரபியா பட்டாளங்களை பல
 இருந்தன. அவைகளிற் பெருத்தவைகளைக்
 கலைத்து இராஜியத்திற்கு வீண்செலவாகி
 வந்தவைகளை ஒழித்தார. அவரவர் வேலைகளில்
 அமரந்துள்ள அரபியாகளையும், பட்டாணி
 களையும், ரோஹிலலாககளையும் தள்ளிவிட
 வேண்டு மென்று தாலாககா தாரர்களுக்கும்
 ஜாகீர்தாராகளுக்கும் அறிவித்தார. இவ்வாறு
 நீக்கப்படும் அரபியாகளுக்கொள பாததியதை
 களை விசாரித்து நீதிமொழிய ஓர் நீதிஸ்தலத்
 தை நிறுமித்தார. நாட்டை விட்டு ஒடிப்
 போகும் அரபியர்களின் பூமியைச் சேர்த்துக்
 கொள்ளவும் அரபியாகளிடம் பலரால் அடை
 மானம்வைக்கப்பட்டிருந்த பூமிகளை மீட்கவும்
 வேண்டியதற்கேற்ற பிரயத்தினங்கள் செய்யப்

பட்டன். இவ்வண்ணம் பலபுரிநது 1854ம் ஹு
கழியுமுன்னரே அடைமான வரும்படிச்சொத்தி
லிருநது 40 லக்ஷம் மீட்டது மிலலாமல்,
2000 அராபியாகளையும் அத்தனைககத்தனை
ரோஹிலலா, பட்டாணி=இவாகளையும் துறத
திரா. குடிகளுக்கு இமிசை விளைககககடிய
வரி ஒன்றிருநது அதனை நீக்கிவிட்டு வரி
களைக்குடிகளுக்கு இமிசை இலலா வகையில
வசூலிக்கத்தருநது சீபநதிகளை நியமித்தார.
தாலாககாதாராகளிற பலா வசூலாகும் பணத
திலிருநது காற்பங்கு அரைப்பங்கு சாப்பிட்டிச
சீரணிததுவநதவாகளுக்குச செலவு கொடுத்தது
அனனோ இடத்தில் அநநியரை இருத்தி
நாடாண்டனா. போககிலிகளையும் வீணாநீணர்
களையும் வம்பாகளையும் அடக்கினா. இததுனை
ஏற்பாடுகளையும் கலங்கா நிலையராயநினது விடா
முயற்சியோடு புரிநது ‘இறைவனாகத தனனை
யாககியவன வழி’ யொழுக்குவ தானா. 1856ம்
ஹுத்தில் இராஜிய வரும்படி அதிகரித்தது.
பொககிஷ்ஸதாபனஞ் செயயப்பட்டது.
ஹைதராபாத்து இராஜியத்தோடு லேவாதே
வி செயயவாத்தகாகளுக்கு நம்பிக்கை உண்டா
யிறறு; நல்லகாலக குறிகள நாடுமுழுதிலும்
’னறின.

‘திருவிலத துறையு மாந்தா
ஒருவனாக கொருத்தி போல உளமகிழ்ந
தொளியின வைகிப்
பருவரு பகையு நோயும் பசியுந
கெட்டொழிய நிற்பேம்’
என்று எண்ணுவதானார்கள்.

இப்படியிருக்க 1857 ம சிப்பாய்க்கலகம் மூண்டது. அக்காலத்தில் சாலா ஜங் இங்கிலீஷ்காரர்களுக்குச் செய்த உதவியே உதவி. அது மறறெவராலுஞ் செய்தற்கேலாதது. இவர்தான் இங்கிலீஷ்காரர்களுக்குத் 'துன்பத்துடதுப்பா' யவா. இவா செய்த உதவியை அவர்கள் மறத்தறியார்கள். அக்கலகக்காலத்திலே இரத்தியாவின வடபாகமுழுதும் மனக் கொதிப்புண்டு நின்றது. இக்கலகத்தி் நாடெங்கும் பரவியது. மத்தியமாகாரணத்தாராகளும் டெக்கானியாகளும் ஹைதராபாத்தைப் பின்பற்றக் காத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். நிஜாம் 'மூச்சுவிடுமுன்னே முன்னாலு நாணாருக்' வீரர்கள் கலகத்திற்கேகத்தயாரா யிருந்தார்கள். சாலாஜங் 'ஆச்சுதென்றால் ஆயிரவா பத்தாயிரவா' கூடாரா? ஹைதராபாத்துத் தெருவெங்கும்

‘ மலாபபூ வொன்றை தேனவரித்தனன

வந்துதிரண்டது குமரா சேனை ’

இதுபோலக் கெட்டசமயம் வேறுண்டோ? பம்பாய்க்கவானா இதற்குள்ளாக ஹைதராபாத்து பிரிட்டிஷ் ரெவீடணடுக்கு 'ரைஜாம்கலகக்காரா பக்கஞ்சோந்தால நாம எல்லாவற்றையும் இழந்தோம்' எனனும தந்தியையனுப்பினா. ரைஜாமுக்குத்துணையாகச் சாலாஜங் இருந்தா. அவா காலத்தையும் நடக்கும் செய்திகளையும் தூக்கிப்பிடித்து மனதால் நிறுத்து வந்தா. திடமனத்தோடு எதற்கும் அஞ்

சாமல் அசையாமல் நின்றா. இததகைத்தா
னதுதான அமைச்சரின பேராற்றலையளத்தற
கேற்ற சமயம். தூரநோக்கமும் முநிராவனுப
வமும் இல்லாத அமைச்சர்கள் வேறுவிதமாய்த்
தீர்மானித்திருப்பார்கள். ஆனால் சாலாஜங்
ஆதிமுதல் அந்தமவரை இங்கிலீஷ்காரர்களு
க்கு விசுவாசியாகவிருந்து உதவிசெய்யத் தீர்மா
னித்ததுவே அவரது வல்லமையைக்காட்டு
கின்றது. 'கூரை உதைத்தாற் காலுகஞ்ச்
சேதம்'. கலக்ககாரரோடு கலந்து இங்கிலீஷ்க
காரரோடு போப்புரிந்தால் சகலமும் போம்.

‘அடியும், ஆணமையும், வலிமையும்,
சேனையும், அழகும், வென்றியும், தந்தை
குடியும், மானமும், செல்வமும் பெருமையும்,
குலமும், இன்பமும், தேசம்,
படியு மாமறை ஒழுக்கமும், புகழும்,
முன்பயின்ற கலவியும், சேர மடியும்’

ஆதலால் மருவிலாபாலமருவ மதியுணா
நதவா வைப்பரோ மனம்? வையார. அரச
ரெனபோர இங்கிலீஷ் அரசரே. அவரத்தான
தாரணியாளப்படுகின்றது. அரசரையும் தேவ
ரையும் ஒன்றெனக்கூறுவோருமஉளா. தேவரை
விட மன்னர்களே சிறப்புடையர். அதிலும்
இங்கிலீஷ்மனனா ‘அருளுமேல் ஒருவரை அர
சாகும்; காயுமேல் வெருளச்சுடடிமும்’. சுடு
வது மட்டுமல்ல ‘கிளையோடும் எரித்திடும்’.
அரசருள் ஏருவாரைப்பகைத்துக் கொள்ளு
வதுஞ் சாலர் ஜங்கிற்கித்த கருமமாகுமா?
ஆகாது, ஆகாது. நடுநிலமை உடையவராகிச்

சாலாதாச கலங்காஅம் மலேகள கலங்கா
 ஁ந தமநாலைகலங்கேனேனத தீரமானாதது
 வேணடிய உதவாை வேணடியாங்கு புரிநது
 இங்கலீஷ மனனா தம் ‘ஆவாைகததுறாவா
 ராஅா. இதனேமேசசக கவானமேனடார்
 ரூ30000பொறுமான ‘கலலத’ இனாமனாததா
 கள. இததுடன ஆலோசனே சபையலாருநது
 கவானா ஜனரல நமது சாலா ஜங்குகு
 ‘மேனமை தங்காை நாலாழுகு அவமானத
 தையும் அழாைவையும் வானககககடிய துறபோ
 தனேகளுககுச சேவாசாைககாது அவைகளை
 தாஸகரித்து நாலாழுகும் பரிடடிஷ கவான
 மேனடாருகும் வேணடிய வேலைகளை முடிபப
 தல இவா கௌண்டாருநத வனமையும் தாறாை
 மும் உறுதியும் பெரிதும் பாராட்டறபாலன.
 மேலும் அவைகள இநதாைகவானமேனடாறான
 பரியமான வநதனங்களுககு இவரையாளாக
 கின’ எனததேரிவாததா.

உள்ளபடி வானு உள்ளபடி நடப்பவருககு
 ஁ரௌலலாம் பகையாரும். எததுணே சாா
 யோர உணமைக குழைதது உயாைத துரும்
 பாக மதிததாராகள ? எததுணேச சததாை
 வானகளைப பாரார்கள நனருகப பாராராகுப
 பகைமை கௌண்டாடினார்கள் ? இனனும் எத்
 துணே நீதிவானகளைச சௌலலால எறாைதாா
 கள்? கலலாலஎறாைதாராகள? ஜீவஹாைச புரிந
 தாராகள ? சௌல்லுநதரமா ? அனனேர்
 அவைகளைக கருதினார்களா ? இலலை. அது

போலவே சிப்பாபக கலகத்தினபோது பிடித்த தேபிடி என்று பிரிடடிஷா பககம் பெரு மையுடன் இருந்தது சாலாஜங்கைப் பகைப் பதற் கேதுவாயிற்று. பகைவர்கள் இவரது உயிருக்கு ஹாணி செய்யவும் பாரததாரகள். அம்மமமா! அவர்களிடத்திருந்து இவர்பட்ட கொடுமை அதிகம், அதிகம்!! 1859ம் வரு னிஜாம அரண்மனையில் நடந்த ஓதர்பா ருக்குப் போய்ப் பிரிடடிஷ ரெவிடண்டோடு தமது மாளிகை திருமபி வரு ம போது இவரை ஜெஹாங்கீர் எனனூறு துட்டன் ஒளித்திருந்து துப்பாக்கியாற் சுட்டான் ஆனால் இலக்குப் பிச்சியது. அதனைத் தெரிந்து உடனே அவர் உயிருக்கு ஹாணி செய்யக் கருதிக் க த தியு ம கையுமாய் ஓடிவந்தவனை அருகிருந்த காவ லாளி ஒருவன் இடைவாளால் வெட்டித் தள்ளி னான். பிரிடடிஷாருக்கு அவசியமான உபகாரம் புரியும் விரதியரான சாலாஜங்கைக் காப் பாற்றக் கடவுளருக்கும் எண்ணமிருக்காதா? இவர பிரிடடிஷாரின் அந்தரங்க நேசராஜா. முன்பொருகால் கடன் பாக்கிகளாக அபகரிக்கப் பட்ட ஷோலாபபூ முதலான பாக்கங்கள் இவரால் நிஜாமுக்குப் பிரிட்டிஷ துரைத்தனத் தாரிடமிருந்து கிடைத்தன. இவரால் நன்மை கள் எத்துணைதான் விளைந்தாலும் அவைகளை எல்லாம் ஜனங்களும் அதிகாரிகளும் மதியா கள். சாலர்ஜங்கை வேலையினின்றும் ஒதுக்கி விடவே வழிபார்த்தார்கள். அதற்காகப்பஸ்

சூழ்ச்சி சூழந்தாரகள் சாலாஜங்குகு வதிலி யாக ஓர் அமைச்சரை நியமிக்கப் பிரிட்டிஷ் ரெவிடண்டு நினைத்து வருகிறாரென்று புடை சூழந்தவர்கள் நிஜாமுகு மெல்ல ஒதினார்கள். உண்மையைஊன்றி யோசியாது நிஜாம் ரெவி டெண்டிடம் நேரே சென்று எண்ணியவாறு செய்யத் தமக்கு யாதொரு ஆக்ஷேபனையு மில்லை யென்றார். இக்கூற்று ரெவிடண்டிக் கோர் ஆச்சரியத்தை விளைத்த தன்றியில் அவர் செவிகு நாராசமாயுமிருந்தது இன னன் சூழ்ச்சிகளை ஜனங்கள் சூழ்வார்கள் என றாலும் சாலா ஜங் சீர்திருத்தம் ஒன்றின் பின் ஒன்றாகப் பலவற்றைச் சலியாமற்செய்தே வந தார் அதிக அனுகூலத்துடன் குடிக்கைப் பரி பாலிக்க இராஜியத்தை ஐந்து பிரிவாக்கி, அவ வைந்து பிரிவுகளையும் பதினொரு ஜில்லாக்களா கப் பகுத்து பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளை ஆளு காங்கே நியமித்தனர். முந்தி இறையாகும் ப ணத்திற்குபதிலாகத் தானியத்தைக் கையேற று வந்தார்கள். அதனை ஒழித்துப்பணமாகவே வசூலிக்க வைத்தனர் பூமி விஸ்தீரணத்தைத் திருத்தமாகக்கணக்கிட்டுத் தீர்வைவிதித்தார். இவ்வாறு 1860ம் ஆண்டு வரை சாலாஜங்கால் வி னைந்த நன்மைகளை ஹைதராபாத்து ரெவிடன் டிகளில் ஒருவராகவிருந்த மிஸ்டர் சாண்டர்ஸ் என்பவர் உயர்த்திக்கூறியதாவது—‘ஹைதரா பாத்தின் 1820ம் ஆண்டு ததிய நிலமைக்கும் 1870ம் ஆண்டு ததிய நிலைமைக்கும் அபார வித்தியாசம்

இக்காலத்திற் காணப்படுகின்றது அது எப்படியிருக்கிறதென்றால் ஸுவோட்டாக்காலத்து நிலைமையை இங்கிலாண்டின் தற்காலத்திய நிலையோடு ஒப்பிட்டுப்பாரப்பதுபோல இருக்கின்றது. முற்றிலும் நாடு இவ்வாறு திருந்தக்காரணம் சாலாஜங்கின் ஆளுகையே தான். இராஜிய பொக்கிஷத்தியிற பணம் நிறைந்திருப்பது மட்டுமல்ல செலவுக்குமேல் வருமானமுமுண்டு. கவர்மெண்டின் செலவாக்கும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றது முற்காலத்தில் நிகழ்ந்த கெட்ட வழக்கங்களைப்போக்கிய நிமித்தமடன நாட்டுக்குழப்பங்களும் கலகங்களும் அரிதாயின.' இராஜியவாசிகள் அரிதாயக்கிடைக்கக் கூடிய இந்நன்மைகளை அடைந்தும் அவரைப்புகழ்க்கூடிய நாகரீகம் அடையாமைக்கு நாம் மெத்த விசனப்படுகிறோம். இவா அந்நிய நாடுகளில் நனமதிப்பையடைவாரே யன்றி சகயநாட்டுக்குடிகளிடம் குறைந்த மதிப்பினரானார். செலவாக்குமற்றார். இதனை விளக்க மற்றோ உதாரணமெதற்கு? பின்வருமொன்றே யமையும. 1868ம் ஆண்டு தாபாருக்காக நிஜாமின் அரணமனைக் கேரு மவரைக்குறியாகக்கி மற்றொருமூலக்கன இருமுறை துப்பாக்கிப் பிரயோகஞ்செய்தான். எண்ணம் பலிக்கவில்லை. உடனே அவன் பிடிபட்டான். நிஜாமால் மரணத்தீர்ப்படைந்தான். இததீர்ப்பு சாலாஜங்குக்கு மெத்த விசைத்தைத்தந்தது. மனமிளகியவராகி இராஜசமூக

மணுகித தூர்த்தனுகஞ்ச சிறைச்சாலைவாசந்
தந்தருளப பிராரத்தித்தார். ஆனால் இவா
எண்ணம பலிககவிலலை. நிஜாம மாஞ்சசினத
தவராகி முந்திய கட்டளையை மாற்றியருளிஞா
இல்லை. கட்டளை சிறைவேறியது. சாலாஜங்கே
' அந்தணர்'; அவரே 'அறவோர்.'

நிஜாமாயிருந்த ஆபஜ்ஜுலுதி டௌலா
வென்பவா தன்னை 'மயிற் குலஉரிமையிற்'சிம
மாதனமேறவிட்டு 1869ம்வாஸ் விண்ணுளப பூவு
லகைநீததனா. பிறகு ஆழந்த ஆலோசனையின
பேரில இந்திய கவானமெண்டாரா சாலாஜங்
கின கூட்டாளியாக டௌரா அமீரீகாரீ என
பவரைச்சோதது, இன்னோரிடம் ஹைதராபா
தது இராஜியபுரமபரியத்தை விட்டாகள.
இருவாகளும் ஏகோபித்தாண்டாகள. 1872ம்
வாஸ் பிராரைத தமது இராஜியத்துடன் சேர்
த்துமபடியாயும் அதற்காக ரொகக ஜாமீன்
கொடுப்பதாயும் இந்திய கவானமெண்டாரை
இருவரும் வருந்திக கேட்டாகள கவானமெ
ண்டாரா இணங்கவிலலை. 1875ம்வாஸ்வேலஸகோ
மகன இந்தியா வந்தடைந்தார். அவரைச் சா
லா ஜங் பம்பாய நகரில தரிசித்தார். கோமகன
கூட வந்த சதாலாண்டு பெருமானால் சாலாஜங்கு
இங்கிலாண்டு யாததிரை செய்யும்படி வேண்ட
ப்பட்டார். சதாலாண்டு பெருமான வேண்டு
கோளைப் பூர்த்திசெய்யவும், பிராரை மீட்டிக
கொள்ளும் அந்தரங்க எண்ணத்தோடும்
1876ம்வாஸ் சாலா ஜங் இங்கிலாண்டிக கேகி

ஞா. அந்தரங்க எண்ணம் 'பழமா'காவிட்டாலும், மகாராணியாராலும் கோமககளாலும் அதிகாரிகளாலும் ஜனங்களாலும் சாலவும் சாலா உபசரிக்கப்பெற்றா 'செலவாககே சிறப்புசெய்யுந்திருந்த நாமாதா' உறைதரும் இங்கிலாண்டு நாடு இவரைக கொண்டாடிய விதத்தை இன்னதென்று எடுத்தது எழுத முடியாது. பற்பல ஜனசமூகத்தாராக இவருக்கு 'கழிபெருமுகமன' கூறினார்கள் ஆகஸ்பாடியூனியாவியா 'இபைந்த நீதி வனையாவரு நன்னெறி சாலா அறிவாகு' மென வியந்து டி. வி. எல். என்னும் கவுரவப்படம் அளித்தார்கள். 'சீராற தோன்றிச் செலவமோடெல்லாந் திருத்தககார'ரான சாலாஜங்கிற்கு லண்டனமாபுரி மேயர் அப்பதியின சுதந்தரத்தை அளித்தார இங்கிலாண்டிற்குப் போனதில் அங்கத்திய அரசியும், இளவரசரும், லண்டன் மேயரும் இதற் அதிகாரிகளும் இவரைக கண்டு 'இங்கிது நினனாடு, இப்பதி நினனாரா, இது நினனில்' என்று தனித்தனியே சுட்டிக்காட்டிப் பெருமை செய்துபசரித்தார்கள். இன்னன வழிபாடுகள் எவருக்குத்தான வாயக்கும்! இவாநடையும், இவா உடையும், இவா அருஞ்செய்கையும் அங்கத்திய சீமாட்டி சீமானகளது 'கண்ணையுமனத்தையுங் களங்கொண்டிட.' சென்றவிடத்திற் சிலகாலம் போக்கி, உள்ளவிசித்திரவினோதங்களைக் கண்விருந்தாககி ஆங்கிலேயர் 'நினைந்து நினைந்து உள்ளஞ்சுடச்' சா

லா ஜங்கு தமது சொந்த ஊர் திருமயிப்பேய சசோந்தார. சோந்தவர் 1876மஹா கலகத்தா வில் அதிக விமரிசையோடு நடத்தப்பட்ட ஜி. லி. எஸ். ஜ மரியாதைக்கூட்டத்தின் நிமித திகராகி அப்பட்டத்தை ஏற்றா. அமிதத வரு ஷம டில்லியிற்கூடிய இராஜமகாசபையில் உன னிதமாக வீற்றிருந்தருளிய இப்பெருமையாள ருக்கு

‘ஒப்பநீ ருலக மெல்லாம ஒருகுடை சீழற்றி இன்பங கைப்படுத்த தலங்கலாழிக காவலாள்!’

யான மகாராணியார 17 மரியாதைக் குணிக லைப் போடுவித்தார. இதனையோ மகத்தான மரியாதை யென்றோக.

சீமை சென்று சக்கிரவாத்தினியாருக்கு வழிபாடுபுரிந்து அன்னவா திருக்குமரர்களுக் குபசாரம் இயற்றிப் பறபல இராஜ குடுமபத தாரகளுடன் கூடிக்குலாவி இதற ஐரவ சீமா ட்டி சீமானகளோடு குதூகலித்துக் காலங்கழி த்துச் சொந்த நாடு திருமயிக கவானமெண டாரால மகாராஜாக்களும் பெறுதற்காசைப் படும பெருமப்பட்டஞ்சூடிப் பெருமையடைந்து ‘நவாப்’பென உயரந்த சா சாலா ஜங்கின் ‘உட ம்போடு உயிரிடை நட்பு’ ‘குடம்பை தனித தொழியப்புட்பறந்த’ வாறாயிற்று. வந்தி பே தியால் 1883மஹா இவரது உடலுயிர நட்புநீங கியதும் திடமனத்தவரும் துக்கித்தாராகள்.

பகைவராயிருந்த அறிவிலிகளும் பரிந்தழுதா
றறினார்கள். இவா குடுமபத்தாருக்கு ஆறுதற்
செய்திகள் மகாராணி யவர்களாலும் வேல்ஸ்
கோமகனாலும் இன்னும் பல ஆங்கிலேயப்பேர
திகாரிகளாலும் உயாதரச சீமான்களாலும்
அனுப்பப்பட்டன. 'இததுக்ககரமான சம்பவ
ததால் தெளிவும் அனுபவமும் முதிர்ந்த ஓர்
சுநேகிதரைப்பிரிட்டிஷ் கவானமெண்டரா இழ
ந்தார்கள். அதேமாதிரி நிஜாமும் பேரறிவோ
ரும் விசுவாசியுமான உத்தியோகஸ்தா ஒருவ
ரையும், பிரசித்திபெற்ற பிரதிபிதி ஒருவரை
இந்து மகாஜனங்களும் இழந்தார்கள்' எனப்
பொறித்த விசேஷ கெஜட் ஒன்றினால் ஆற்றொ
ணைத்துக்கத்தோடு சா சாலா ஜங் பிரிந்த செய்
தியைப்பற்றி உலகினருக்கு இந்தியகவானமெ
ண்டாவிளம்பரஞ் செய்தார்கள்.

சாலாஜங் நீண்டவளராத நெடியோனும்
லா; குறுமுனியுமல்லா, நடுத்தரமானவா.
இளைத்ததேகம்படைத்தவா எனினும் இளையா
வனுபவமும்சலியாவாற்றலும் இணையிலாளு
முங் கொண்டவா. எவரையும் வசிகரிக்கும் பார்
வையுடையவா இவா பழக்கமும் வழக்கமும்
சாமானியனவாகக் காணுவனபோலவே நடை
யும் உடையுங் காணப்படும். எனனாலும் தாபார்
முதலான பெருத்தசமயங்களில் இவா மேம்பட்
டாடையணிந்து ஆபரணங்கிருந்த ராவார்.
அப்போ தெதிர்ப்படுவோரெல்லாரும் 'கண்ணி

னோடு பிறந்தது சாலாதம் வண்ணங்காண்டற்
 கன்றோ' எனபார்கள் இவர் ஆடம்பரப்பிரி
 யர் அல்லா. எவரும் இவரையணுகிப் பேசுவ
 தைப்பேசலாம். பூந்தோட்டப்பிரியா. பூஞ்சோ
 லையினபம் நுகர்வார. ஐரவர்கூட்டங் கலப்பதில்
 இவருக கிருந்த ஆனந்தம் உற்சாகம் அதி
 கம். ஐரவாபாணியிலேயே யாவரும் அதிசயிகக்
 வாழ்ந்தாரா. இராஜியபரிபாலகராகிய இவர்
 புரிந்த கருமங்களைமட்டும் எடுத்தது விமரிசை
 யாகப்பேசிக் களிப்படைவதிற்ப்பணிலலை. அத
 னுடன் அநியாயமாக எதநுணைப்பெயர்களின்
 பகையைக் கொண்டிருந்தார எனபதையுங்
 கூட்டிக்கருதுதல் வேண்டும். இவருக்குப் பகை
 வா நாட்டில் எவருமில்லை வீணாக அதனிலும்
 அநியாயமாக இவரைப்பகைவராகப்பலா பா
 வித்துவந்தாராகள். அவ்விதம்பாவனையை இவா
 பாராட்டினாரா? அன்றோபுரிந்த துன்பமனைத
 தையும் பொறுத்தாரா; பின்னர் மறந்தாரா.
 'வாய்மையாற் சிறந்த'வராகிய சா ரிசசாடு
 டெம்பில் சா சாலரை 'நடுவுளன்' என்றும்
 'உயரந்தவா' என்றும், இன்னும் பலவாறாக
 வும் தமது புத்தகத்திற்பதினெட்டு அததியா
 யம் எழுதிப் புகழ்ந்துள்ளாரா. இச்சிரேடடரை
 இன்னாரென்று உண்மையானபடி அறியாது நி
 ஜாம் எவ்வாறு நடத்திவந்தாரா? எவ்வாற்றிநுத்
 திவந்தாரா? அந்தோ! பாவம். பாவம். எழுதக்
 கைகூசுகின்றது. நிஜாம் இவரை நம்பாரா; சு
 யேச்சையாகத் திரியவும் விடா. ரெஸிடண்ட்

துரையிடம் அடிக்கடி கலந்து உறவாடிப் பேச வேவிடுக்கார இருவோருக்கும் நடக்கும் கடித பபோக்கு வரத்துகளைக் காண மனநதரியார. இங்ஙனம் இருந்தாலும் தமமையாகிலும் நேரே யணுகவிடுப்பாரோ, அதுவுமமாட்டா வந்த போது சிரித்தமுகத்தோடு நிஜாழுடன் சாலா வாரத்தைப்பாடிச் சென்றதாகிலும் உண்டோ? இல்லவே இல்லை செந்தாமரைப் பூப்போலமலா நதமுகத்தாடன் இராஜபேட்டிக்கு வருபவாவெ ன்ருத்துக்கூம்பிய வதனத்தோடு திருமபுவதே வ முக்கம் அரசா இவ்வாறு நடத்துவதைப்பற்றி அவா சட்டை செய்வதே இல்லை எப்பொழுதுங் 'கருமமே கண்ணாயிரா.' ஆதலால் 'அவமதிப் பைப்பாராட்டா', 'பசினோக்கார'; 'கண்டுஞ் சார'. நாட்டைச் சீர்திருத்துவதிலும், நாட்டா ருக்குநன்மைசெய்வதிலும், பிரிட்டிஷ் இராஜாங் கத்திற்கு விசுவாசியாக ஒழுகுவதிலுமே தமது திருஷ்டியைச் செலுத்திவந்தார. இதற்காக இவா 'எண்பதுகோடி எண்ணு'வார. என்ன எண்ணித்தான செய்வதெவன்? தலைவன நாட் டைச்சுற்றிப் பார்த்துத் தணிககை செய்தா லன்றி இராஜாபரிபாஸனம் சரிவர நடவாதன் றே. பிரிட்டிஷ் துரைத்தனத்தார் நேரிற்பிரவே சித்து நிஜாமை வற்புறுத்தினுலன்றிப் பேர மைச்சருக்குத் தமது நாட்டிற்சுற்றுப் பிரயா ணம்செய்வித்து உத்தியோகஸ்தாக்களைத் தணிக் கைசெய்து திரும்புஞ் சுதந்தரமளிக்கார. ஆர சா அவநம்பிக்கைக்கும் குடிகளின் அவமதிப்

பிறகும பாததிரராஅலும இவா தநநாட்டின
மீதிருத்திவநத அனபினுககெலலை கண்டவா
யா?

சா சாலா அனபா ; செயநனறி யறிபவா.
அநநனறி எததுணைச சிறியதா யிருப்பினும
அதனைப பெரியதாக கொள்ளுபவா ; நட்பிறசி
றநதவா ; தக்கோரைக கண்ணெனக கொண்ட
வா. தமது நண்பரான காஜுலுலகூமி நரசு
செடியாருடைய தனையருக்குத தமது இரா
ஜியத்தில் பேருத்தியோகமீநது கௌரவப்படு
த்திய அமைச்சா சிரோமணி நமது சரலாஜங்.
கனம லகூமிநரசு காலமானபினபு வியாபார
ங்கெட்டுத்தனமிழநது தவிதத நரசிமமலுசெட
டியாருக்குப் பற்றுக்கோடாகி, ஹேகோட்டு
ஜடஜி அலுவலீநது கனப்படுத்திக காததார்.
இன்னும பறபலவழிகளிற் செடியாருக்கு அ
பயாததந தநதது பன்னுநதரமல்ல செடியா
ரும கனமபெறக்கூடிய செலவாதாம எனபதற்
குத தடையே இலலை இளமையிலேயே சென்
னைக கவானராயிருநத நேபியாபெருமானது வ
லப்பாகத தாசன்த தமாநதவா' ரிஜாமின் ரீஜ
ண்டாக சா சாலா இருநதபோது நரசிம்மலு
செடியாரா இங்கிலீஷ் அரசர்க்கும், ரிஜாமுக்
கும் தாஅதிபதியாக இருநதார். இவவலுவ
லில் விளங்கியபோது சுதேச இராஜியங்களின
தலைவர்களுக கெல்லாம நண்பராக ஒழுகவே
முயன்றா. சுதேச இராஜாக்களை ஒற்றுமைப்

படுத்தி வாழவிககவேண்டுமென்று பிரயத்தி
 னப்பட்டார். அதற்கேற்ற திருட்டாந்தம் ஒன
 றுளது சாலா ஜங் கைப்பட எழுதி யனுப்பிய
 ஒரு திருமுகத்திற்கு திருவாங்கூர் மகாராஜா
 தமது மந்திரியாகிய சேஷய்ய சாஸ்திரிகளைக்
 கொண்டு விடுத்தவதிலேச சாலாஜங் படித்து ம
 னம் வருந்தியபோது நரசிம்மலுசெட்டியார் நல்
 லெண்ணத்துடன் சேஷய்ய சாஸ்திரிகளுக்கு
 ‘ திருவாங்கூர் இராஜியமும் ரீஜாம இராஜிய
 மும் நட்பு அதிகமகொண்டிருக்கவேண்டுமென
 பதே எனனுடைய எண்ணம். கவானா ஜெனர
 லாதியவர்களே மாக்ஷிமைதங்கிய சாலா ஜங்கி
 றகுத தமது கைப்படக் கடிதப் போக்குவரத்
 துக்கிகொள்வது வழக்கமாயிருக்க (திருவாங்
 கூர்) மகாராஜாமடமும் அவவிதங்கொள்ளாத
 து சாலா ஜங்கிற்கு வருத்தத்தை மூட்டுகின
 றது’ எனமெழுதினார். புலிகுப பிறந்தது பூ
 னைக்குட்டி யாகுமா ?

இராஜியப்பரிபாலன விஷயத்தில் அதிகு
 ரர்களான இராஜா சா டி மாதவராவுக்கும்
 பரோடோ தினகரராவுக்கும் இவர் ஒப்புரைக்
 கத் தகாதவரெனப்பலர் கூறினாலும் பொருள்
 வரவு தேடலிலும், ‘ாட்டலி’ லும், ‘காததலி’
 லும், ‘காததவகுததலி’ லும் இவருக்கிணையா
 வார் இருந்ததில்லை. பிரிட்டிஷ் இராஜியத்திற்
 செய்யப்படும் சிறந்த வேலைகள் எல்லாம் சாலர்
 ஜங்கால் ஹைதராபாத்து இராஜ்யத்திற்

செய்யப்பட்டு வந்தன பாதைகள், சத்திரங்கள், வைத்தியபோதனாசாலைகள் ஆகிய பல இவரால் நிறுமிக்கப்பட்டன. தக்கமரியாதைக்காரர்களை உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக்காத்துவந்தவா பரிதான மேற்பவர்களின் கொட்டத்தை அடக்கினார். இன்னும்பலவாறு இவரது குணதிசயங்களைக் குறித்து எழுதப்பட்டுள்ளன. முற்குறிப்பிட்ட சா ரிச்சாட்டெம்பில் எனனும் உத்தமதுரை 'இங்கிலீஷ்காரர்கள் முற்றிலும் வெற்றியடையக்கூடாத விஷயங்களில் எல்லாம் இவர வெற்றியடைந்ததுண்டு' என்றும், 'பகைவா பலரைச் சூழ்வுறக்கொண்டுமே இத்துணைபுரிந்ததோர் அறபுதம்' என்றும் கைநடுங்காது எழுதியுள்ளவற்றைப் படித்துப் படித்துச் சிந்திக்கத்தடையெனன? சாலா ஜங் கெனபவா ஓர் அபூரவபிறவி எடுத்தவா சாமானியா வில்லியமஸ் எனனும் ஆங்கிலேய கலாவிற்பனனா இந்தியாவைத் தரிசித்துச் சீமைசென்றவா 'மாடன இந்தியா' எனனும் பெயர்கொண்ட புத்தகமொன்றினை வெளிப்படுத்தினார் அதிலே 'இருநூறு வருஷங்களுக்கொருமுறை யல்லது சாலா ஜங், மாதவராவ்—இவர்களைப் போன்ற சீரேட்டர்களைப் பாதகன்டம்பெறுவது சாததியமல்ல. இப்பேரமைச்சர் இருவருடனும் அவரவா (ஒன்று ஹைதராபாதில் மற்றொன்று பரோடாவில் உள்ள) திருமாளிகையிலே அடுத்தாப்போற்கலந்து வாரதையாடினேன். அவர்கள் எல்லா

விஷயங்களைக் குறித்தும் என்னுடையது போ
ன்ற நல்ல இங்கிலீஷ்பபாஷையிலே பேசும் வல
லவர்களாகவே காணப்பட்டார்கள் ' என்று
குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

‘கற்றவர்க்கு, நலனிறைந்த கன்னியாக்கும்,
வணமைகை
புறறவாக்கும், வீரனென்றுயாதவாக்கும்,
வாழ்வுடைக
கொற்றவாக்கும், உணமையானகோதின
ஞான சரிதரா
நற்றவாக்கு மொன்று ஜாதி நனமை
தீமை யில்லையால்’

பு. அரங்கநாத முதலியார், எம். ஏ.

புண் டி

அரங்கநாத முதலியார்.

‘இரண்டாய்க்குமால், ராயக குறைவினரால்,
தாண்ட விளக்குமால், தாமுணராக கேடி ரால்,
மேனமை உலகத்தும் யாங்கானேம, கலவிபோல
மமமா அறுக்கு மருந்து

‘குலனருள தெய்வங் கொள்கை மேனமை
கலைபயில தெளிவு கட்டுரை வனமை
நிலமலை நிறைகோல மலாநிகா மாட்சியும்
உலகிய லறிவோ யொருண மினையவும்
அமைந்த தூலுரை ஆசிரிய னானவா’

அரங்கநாத முதலியார் தென்னாட்டின
சிறப்புகளாற் சிறந்துவிளங்கும் சென்னப்பட்ட
ணத்திலே 1847மஹோத்திலே சுப்பராய முதலி
யார அருந்தவக குழந்தையாகச் ‘சன்னமதெடு
த்தார்.’ தந்தையார சுப்பராய முதலியார் ஆங்
கிலேய பாஷையழகா யறிந்த சீரினா. இவர்
‘இரிகேஷன காலுல குமபேனி’ (நீர்ப்பாசனக
காலவாயக குமபேனி) யாரின மாணேஜராயி
ருந்து, பிறகு கோயமுத்தூர் ஜில்லா அவனாகிக்
குச செனனை இருப்புப்பாத்தையாரின தலைமைக
கணகக ராக மாற்றப்பட்டார். தந்தை தமது
‘மகற்காற்றறு நனறி’ யாகும கலவியூட்டலைக்
கைவிடாது செலுத்திவந்தார். பாலகனுடன்

இவா அவனாசியில் அதிகநாள தாமதிககவில்லை. ஏனெனில், கூட்டக்கொள்ளைக்காரர்களிற் சிலர் இவரது இல்லம் புகுந்து உள்ளதை வாரி வழித்துக் கட்டிக் கொண்டவர்கள் முதலியாரைக் கூவி 'இன்னும் உள்ளவை யென்னென்ன' உள்ளவற்றையெல்லாம் ஒளியாது கொண்டு வந்துவை' என்று மறித்தடியுருட்டி அதட்டிக் கேட்டார்கள். இக்கடுமொழிகளுக்கஞ்சிய முதலியாரா 'ஐயன்மீ' என்கிடம் இனி யாதுமில்லை. எனது அருமருந்தனன குழந்தையைமட்டி 'அட்டாளி' மேலே மறைத்து வைத்திருக்கிறேன். அதற்குக் கெடுத்தியெய நீங்கள் கருதுவதைவிட என உயிரை அடிமை கொள்ளுங்கள்' என்று கூறிப் பேழையுள் மூடிவைத்திருந்த குழந்தையைக் கொண்டுவந்து காட்டினா. குழந்தையினமுகஞ் சோதியுடன் விளங்கக்கண்டு திருடர்கள் அதற்கு என்று எதுவுஞ் செய்யாது விட்டுவிட்டமெடுத்தார்கள்.

‘மதலையைப் பெறுகாட துன்பம்

வளாத் தீடு நாளுந் துன்பம்

வதலேனோய அடையிற துன்பம்

வியன்பரு வததுந் துன்பம்

கதமுறு கள்ளா வந்து

கைப்பற்றிற கணக்கில துன்பம்

இதமுறல் எந்நாள? சேயால

என்றைக்குந் துன்ப மாளுல’

அடுத்த நாளே சுப்பராய முதலியார அவனாசியின் வாழ்க்கையைத் துறந்து மற்று மொ

ருமுஹ செனனை வாசியானா. மகன படிப்பு விஷ்ணுமாகத் தந்தையாரா எடுத்ததுகொண்ட அக்ஷராக களவிலலை. தந்தையாரா முன்னிலையில் அரங்கநாதன தமிழும் ஆங்கிலமும் வந்தான மகனது பிறகாலத்திய ஆங்கிலேய தோச்சியைவிடச் செந்தமிழ்ப் பிரீதிகுத்தந்தையாரே காரணமானவரென்பதைப் பலரும் அறிவாராக. தமிழ்ப்படிப்போடு ஆங்கிலேய பாஷாஞானமுங் கொண்ட அரங்கநாதனுக்கு பபிராயம் பதினமூன்றாகவே செனனைப் பச்சையப்ப முதலியாரால் ஸ்தாபிதமான பாடசாலைக்கு அனுப்பப்பட்டான் அப்பாடசாலையின் மூன்றாவது வகுப்பிற் சேர்ந்தான், அதன் உபாத்தியாயரான பாரத்தசாரதி ஐயங்காரைத் தனது ஆசிரியராகக் கொண்டான். இவ்வையங்கார பன்னாளான பின்பு செனனை ஹைகோட்டு வக்கீலாக மாற்றினார். இப்பாடசாலை அக்காலத்தில் சீரும் சிறப்புமுற்ற மிஸ்டர் பேவ்ரில்லவூரி துரையின் மேற்றணிகளை யின் பேரில் இருந்தது. இத்துரையும் தோந்த படிப்பாளி. மேலும் சுதேசிகளுக்குள்ளாக மரியாதை அதிகம் பெற்றவா. நமது இளமாணவனுள் அரங்கநாதன பாடசாலையிற் போதிகப்படுவனவற்றையெல்லாம்

‘ செவிவாயாக நெஞ்சு களனாக

விடாதுளத தமைத்து ’

வீடு சென்று பாடம்போற்றிச் சகபாடிகளுடன் பயின்று

‘ வினாதுல வினாபவை விதேத வென
றிவை கடனாக’

கொண்டு கசடறக கற்று உபாததியாயா கிரதி
பிம்ப மெனவும மாணவாநாயகமெனவும விளங்
கினா. இவவிளககம் பாடசாலைத் தலைவா கட
புலனாது மல்லாமல் அவரது மனதைக் குளிர
வைத்துத் தனமீது ஒழியா அன்பினையுங் கொ
ண்டுவரத் தூண்டியது. வருஷம் அறுபது
ரூபாய ‘ஸ்காலாஷிப்’ பேற்று அரங்கநாதன்
மூன்றாவது வகுப்பிலேயே இருஷாநதர பரீ
க்ஷையில் மேனமையாகத் தேறிப் பதும் மெடறி
குலேஷன வகுப்பில் அடுத்த வருஷம் சோககப்
பெற்றான்

இவ்வகுப்பிற் படிப்பவனுக்கு மிஸ்டர் லவுரி
துரையின் போதனையாற்படிப்பிற் பிரிய மதிக
மாயிற்று. ‘ வருஷத்தித் தான் கற்றனவற்றை
யோம்புவான்.’ பிறகு ‘ சில கற்பான தொடங்
குவான்’ சகலகலாவல்லியாகிய ‘ வெள்ளோதி
மப்பேட்டை’ உள்ளததமைத்து உயரவுபெறப்
பலா ‘ தொடங்குகாற துன்பமடைவார்கள்’.
அரங்கநாதன் நாவேறி வினையாடிககனிககவே
அக்‘கணகண்ட தெய்வப்’ பங்கயாசினி தானே
பெரிதும் இன்பமுற்றாள்.

‘உலகே

முற்கொதெதார பிற்கொளவும
பிற்கொதெதார முற்கொளவும
உறுதிவழி யொழுது மென்ப’

இதுபோலவே இவன் வெகுமதிகளைக் கொள
ளிகொண்டான். இராஜா சர் டி. மாதவராய

ரால இங்கிலீஷ்பாஷைக்கும் கணிதத்திற்கு மாக பற்பட்ட வெகுமதிகளைப் பெற்றான். அரங்கநாதனே தைரியசாலி. தனக்குள்ள திறமை இதத்தைத்தான் தென்பதை நன்றாய் நிறுத்தான். இதை எடுத்ததுக்காட்ட ஒரு திருஷ்டாந்தமே அமையும். ஒருமுறை ‘பெண்கலவி’ விஷயத்தைக் குறித்து வியாசம் ஒன்றெழுந்தது. நியதி மல்லாமல், நிறமாய் எழுதுமவனுக்கு வெகுமதி ஒன்றினையும் ஏற்படுத்தினார்கள். அது வியாசத்தை நமது சரிதமுதலானி எழுதி முடித்தான். இவ்வப்போலவே குப்புராமசாஸ்திரியொப்பாரும் ஒன்றினை எழுதி அனுப்பினார். இவ்விருவா வியாசங்களும் அங்காலத்தில் அறிவினும் தெரிவினும் முதன்மைரினும் நிறந்து விளங்கியன. பி. நாராட்டன துரை, மெயின் துரை—இவர்கள் பாரவைக் கனுப்பப்பட்டன. இவர்களில் நாராட்டன துரை அரங்கநாதனுக்கும், மெயின் துரை குப்புசாமிக்கும் வாகை சூட்டினார்கள். இவ்வாறிரு துரைமாரகளும் அபிபிராய வேற்றுமை கொள்ளவே, வேறொரு தீர்மான கருத்தராகிய கனம் ஜஸ்டிஸ் ஹாலலோவே துரையின் பாரவை க்காக அவ்விரண்டு வியாசங்களையும் அனுப்பினார்கள். இவா சிரம்பக கற்றவா. இவருக்கு அரங்கநாதன் வியாசமடமே பூரண திருபதியைத்தந்தது. இப்படி இருந்தும் வெகுமதிகஞ்ச் சாஸ்திரியே உரிமை பூண்டார். இது அரங்கநாதனுக்கொழியா விசனத்தை யூட்டியது. அதற்கு

காகப பெருதத சண்டை சியாயவழியிலாகச் சமயம் வாயதத போது விளைப்பதே கருதி எனத்திரமணிததான். அவன் கருதியதைக் கடவுளும் கூட்டி வைத்தாரா பாடசாலை வந்தவா நதர மகோற்சவ வைபவத்திற்காக மதராஸ் கவானா ஹாரிஸ் பெருமான சபாநாயகத்தில் ஓர் பெருதத கூட்டம் கூடியது. அச்சமயத்தில் தனது திறமையை யாவருக்கும் விளக்கி வெள்ளிடை மலைபோல நிலைநிறுத்தக் கருதி அரங்க நாதன் தான் எழுதிய 'பெண்கலவி' விநாசத்தைக் கரத்தேந்தி பவானிய சபைப் வந்தடைந்தான். இதைக் கண்ணுற்ற பாடசாலை அதி காரிகள் இவ்வழிகஞ்ச சமாதானமொழிந்து குறையைத் தாமே கவனிப்பதாய வாக்களித்த பின்பு மனச்சந்துஷ்டி அடைந்தான். அரங்க நாதனா கவானா சபைக் களுகவான் !

1862ம் ஆஸ்தத்தில் மெட்றிசுலேஷன் பரீக்ஷையில் அரங்கநாதன் சென்னை இராஜதானிககே முதலாகத் தேறினான். அதே வருஷத்தில் பச்சையப்பன் காலேஜ் சர்வாங்கிண பொருளுதவியின் பேரில் பிரஸிடன்ஸி காலேஜியிற் சேர்ந்து எப். ஏ. பரீக்ஷைக்கு வாசிட்டான். அக்காலத்தில் மீஸடர் எட் மணடு தாம்ஸன் துரை காலேஜ் தலைவராக மாணவர்களுக்கு என்றும்ழியாது உறுதி பயக்கும் நல்லறிவு கொளுத்தி வந்தார். இக்காலேஜிலிருந்து அநேக வல்லவர்கள் உயரதரப் பரீக்ஷைகளிற் தேறி உலகிற கீர்த்தி யடைந்து பேஜோலடு

என்றும், ஸ்ரீரெல என்றும், நீவன என்றும் பெயர்கொண்டு வெளியேறினார்கள் இன்னோர் கலவியிற் புலிகள் இவர்கள் பெற்ற பெயரைத் தானுமே பெற முயன்று அரங்கநாதன் படித்துத் தனது ஆசைக்கடலின் கரையைக்கண்டான். உடன்கற்றவர்களில் தமிழிலோ கணிதத்திலோ இங்கிலீஷிலோ தத்துவவாததிரத்திலோ இவனுக்கு மீறியவர்களே இல்லை மீஸ்டர் தாமசன் துரையும் இவரது உதவிக் கலாசிபுணர்களும் இளங்குமரனது உண்மையான சாமாததிதை அழியா உற்சாகத்தோடுபார்த்து வந்தார்கள். அரங்கநாதன் வல்லமை காலேஜுக்கு வெளியிலும் பிரகாசித்தது மலர் மணம் எங்கும் பரவி எல்லோருக்கும் இனிமையூட்டுவது சகசநதானே கணிதசாததிரத்தை இவன் ஒரே கைப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டது போலவே இங்கிலீஷ்ப பாஷையையும் தனக்கடிமை யாக்கிக் கொண்டான். அரங்கநாதன் கொண்ட இங்கிலீஷ் அறிவைப் போலடைய இங்கிலீஷ்காரர்களும் இன்றும் நானையும் தவமிழ்த்து வருகிறார்கள். இங்கிலீஷ்ப பாஷா தீக்ஷணியத்திலே பிரவேசித்து அதிகவகற்றுத்தோர்த ஆங்கிலேய பாஷா நிபுணர்கள் கைப்பற்றிய வாசலாய் நயத்தையும் அல்லவா காரநலத்தையும் அரங்கநாதன் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டவனாய், முறையே யாவரும் பிரயிசுக்கப் பேசியும் எழுதியும் வந்தான்.

காலஞ்சென்ற மகாராஜா இராம வாமா
 ஒப்பற்ற கலவிப்பிரியா. ‘ அருங்கலைவினோதா. ’
 இவா செனனை இராஜதாவி முழுதிரும பி.
 ஏ. பரீகையில் முதலாகத் தேறுஞ் சமீந்ததா
 ஒருவருக்கு வருஷாவருஷம் கொடுக்கும்படி
 ரூ 300 பொறுமான பொற்பதகக வெகுமதி
 ஏற்படுத்தினா ஏற்படுத்திய இரண்டு வருஷ
 காலம் இப்பதகக மணியும் பெருரை வருக
 கும கிடைக்கவில்லை 1865ம் ஆண்டில் அப்பெரு
 மைக குரியவனாக அரங்க ராதன தோன்றி
 னான். இவனது அபூர்வ சமீததைக் குறித்து
 மிஸ்டர் புருஸ் நாராட்டன் துரை பச்சையப்பன்
 காலேஜ் வருஷமகோற்சவத்தின் போது ‘ மெ
 ட்றிகுலேஷன் பரீகையில் தேறிய 50 பிள்ளை
 களில் பத்துப்பேர பச்சையப்பன் மாணவர்கள்;
 இது ஐந்திலொரு பாகத்திற்குக் குறைய
 வில்லை பி. ஏ பரீகையில் தேறிய 11 பிள்ளை
 களில் பச்சையப்பன் பாடசாலைக்குப் படிப்பாரம்
 பித்தவர்கள் நாலவர். இவர்களுக்கெல்லாம்
 அரங்க ராதன முதலாகத் தேறியுள்ளான்.
 மேலும் நாகரீக முதிர்ந்த ஆந்தத் திருவாறு
 கூட மகாராஜா இராமவாமாவின வெகுமதியை
 யுட்கூட அவனே கொண்டவன். அவன் தான்
 அதிக சமாததனென்று எனக்கு நன்றாகத்
 தெரிகிறது’ என்று பிரசங்கித்தாரா. அரங்க
 ராதன காலேஜில் வாசிக்கும் போது ஏற்ற
 வெகுமதிகளுக்கும் பொற்பதககங்களுக்கும் ஓர்
 கணக்கில்லை. கடைசி கடைசியாகக் காலேஜி

யில் ஒத்திப் வருஷத்தில் மட்டுமே ஏறக்குறைய பதினாளுக்கு வெகுமதிகளாக கொண்டாரா என றால், ழுன எத்தனை பெற்றாரோ யாருக்குத் தெரியுமா? இவைகளை யறிந்த காலேஜ் தலைவா மிஸ்டர் தாமசன் துரை மட்டடங்காச்சுசந்தோ ஷங் கொண்டவராகி பி. ஏ. பரீக்ஷை தேறிய சிலநாளாக கெல்லாம், பொற்பதக்கப் பெருமை படைத்து வயதில் இளைத்து அறிவில் மூத்த சீரியோனைத் தமது உதவிப்போதகாசிரியராக 1865ம்வாஸியமி ததருகிலிருத்திக்கொண்டார். 1870ம்வாஸத்தில் எம். ஏப் பரீக்ஷையிலும் அரங்கநாத முதலியார் தேறினா தேறிப் பிரவி டனவி காலேஜில் இருக்கும்போது குமபகோ ணம் காலேஜ் தலைவராக அனுப்பப்பட்டார். இங்கு சொற்ப காலம் இருந்தவரைப் பலலாரிக் குப் புரவினஷல் ஸ்கூல்தலைவராக மாற்றினா ருள் அங்கிருந்து மறுபடியும் சென்னை வந்து ‘யதாஸ்தானம்’ அமாந்து தமது திறமையைச் சொலிக்க வைத்தனா.

அரங்கநாத முதலியார் ஓர் கலவிமான. கலவிககடலை ஆசமனீயஞ் செயது ஏப்பமிட் டெழுந்த பெருமையாளர். ஆதலால், கலவி மான்களின் சிரோரத்தினமாகத் துலங்கினார். பெருமையுள்ளவரைப் பெருமை படுத்தாவிட் டாற பெருமையாளருக்குப் பெருமை யாகாது. இவரது சமா த்தைத் தக் கவானமெண்டார்கள் ஆங்காங்கே கண்கணித்து வந்தார்கள். அரங்கநாத முதலியார் பதினாறு வருஷகாலம் பிரிவி

டனவீ காலேஜில் பலகலைகளின் போதகாசிரி யராகப் போதித்த பின்பு கணித போதகாசிரி யர் வேலையில் ஊராஜிதஞ் செய்யப்பட்டார். 1872மஹாமதராஸ யூனிவரஸிடி 'பெலஸோ'வா கக கவானா நேபியாபெருமானால் எடுக்கப்பட்டார். 1875மஹாத்திலிருந்து 'சிண்டிகேட்மெம்' பராக இடைவிடாது வியமிககப்பட்டார். பல வழிகளிலும் கருத்தைச்செலுத்தக் கூடிய பத வியிலிருந்து கூறும் அரங்கநாதன் அபிப்பிராயங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆங்கிலேயர்களாலும் ஆரியர்களாலும் மகமதியர்களாலும் மிகக் மரியாதை கொள்ளும். 'சிண்டிகேட்டில்' இவருக்கிருந்த செலவாககு அதிகம். அதை இவா உபயோகிப்பார ஆனால் அவ்வுபயோகமகக்ஷிப்பிரதிகக்ஷியார்களுக்கொளாகி யாவது அடுத்தோர் வாக்கிற கட்டுப்பட்டாவது இராது. யாவருக்கும் பயன்படுமாறு சிறந்த வழியிற் தமக்குள்ள செலவாககை உபயோகித்து வாழ்வார. கீரத்தி அடைவார. தமமைப்பாரபக மில்லாதவரென ஒருமுறைக்கு மேற் பலமுறை பல வழிகளில் நன்கு விளக்கிக் காட்டிய உத்தமர் அரங்கநாத முதலியார் என்றால் அவருக்கணையாக எவரைக் கூறலாம்? அங்ஙனம் இராதிருந்தால் இவா ஐயந்திரிபற்க

“கற்றதனா லாய பய னென கொல?”

இவரோ அரங்கநாதன். தமது பெயர்க்கணங்க இவர் கூடாத வித்தியாவிலாகாதார் கூட்டம், வித்தியா விஷயக் கமிஷன் ஆதீய

எதுவும இராது. ரிபோட்டாதிப பலவற்றைப் பலர ளுமுதுவார்கள். அவைபனைததும முதலியாரின் கரமேறிப் பாஷாலங்காரப் பூச்சடை யாவிட்டால் திருத்த முறுதெனக் கூறவும வேண்டுமா? பாஷா கடையைச் சிறப்பித்து அலங்கரிப்பது அரங்கநாத முதலியாரின் விசேட குணம், அபூர்வ சாமத்தியம் என பது அவரை கனகநிறத் ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும்.

1890மவ்ஸுத்தில் இவாமதராஸ் கவானமெண்டாரின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புத் தலைவராக நியமனமடைந்தார்; 1892மவ்ஸுத்தில் சென்னை நகர 'ஷெரீப்'பாயினார். இவரை 'ஷெரீப்'பாகப் பாரக்க வேண்டுமென்று மதராஸ் கவுனலில் மெம்பர் கனமஸ்டேராகஸ்துரை அதிகமமுயன்றார்.

முதலியார் சென்னை நகர வாகிகளில் ஒரு வராகச் சிறந்தவர். அநகர முனிசிபாலிட்டியின் விஷயங்களில் இவர் எடுத்துக்கொண்ட அக்கரைக களவில்லை. அதிக சிரமத்தோடு உழைத்தார். சகல ஜனங்களுக்கும் அனுகூலமாகு மார்க்கங்களிற் தமது கண்ணினையும் மனத்தினையும் செலுத்தினார். பரன்படுமாறு பாடு அதிகம் பட்டு வந்தார். முனிசிபல் கமிஷனராரிருந்து அக்கூட்டங்களிற் செய்த உபநீயாசங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆழ்ந்த கருத்தும், தேர்ந்த அனுபவமும் காமெர்ழியடுக்குங்கொண்டது. சர்வஜன ஏகோப்பிய சங்கத்தின்

உடலுயிராக அரங்கநாத முதலியார னின்ற
கிறார்.

1890ம் ஆண்டு தலை பற்பல கலைகளிற் றீதறி
யவிற்பனனாகருககு விருதுகள் அளிக்கச் செ
ன்னைக் கவர்னர் சபாநாயகத்திற் கூடிய மகா
சபையில் 'கான்வோகேஷன அட்ரஸ்' வாசித்
தார இப்பிரசங்கத்தில் நிறைந்த புத்தியும் பர
ந்த ஞானமும் தளும்புவதைக் கண்ணுற்று
சீமையிலிருக்கும் 'புதிய இந்தியா' என்னும்
கிரந்த கருத்தராகிய மிஸ்டர் காட்டன் துரை
விசேஷத்து முதலியாருக்கு 'முகந்த நடப்' மட
மெகொள்ளாது 'அகந்த நடப்' ப பாராட்டித்
தாமே வலுவிற கடிதம் போக்கிறார் இது
போலவே அரங்கநாத முதலியார் பலமாகக் கங
கனிற பலவேலைகள் பன்னாட்டாருக்கும் ஆபி
ததமக்குக்கீததி விளையுமாறு நாட்டாருக்கும்
நட்டாருக்கும் நிரையகமாகச் செவ்வனே பா
த்துத் துலகக் முற்றார். இவா சென்னை நக
ருக்கோர் ஆபரணம். இவரது நாவோ மன
மோ கலாவாணி விலாசம். இவா இங்கிலீஷ்
பிபுணர்; தத்துவ சாஸ்திரி; சரித்திராவக விற
பன்னா; சாஸ்திர ஞானி; தமிழ்ப்பண்டிதர்
இன்னும் கணித சாததிரததையே கண்ணெ
னப் படைத்தவா. தோட்டி முதற் தொண்டை
மானீராகும் வல்லோருடைய மரியாதையையும்
இவர் ஏகரீதியிற் கொண்டவர். வாசால் நயம்
படைத்துத் தனகுதடையிலலாமல் ஆங்கிலேயா
போலவே ஆங்கிலம் பேசிக் கவர்னர் சபையை

யும் தம் வயப்படுத்தும் மகாகுரர். இவர்தமிழ்
பிரசங்கி. இவரின்னுமபலபல கலாவினோத
வினாபாடல்களியற்றுவதைக் கண்டிகளிகளுமா
று தென்னாட்டார்களின் இதயம் வாசிகள் தூர
நோக்கங்கொண்டிருக்க, அரங்கராதமுதலியா
ருக்குக் சுரம் கண்டது. அதனைப் பாடிக்
செய்து காலேஜுக்குப் போய்ப் போதித்தார்.
காய்ச்சலுமுதிர்ந்தது. முதிர்வுப் பகையைக்
காணியாகினார். காணியாகிய நான்காவது
நாள் அதாவது 1893ம் ஆஸ்தின் கடைசிமாத
முதற்பகுதியின் முடிவுநாள் இவரவாண்கு
இறுதிகளாக முடிந்தது. இரத்தநோய் எட்டாரு
க்கு ஒழியாத துக்கத்தை யூட்டிய நாள். இவர
இவ்வுலகத்தைத் துறந்ததால் நோய் நஷ்டம்
இரதுககளுக்கு மட்டுமல்ல, ஆங்கிலேயர்களு
க்கும் பெருந்த நஷ்டநதான். 'உலக'மாகிய
போரணத்திற்கே நாதனென நன்கு துலங்கிய
முதலியார், அவ்வுலகின் சீர்திலகமாந் சென
னையைத் துறந்து வானுலகடைந்ததில் துக்
கியாத கடின சித்தரகளுமடன்றோ? இவரது
அகால மரணத்தால் எட்டிற்குத் தூபபாக்கிய
மூண்டதைப் பற்றி ஆங்கிலேயர்களும் கிருஸ்த
வர்களும், இரதுககளும் மகமதியர்களும் ஒன்று
கூடி விசனித்தார்கள்; கதறினார்கள்; அலறி
னார்கள். கற்ற மாதர்கள் 'கையாணிலந்த
விக கண்ணீர் மெழுகி'னார்கள்.

பிரிஸிடன்ஸி காலேஜ் கவுன்ஸிலர்கள்
அரங்கராத முதலியார்பாமபதமடைந்ததைக்

குறித்து விசனம் பாராட்டி முதலியார் 'கணித சாதிரி போதகாசிரியராகக் கவுரவமாய் இருந்தது மல்லாமல் தாககம், தத்துவம், சரித்திர போதகாசிரியராகவும் இருந்தார்' எனக்கூறி 'இவரது மரணத்தால் காலேஜின் மகத்தான வேலை புரிபவர் ஒருவரை இழந்தோம்' எனக் குறிப்பிட்டார்கள். மதராஸ் வித்தியாச விலாசாத தலைவரான டாக்டர் டன்கன் நூரை அரங்கநாத முதலியாரின் மூத்த குமாரருக்கு நீண்ட கடித மெழுதித் துயரப்பட்டவர் 'இவரது ஞாபகத்தைப் பலலாண்டு பலலாண்டு நினைத்துத்தத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் புரியப்படுவதாய் அறிகிறேன். அவ்வாறு செய்யப்படுமவற்றைக் கண்குளிரப் பாராத்துக் களிப்படையும் பிரியங்கொண்டிருக்கிறேன்' என்று முடித்தனார். கிரிஸ்டியன் காலேஜ் தலைவராகிய டாக்டர் மில்லர் சுவாமியாரும் இவரது சமீப மரண சம்பவங்கேட்டு ஆற்றொண விசனங்கொண்டிருக்கிறார்.

அரங்கநாத முதலியார் போதகாசிரியராக விளங்கினார். இதுமட்டு மல்ல. விற்பனையாளராக விளங்கியதைச் சித்தாந்திகளாகவுந் தெரிந்தவர். சா.டி. முதலாசாமி ஐயர் இவரது திறமையைக் குறித்து 'வேலைப் பிரீதி அதிகங்கொண்டு உபாத்தியாயராகவும், நிபுணராகவும், வித்தியாராகவும், அபிவிருத்திப் பிரியராகவும் இயற்றிய முதலியார்களும் இவர்தான் எல்லாம் சிரேட்டமானவை' எனக் கூறினர். இவரது அறி

வைக தூணும தோறும பலா பொழுமை கொ
ளளுவார்கள. இவா அலகிலாக கலைகளைக் கை
யாடுமபோது எடுத்தது மொழியும் நயங்களை அ
ருகிருந்தோர் 'தோவதே தோவதல்லல யா
வரே' இதரியக் கண்டார். இவா தக்கவராயும் மு
திந்த படிப்பா னியாகவும் விளங்கியதுடன் அ
னுபவசாலியாகவும்க விளப்பபட்டார். இவா 'அறி
வுநூலகற்றவா' 'உலக நாலேநியவார்.' ஆதலா
லதமொற்றமற்றவா. இவா நு சாமர்த்தியசம்பா
ஷணையைக் கெட்பது காதுதொத தவமாகும்.

இவா கதேச பாஷாப பிரியா. கதேச பா
ஷைகள் இக்காலத்து வாலிபர்களால் அட
டைசெய்யப்படுவதைக்கண்டு சிவா துமெரிதும்
மனங்குலைவா அடிநகடி இதனைக் கடிந்து
கூறுவார். இவரும் இங்கிலீஷ் நாடக காவிய
கருத்தாராய செகஸரியரும் நீங்கா கட்டிடை
யவர்கள். ஆங்கிலேய வசனகருத்தாக்களாகும்
லெக்கி முதலானவர்களுடன் இவா அடிக்கடி
கூடி அன்னோ கூறுவதைச் சிந்தித்துக் களிப
பார் இவரது நடத்தை எவராலும் பழுதுரை
க்கக் கூடாததாயிருக்கும். தங்கமான குணம்
படைத்தவர். பாத்திர கேசம வளை கற்குண
நறசெய்கைகள் இவரிடம் குடிக்கொண்டிருக்கு
மேயன்றி அற்பச்செய்கைகள் இவரைத் தெரியா
மலுது கூடியதில்லை. களங்கமற்ற பத்தரை
மாற்றுயாந்த தங்கம் இவரேதான். தர்மகுண
சிலராகவும் இருந்தார். இவா நு சம்பாத்தனை
யின் பெருமபாகம் 'தேகி' என வந்தடைந்த

வர்களின் கரத்தடங்கும்; மாணவாகன படிப
பிறகாகும். எனினும் இவா இவ்வா றுஉதவுவது
அபிததோரா எவருக்கும் புலனாகாது பிறா
காணு வகையில் ஏறபவாக கீருது

‘சிறப்பினுஞ் செலவமும ானும் அறத்தினு ஁ன
காககம் எவனோ உயிராகு’

எனனும் உததர வேதத்தின பயனை அனுப
வித்து வந்தார.

அரங்கநாத முதலியார ஓர் அவதார
புருஷா, விற்பன்னா, சகல கலாவல்லவா ஆத்
லால் ‘திரையா கடலஞ்ஜம் உலகின தவமாயத்’
தோன்றியுள்ளோரா கீரத்திகளை எடுத்துக்
காலம் வாயத்தபேர தெல்லாம உயரத்திப பே
சுவார. செனனை ஹைகோர்ட்டி ஜடஜியா யிரு
ந்த சா டி. முததுசாமி ஐயரின குணங்களை
யும் அவா அடைந்த பேற்றினையும் அடிக்கடி
போற்றிப புகழ்வார. ‘நல்லா குணங்கள்
உடைபபதுவு நன்றே’ யன்றோ? வள்ளுவர்
‘தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக என்றார்’
நஞ்சரித முதலியாரோ அவா வாககிறகு மே
லான பொருள உணமையைத் தெரிவிக்க இவ
வுலகை விட்டு நீங்கினார். அரங்கநாதன ‘மரிக
கினும் புகழுடன் மரிகக’ என்று உலகோரக்கு
அறிவுறுத்தி வானுலகடைந்தான

‘சாதலவந் தடுத்த காலந் தனக்கொரு சாதலினறிப
பூதல மிருக்குங் காறும் புகழுடம் பி ருக்கும்.

முதலியார் ‘புகழுடம்பின்’ ரான து ம
மதராஸ கவர்னா வென்லாக்குப பெருமான்

சபாநாயகத்தில் சென்னையில் ஓர் பெருத்த
கூட்டங் கூடியது கவானா பெருமான கைச்
சாத்திட்ட துக்க ஆயுதற் பத்திரிகை ஒன்று
இக்கூட்டத்திலிருந்து அரங்கநாத முதலியாரா
குடும்பத்தாராக கனுப்பப்பட்டது மல்லாமல்,
சென்னை இராஜதானியின் பலபல பாகங்களிரு
ந்து உயாதரக கலவிமேற் பிரியராசிச் சென்னை
நகரடைந்து வாசிக்கும் மாணவர்கள் சகல
சவுகரியங்களுடனும் தாமதிப்பதற்கு ஓர் மண்
டபஸ்தாபன மேற்பாதி புரிந்து, அப்படி ஸதா
பிககப் படும மண்டபத்தின் ஓர் பாகத்தை
முதலியாரா பெயரால் அழைக்கப் படுமென்று
தீர்மானித்தபடி 2 லக்ஷம் ரூபாயாகத் மேல்
செலவியற்றிய கட்டடம் ஒன்று 'சிகடோரியா
ஓஸ்டல்' எனவும் பெயரற்ற கட்டப்பட்டு மா
ணவா சங்கடநீங்கிக் குதூகலத்துடன் வாழ்
ந்து வருகிறார்கள். முதலியாரா பெருத்த கிரந்த
கருத்தராக வில்லை. முன்னோர் பெருநூல்களின்
நுட்பங்களைக் காணுவதினும் கண்டதைப் பிற
ர்க்கோதுவதினும் காலத்தை யெல்லாங் கழி
த்தாரா. மேலும் 'எத்துணை வருந்திக் கவிபாடி
னும் எடுத்த கற்பனை முன்னோர் சொன்னதே
யல்லா நூதன மொன்றிலை, தொன்மை நூல்
பலவாகும்' எனவும் பேரெண்ணம் இவர் கொ
ண்டிருந்தாரா. ஆயினும் இளமைப்பருவத்திரு
ந்தே தமது மனதில் வேருன்றிக் காலவடை
வில் ஒங்கி வளர்ந்து பக்குவமடைந்த தமிழ்ப்
பரிஞ்சி தமக்கிருந்ததைக் கொண்டு

‘வையகம் எல்லாங் கழனியா, வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையிற தேயங்கள், செய்யகத்து
வானகருமபே தொண்டை வளநாடு, வானகருமபின்
சாறேஅந் நாட்டுத் தலையூர்கள், சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப புறமெல்லாம், கட்டியுள்
தானேற்ற மாய சருக்கரை மாமணி
யாங்கச்சி’க

கலம்பக மொன்றினை இயற்றி அரங்கேற்றிக்
கோத்தி பெற்றா

இவா தமது பெயரை ‘அரங்கநாதன்
எனவே எழுதுவா’ இவர் முன்புணர்த்தித்
தமது பெயரை எழுதுவது தவறு என்பார்.
இவருக்கு ஆசார் சீர்திருத்தப் பற்றுண்டு.
புராதன வழக்கம் பல்வற்றைக் கொடிய தென
பார் இவா சங்கம், சபை, கூட்டம்=இவை
களிற் பிரபலமா யிருந்தவா பள்ளிச்சம்பந
நோடிபிகேஷன் கமிட்டியில் மெம்பர், கல்விச்
சபை மெம்பர், பி. ஏ. பட்டதாரிகளின் சங்கத்
தை ஸ்தாபித்தவா, ‘நாஷனல் இந்தியன்
அசோசியேஷன்,’ மதராஸ் கிளையின் காரிய
தரிசி, ‘திராவிட பாஷா போர்டன்’ சபாநாய
கர், ‘விகடோரியா டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூட்’
என்னும் பெருஞ்சபை மெம்பர், ‘மதராஸ்
டெக்ஸ்டில்க் கமிட்டி’ மெம்பர், ‘லிடிாரி சொ
ஸையட்டி’ மெம்பர், சிவமபம்வினையாட்ச்சங்கத்
தின அவயவி; இன்னும் பல்வித சபைகளின்
சம்பந்த நமது முதலியாருக்கிருந்தது. இவ
ருக்கு முடிவு நாளில் செய்யு மரியாதையாக

‘காஸமோபாலிடன கிளப’, ‘யுனைட்டே நேடிவ கிளப’, ‘பிரஸிடனஸி காலேஜ, பச்சையப்பன காலேஜ பாடசாலைகள் எல்லாம் மூடப்பட்டன. இவா ஞாபக ஸதாபனா ததமாகச் சென்னையிற் கூடிய பெருத்த கூட்டத்தின் சபாநாயகராயிருந்த மதராஸ கவானா வெனலாககுப் பெருமான இவரைக் குறித்துக் ‘காலஞ்சென்ற அரங்கநாத முதலியார் நமது கவானமெண்டாருக்கு மேலான வேலைகளைச் செய்தவர். ஜனங்களுடம் இவ்வாறு மரியாதை பெற்றவரும் பெரும் பாததிய முற்றவரும் இவரை யன்றிக் கொஞ்சம் போதான இருப்பார்களென்று நம்புகிறேன்’ என்று திடமாய்க் கூறினார். இவரைக் கண்டவர்கள் அனைவோரும் கூறிவந்ததாவது

‘பூந்தி சூக்கும் மென்று புகழ்வார
உந்தி றத்தது பொய்யென உன்னினேம
அந்த மிலலன கலவிகள் யாவையும்
வந்த திற்புகுந் துற்ற வகையினுன்’

காஜுலு இலக்குமி நரசு செட்டியார்.

‘முயற்சி திருவினை யாககும’

‘உளனாவ தெல்லா முயாவுள்ளல், மறறது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீதது’—திருவள்ளுவர்

‘தற்சோந தவரை
எடுக்கல மெனனா பெரியோ—அடுத்ததெது
வனகாய பலபல காயப்பினு ம்லலையே
தனகாய பொறுக்கலாக கொப்பு.’—நாலடியார்

‘செலவத்தைப்பெற்றா சினங்கடித்து செவவியராயப்
பல்கிளையும் வாடாமற பாது ணடு—நல்ல
தான மறவாத தனமையரேல் அல்தெனபா
வானகத்து வைப்பதோ வைப்பு’—அறிநெறிச்சாரம்.

காஜுலு இலக்குமி நரசு செட்டியார்
1806மஹாத்திலே செனனைப் பெரியமேட்டிலே
சித்துலு செட்டியாரின தவப்புதல்வராகப் பிறந
தவா இவரது தந்தையா லா பெருத்த வாத
தகா தகக அநதஸ்தில் இருந்தவா தனமும்
கனமும் தழுவப்பெற்றவா. ஆதலால் இலக்குமி
நரசின படிப்பிறகு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் வே
ண்டிய வண்ணம் செய்யப்பட்டன. அதாவது
அககாலத்தில் ஆங்கிலம் ஒதுவிக்கும் பாடசா
லைகளாவது கல்லூரிகளாவது கிடையா. ஆங்
கில பாடசாலைகளை முதல் முதலிலே ஸ்தாபித்த
கிருஸ்துமதப்போதகர்கள் அககாலத்தில் இரு

தியாவிற்கு அநேகம் போக வரவில்லை. சுதேசிகளால் அங்கும் இங்கும் நடை பெற்ற பாடசாலைகளைப் பாடசாலைகள் எனவும் படரது. ஆயினும் அவைகளை விட்டால் வேறுகூதியும் படிப்போருக்கு இல்லை. ஆதலால் அவைகளிற் சிறந்த தொன்றினுக்கு அனுப்பப்பட்டு இலக்ஷ்மி நரசு ஆங்கிலேய பாஷையின் நெடுங்கணக்கை அறிந்தான். படிப்படியாகப் பலவற்றைப்படித்தான். இளவயதிலேயே அந்நியோந்நிய தாக்கசபைகளின் அங்கத்தவனாகித் தாக்கிப்பான். அப்பொழுதே அரசரிமைக காரியத்தைக் குறித்தும் பேசுவான் இவையெல்லாம் கண்டோரக்கு வியப் பூட்டும்.

பாடசாலையை விட்டு நீங்கியும் இளைஞனானது தந்தையாரது வாததக் சாலையை அடைந்து 'வியாபாரத்தோடுகளை' நுணுகுமாய் அறிந்து கொண்டான். தந்தையும் மகனும் கூடிய வியாபாரசாலை 'சித்தலு செட்டி அண்டு கும்பேனி' எனப்பெயர் பெற்றது. இவர்கள முக்கியமாய்ச் சென்னைத் துணி வியாபாரிகளாகவே இருந்தார்கள் வியாபாரம் சிறக்க நடந்தேறியது. அமெரிக்காவிலே உளநாட்டுக் கலக மூண்டதும் பருத்திக்குக் கிராக்கி உண்டாயிற்று. பருத்தி வியாபாரத்திற்கு எகிப்து நாட்டிற்கும் இந்தியா நாட்டிற்கும் நல்லசமயம் கிடைத்தது. உடனே நமது செட்டியார் காலத்தைக்கழிக்காது பருத்தி வியாபாரம் செய்ய முன்வந்தார். புத்திசாலிகள் 'காற்றுள்ளபோது

தூற்றிக் கொள்ளாது' காலத்தை வீணாகக் கழிப்பார்களோ? பருத்தி வியாபாரத்தில் இலக்ஷ்மி நரசு செட்டியாருக்குத் தக்கலாபம் கிடைத்தது பெருத்த சீமானாயினா செலவத துட்கிறந்த செலவா சிறப்பிக்கும் செலவராகத் துலங்கினா. அபித்தோராககனுகூலியாக மாறி னாரேயன்றி செலவச செருக்குறுறுவா யிருந்தும் மூகரானுரிலலை; செவிபடைத்தும் செவிடராகவிலலை; கணகொண்ட குருடராகக் காணப்பட்டாருமில்லை. மற்றெவ்விதமிருந்தார் எனரூல் தமது வாக்கையும் செவியையும் கண ணினையும் தமது நாட்டாருக்கு அனுகூலம் செய்வதிற செலுத்துவராயினா இவரது ஞா னத்திற்கு மீறிய ஞானம் படைத்தவர்கள் அக் காலத்தில் இருந்ததில்லையென்பதுபலாஉறுதி. தமது வியாபாரத்தை விமரிசையாக நடத்து வதுகூடவே சுதேசத்தினருக்கு வேண்டும் நன்மைகளுக்காகப் பாடுபடவும் தோன்றினா.

அக்காலத்தில் இரதுககளுக் கெல்லாம் இங்கிலீஷ் இராஜரீகம் இன்னதென்பதே தெரி யாது. அவ்வர்கள் கண்டதே காஷி என்று எண்ணிவந்தார்கள். மதராஸில் இருந்த கவா னருக்கு மேல் எவருமில்லை யென்றும், அவா காலால் இட்டதே ஊராரொல்லோரும் தலையாற் பணிந்து செய்யக் கடமைப் பட்டுள்ளார்கள் என்றும் நம்பி இருந்தார்கள். கவானருக்கு மேல் அவரை நியமிக்கவும் எடுக்கவும் அதிகா ரிகளாக ஈஸ்கி இந்தியா குமபேனியார்களு

டைய போடு ஆபடைரகடாகள் இங்கிலாண்டில உண்டென்பதையும் ஜனங்கள் அறியார்கள். ஆயினும் ஜனங்கள் மட்டுமே ஒன்றினை நனமுக அறிந்திருந்தார்கள். அதாவது குமபேனியார்களின் ஆளுகைக்கீழ் அதிக கொடுமை உண்டென்பது. இதையும் அறியாதிருந்தால் நமதுசெட்டியார் செய்யுமபடியாகத்தவசமெடுத்த முன் வந்ததின பயனை அதிசயிக்கவும் அனுபவிக்கவும் அறியாதவர்களாவார்கள். இவா 'மதராஸ் ரேடிவ அசோசியேஷன்' எனும் பெயரால் ஓர் சங்கத்தை ஸ்தாபித்து அதற்குத் தாமே தலைவராக விளங்கினார். குடிகளுடைய கஷ்ட நிஷீரங்களை மேலதிகாரிகளுக்குக் காலாகாலங்களிற் தெரிவித்துத் தகுதியான பரிகாரத்தேடுவதே சங்கத்தின் நோக்கமாயிருந்தது. அதன் அவயவிகளாகக் கனமும் தனமும் படைத்த வாதத்கர்களும் மற்றைய பெரியோர்களுங் கூட்டுறார்கள். சங்கத்தில்கூட்டங்கள் அடிககடி கூடும். விஷயங்களை எடுத்ததுப பிரஸ்தாபிப்பார்கள், சீமைக்கு விண்ணப்பங்களை எழுதி அனுப்பிப் பரிகாரங்களைத் தேடுவார்கள் இவைவாயிலாக உண்டான நன்மைகள் இந்தியாவிற்குக் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. செட்டியாரால் விளைந்த நன்மைகள் அனந்தம்! அனந்தம்!!

இவா முக்கியமாகச் செய்த நன்மைகளாவன: (1) அக்காலத்தில் கிருஸ்து மதப்போத்கர்கள் செய்துவந்த அழிமபுகள் ஒழிந்தன;

(2) சிலீத்திரவை வஞ்ஞுகக்குககாக விவசாயிக லைக்கச்சேரிகளுக்ககு முனபாக்ககட்டியும் ரிறுத தியும்வந்தஇயிச்சைகளதொலைந்தன; (3) மைஞா சமஸ்தானத்து மகாராஜா ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜ உடையாரை அந்த இராஜிய மெனறென்றும் நிலைக்குமாறு ஓர் புத்திரனைஸவீகார மெடுத்தித் துக்கொள்ளும்படி செயவித்தாரா; (4) காஞ்சுக நவாப குடும்பத்தாராகளுக்கும் தஞ்சாவூர் மகா ராஜாவின குடும்பத்தாராகளுக்கும் நனமைசெய் விகக முயன்றா; (5) 'கிரஸண்டு' எனனும் இங்கிலீஷ்ப பத்திரிகை ஒன்றினை நடத்திக குடிகளின சுகதுக்கங்களை ஆளுவோராகளுக்ககு எடுத்திதுக்காட்டி, ஆளுவோரானது அமைப்பு, அபிப்பிராயம் இவைகளைக் குடிகளுக்ககு எடுத்தி துக்காட்டிம் சாசனமாக விளங்கினா. இன்னும் இவா செய்த நனமைகள் பலபலவாகும் இவ் வைந்தது அம்சங்களின வித்தாரங்களைப் பின் னாற் காணலாம்.

முதல முதலில நமது தலைவர் நாட்டவாக ளுக்ககு நனமை புரிய வந்தது பாதிரிகள் அழித் துக்களைத் தொலைக்கவே கிருஸ்துமதப் போத கர்கள் வந்தது தங்களுடைய மதத்தின உணமை களையும் கலைகளையும் நம்மவர்களுக்காளாகப் பரப்பினார்கள். இங்கிலீஷ்க கல்வி அக்காலத் தில அதி சொற்பமாக இருந்தது. ஆதலால் இங்கிலீஷ் கொஞ்சம் கற்றவர்களும் உத்தியோ கம்பெறுவாராகள். அதனிலும் பாதிரிகள் வலைக் குள்ளானால் இலாபம் பெரிதும் அடையலாமெ

னறுஇநதுககளிற் பறபலா வயதிலமுததீவாகளு
மமுதியாதவாகளும் கிருஸ்துமதம் புகுநதார்
கள். பாதிரிகளுக்கனுசரணையாகப் பெருத்த
ஐரவஉத்தியோகஸதாக்கள இருநதார்கள். திரு
நெலவேலிக கலெகடராகவிருநத மிஸடா தா
மஸனபவா கிருஸ்துவப்பாதிரிகளுடனவெளிப
படையாகக் கூடிக்கொண்டு அவாக்களது மதத
தைப் பரவச்செய்தனா செனனைச்சதா
கோரட்டு அதாவது தற்காலத்திய ஹைகோ
ரட்டு ஜடஜிகளில் ஒருவராகவிருநத சா வில்
வியம ராடன எனபவா பாதிரிகளுக்குப் பரிந்து
தமது கச்சேரியிலேயே அப்போதைக்கப்போது
கிருஸ்துமதப் பிரசங்கம் செய்துவந்தார். திரு
நெலவேலிக கலெகடரின சகோதரரும், சென
னைக் கவரன மெண்டின சீப் செகரடரியுமாக
அக்காலத்திருநத மிஸடா தாமஸ எனபவர்
கிருஸ்துவர்களான இநதுக்களுக்கு மறறைய
இநதுக்களைவிட உத்தியோகம் பல அளித்து
வந்தார் செங்கலபட்டு ஜில்லா ஜடஜி மிஸடா
மோராஹெட எனபவா வாரத்திற கொருநாள்
தமது கச்சேரியில் விசாரணைக் கிருநகும் வழிக
க்குளைத் தள்ளிவைத்து மதப்பிரசங்கம் புரி
வார். இன்னன வழிகளில் மேலுத்தியோகஸ்
தாக்களான ஐரவாக்கள தமது குருமாராக்கை
கொண்டு கிருஸ்துவ மதத்தை ஊரெங்கும் நா
டெங்கும் பரப்ப ஆரம்பித்தார்கள். அநேக இந்
துக்களை பரமதஸதர்களாகக்கொள்ளு. இதனை
ககண்டுமனஞ்சகியாதுகொடுமைகளை வேறவே

கனையவேண்டுமென்று துணிந்தது நமது செட்டியார் திடமனதுடன் வெளிக்குக் கிளம்பினார். ஆங்கிலேய அரசாங்கியராக அக்காலத்திலே யுமிருதுக்களுடைய மதவிஷயத்தில் யாதொருவழியிலும் அணுவளவும் பிரவேசிப்பதில்லை யெனஉறுதி கூறி இருந்தும், இவ்வாறு உத்தியோகஸ்தாகளுமபாதிரிகளும்கொடுமை இழைப்பது மிக்ககொடுமையெனநிதானித்தாரா. அதனால் நேரும் கெடுதிகளை சவிஸ்தாரமாக எல்லோருக்கும் தெரிவிப்பதற்கேற்ற சாதனம் வாததமானபத்திரிகை என ஓரத்து 'கிரஸண்டு' (Crescent) பத்திரிகையை வெளியாக்கினார். அதிலே பாதிரிகள் புரிந்த அழிமபுகளும் அவைகளால் விளையும் ஜனங்களது அலங்கோலங்களும் இன்னும்பலவும் படிப்போர் மனதில் நன்கு பதியுமாறு எழுதப்பட்டு வந்தன. பாதிரிகள் துகெட்ட நடத்தைகளைக் கண்டித்தமாகக் 'கிரஸண்டு' கண்டித்துவந்தது. ஜடஜிகளும் ஏனைய உத்தியோகஸ்தாகளும் அப்பத்திரிகையைமுற்றிலும் வெறுப்பார்கள். அதனை அடக்கிவிடவே வழிபார்த்தார்கள். ஆயினும் அதுஎடுத்தெழுந்தும் விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் நியாயவழியில் இருந்த நிமித்தம் ஜனங்கள் அதனை ஏற்பாராரார்கள். கிரஸண்டின் ஒளியோ மழுங்கவில்லை. அப்பத்திரிகைக்குக் குடிகளது உதவி இருந்ததேயன்றிச் சாகக்கார உதவி எள்ளளவும் இருந்ததில்லை. இது ஓர் அதிசயமல்லவே! ஏனெனில் உத்தியோகஸ்தாக்கள் வெறுக்கும்போது அவர்

களால் அமைந்தசர்க்கார உதவிப்பபடிக்கிடைக்கும்² பூசாரிமனம் வைத்தாற்சாமி பூக்கொடுக்கும். இன்றேல் சுத்தமாய்க் கொடாது, கொடாது

‘கிரஸணி’ பத்திரிகை பலவிதம் கற்றிக் கொண்டு வருமபோது சாக்கார உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆலோசித்து இந்நூல்களையிருந்து கிருஸ்துவமதம் புகுமவர்களை எப்பொழுதும் அபாயமில்லாமற் காததல வேண்டுமென நீள ஆலோசித்து ஓர்சட்டம் பிறப்பிக்க முயன்றார்கள். அந்தச்சட்டத்தால்கிருஸ்துவமதம்புகுமவர்கள் அவரவர்கள் குடும்பச் சொத்துக்களுக்கும் பாததியதை உடையவர்களாகலாம். இந்த யுகதியை அவர்கள் எடுத்ததும் இந்நூல்களுக்கெல்லாம் மனவருத்தம் உண்டாயிற்று. அரசுசட்டம் ஜாரிக் குவதுவிட்டால்நாட்டவர்களே கிருஸ்துவர்களாக மாறுவார்கள். அதனைத் தடுப்பதற்காகச்செடியார 1845மேல் ஏப்ரல்மீ 9உ ஓர் பெருத்தகூட்டம்கூட்டிச் சீமையதிகாரிகளுக்கு ஓர் பெருவிண்ணப்பம்தயாரித்து ஜாரிக் குவருவதாயிருந்த சட்டத்தினால் விளையும் கெடுதிகளையும் ஆபத்துக்களையும் இன்னின்னவையென அதிலேவிஸ்தரித்துக்காட்டி அனுப்பினார். அந்த விண்ணப்பத்தை ஆழ்ந்தசிந்தையுடனப்பித்து மதராஸகவர்ன்மெண்டார்டுடன்கலந்துபிறகு அச்சட்டத்தை ஜாரியாக்காமல் ஒழித்துவிட்டார்கள். இதுவே செடியாரின் முதலவெற்றி. கிருஸ்துவமதப் போதகாசிரியர்கள் இதுமட்டிலே

நின்றோகனா? சாவகலாசங்கததாரகனது வரு
ஷாநதரமாதிய பரீகைகநிலும பிரவேசிகதத்
தலைப்படமமதனிஷயமான வினாககளை மாணவா
களுக கிடசெசாககார உத்தியோகங்களுககு
முற்றிலும அனருகராககுவாராகள். பாநிரிகள்
புரிநத கொடுமைகளை இன்னினனவை யென்று
'வாயவொலிலவேம'. இதனைககுறித்துககுடிக
ளமுறையிட்டால் சத்தியவேததைப பரீகை
யின ஓர அங்கமாகக கொண்டால் வெற்றியடை
யலாம எனபாரகன இவரகன புரியும் கொடுமை
களைச்சதாகன னுறறுக கவலைமிகுது காலத்
தைப போககாது துகதததோடு போகக வந்த
செட்டியார் 1846ம் ஆல் அகடோபாயி 7 உ
யன்று பசுசயப்பன பாடசாலை யில மறு
மொருமுறை பெருத்த கூட்டங் கூட்டிப்பாநிரி
களது தூதததைநாயக கண்டித்துப பே
சும சபாநாயகராகத தாமே யமாநதார. அது
ஓர் பெருத்த கூட்டமாங்க கூடி இருந்தது.
அதில் இவர புரிநத உபநசியாசம ஆவேசமுதி
ராததாகவும், நியாயம் பழுத்தாகவும் இருந்
தது. கடைசியாகச்சீமையில் இருககும் ஈஸ்
டிநதியார் குமபேனிககாரர்களின் டைரகடா
களுககுத தங்களுடைய குறை முறைப்பாடுகள்
அனை ததையும் சவிஸ்தாரமாக எழுதிவிண்
ணப்பளு செயது கொள்ளுவதே முறைமை
யுடைத்துஎன அக்கூட்டத்தார்கள் எல்லோரும்
ஒரே முகமாக உறத்து நின்று தீரமானிததார
கள். விண்ணப்பம் உடனே எழுதப பெற்றது.

சாககாரகாராகள குடி க ள து ம தீ ச ம்
பரதமாய யாதொரு வழியிலும் பிரவேசிப்ப
திலலை யென உறுதிமொழி கொடுத்திருந்தும்
(அககாலத்திலிருந்த) செனனைக் கவானா
மராக்குவிஸ மீடேலஎனபவா அதனைக்கவனி
யாது பாதிரிகளுககு அனுசரணையாகவிருந்து
இரதுக்களைக்கிருஸ்துவர்களாககிவந்ததுதவறு
என்றும், பாதிரிகளுககு இனாககமாகச் சாக
கார உத்தியோகஸ்தாகள நடந்து வந்தது
கூடாதென்றும், செனனை இராஜ தானியின
உடபாகங்களிலே இங்கிலீஷ்க கலவி கற்பிக
கும் பாடசாலைகளை சியமிககும் விஷயத்தில்
கவானமெண்டாருக்கிருக்ககும் மாருனாணணம்
நாட்டாரினநமைககும்மாருன தென்றும், கலவி
முதனமைப்போட்டிப்பரீகைகளில் கதேசிகள
அநேகர்களைதோச்சியடையககூடாதென்று பா
திரிகள முயற்சித்துவருவது கூடா வொழுக
மென்றும், சாககாரஉத்தியோகங்களிலகதேசி
களை அதிகமாக அமாததக கவானமெண்டாருக
கிருந்தவெறுப்புப் பலராலும் வெறுக்கத்தகுந்த
தென்றும், இன்னும் பலபலமாக்கங்களில் இர
துக்களுககுநேருமதுன்பங்கள் இன்னினனவை
யென்றும் அதிலே உள்ளங்கை நெல்லியங்கனி
யெனக கண்டிருந்தன. கூட்டத்தைக் கூட்டி
வைத்தவந்தமும் அதுகூடிய வந்தமும்கண்டோரா
அதிசயப் படுமபடியான இராஜ விசுவாசத்து
டன இருந்த வெண்ணும் அதன் மீதுதப்பபிப்
பிராயம் கொண்டு சாக்காருககு விரேரதமான

எண்ணீத்தை ஜனங்களுக்குள்ளாக உண்டாகக்
 க்கடிய தென்று உள்ளோர உரைத்தார்கள்.
 சபா நாயகர் 'நமது குறை முறைப்பாடுகளைப்
 பணிவாக மேலதிகாரிகளுக்கு எடுத்து மொழி
 நதால் நியாயமும் பரிகாரமும் நமக்குக் கோரி
 யமட்டிலும் கிடைக்குமென்று நாமநம்புகிறோம்'
 என்று பிரசங்கித்ததை ஷேரீப் தமொற்றமுற்ற
 மனதுடனே அனாததம் செய்துகொண்டு கூட
 டத்தைக் கலைக்கப்பாராததார கூட்டத்தவர்
 களை விண்ணப்பத்தில் கையெழுத்திடக் கூடா
 தெனத் தடுத்தது கூறினார்; தமமாலான மட
 டிலும் எதிர்த்து மொழிந்தார அவர் ஜெபம்
 பலிக்கவில்லை. அவர் இழைத்த இடையூறுகளு
 க்கு இடையிலேயுங் கூடப் பன்னீரூயிரம் ஜனங்
 கள் கைச்சாத்திட்டார்கள். ஷேரீப் மௌனஞ்
 அக்காலத்திலசாதித்திருந்தால் இன்னும் எத்
 துணைப்போகள் அக்காலத்திய சுவான மெண்
 டார்கள் நம்மவர்களுக்குச் செய்து வந்த கொடு
 மைகளை வெறுத்ததாகத் தமது எண்ணத்தை
 வெளிப்படுத்தக் கைச்சாத்திட்டிருப்பாரானோ
 தெரிந்திலோம்! அந்த விண்ணப்பம் செனனைக்
 கவானமெண்டார மூலமாகக் கோட்டு ஆபடை
 ரகடாகளுக்கு அனுப்பப்பட்டது. செனனைக்கவ
 னமெண்டார அதற்குறிப்பிட்டிருக்கும்செய்தி
 கள் அனைத்தும் ஜனங்களுடைய அறியாமை
 யால் விளைந்ததுள்ளவை யென்று அதன் மேல்
 தமது அபிப்பிராயத்தை எழுதினார்கள் எனி
 னும் விலிவிய வேதத்தைப் பாடசாலைப் பாடப்

புத்தகங்களில் ஓனருக்க முயன்றது அக்காலத்தில் சித்திக்கவில்லை பின்னா மறுமுறை முயற்சித்தார்கள். அக்காலத்திலும் நமது செட்டியாருடன் ஜியாஜ் நாராடன எனபாரும் ஜானபுருஸ் நாராடன எனபாரும் கூடினதிர் ததார்கள. பாதிரிமார்கள அது விஷயமாகக் கொண்டு வந்தது திராணைப்ப பழத்தை இச்சித்த நரியின இச்சையாயிற்று

பாதிரிகளுக்குப் புனிப்பேறியது கூடவே செனனை இராஜதானியின் விவசாயக்குடிகளுக்கோர் நற்காலோதமும் உண்டாயிற்று எவ்வாறெனில், 1852ம் ஆண்டு சீமைப் பிரிட்டிஷார் பாரலிமெண்டு மெப்பார்களில் ஒருவரான மிஸ்டர் டானபிசீமோர் எனபவர் நாட்டின் வளப்பத்தைக் கண்காணித்துச்செல்லும் விருப்பமேலீட்டால் இந்நியாவந்தடைந்தார் அவர் நமது செட்டியாரின் பெயரை அடிக்கடி பாரலிமெண்டிக்குமும் பற்பல விண்ணப்பங்களால் அறிந்தவராகையால், செனனை வந்ததும் நமது செட்டியாரைத் தரிசிக்க இருவரும் பிரியாரேசங் கொண்டொழுதுவாராயினர். செட்டியாரின் விருந்தினராகத் துரைசிலநாலம் செனனையிற் தாமதித்துக் குடிகள் அரசாங்கத்தாரால் அடிபடும அவதிகள் இன்னினனவை யெனபதாகச் செட்டியாராற்றெநிநது கொள்ளவிரும்பியவர் செட்டியாருடன் கூடித் தென்னிந்தியாவின் முக்கிய பட்டணங்களாகிய கூடலூர், சும்பகோணம், கோயமுத்தூர் ஆகியவைகளுக்குச் சென்றார். தம்முடன் கூடி

பபிரயாணம் போகும் துரைக்கு குடிகள் படும
 அவதிகளைக் கண்ணெதிரிற் செட்டியாரா காட்டி
 னா. தாங்கள் சென்ற ஊர்களில் எல்லாம் ரெவி
 னியூ அதிகாரியாகிய தாசில்தார கிரிமினல்
 (குற்ற) விசாரணைக்குமட்டுமல்லாமல் ரெவினியூ
 (வரி) வசூல் பாக்கிக்கு மாகக் குடிகளை விசாரித்
 துத் தண்டித்து வரும் வழக்கத்தைக் கொடி
 தினுங் கொடியது எனக் காண்பித்தாரா.
 கிஸ்துப்பாக்கியாக உள்ளவர்கள் தாலுக்கா கச
 சேரிமுகப்பில் உள்ள மரத்தில் தலை கீழாகத்
 தொங்கவும், வெய்யிலில் அண்ணாநதாளிட்டுத்
 தவிக்கவும், சூப்புறங்குணியவைத்து முதுகில்
 பெருத்தகல்லிட்டு வெய்யில் உரைக்க நிறுத்தப்
 பட்டுக்குலைவதும், கண்ணிகளோலுக் கிடையே
 அனனோ வயறு அழுகுண்டு வருந்தவும்
 துரைகண்டு மனம் பதைபதைத்தாரா. மேலும்
 முற்கூறிய உத்சவங்கள் அனைத்தும் தாசில
 தார மகாசபநிதியிலே நடக்கும். அவைகளை
 ஏற்றிட்டுத் தாசில்தார ஒரு கணமேனும் பாரா
 ஈர்; அவருக்குப் பாகக்கவும் நேரமிராது. தாமே
 அக்கொடுமைகளின் வேரையறுக்க வழிதேடி
 வெதாய வாக்களித்து குடிகளைக் கொடுமை
 புரியக்கைக்கொள்ளும் ஆயுதங்கள் அனைத்தி
 லும் மாதிரிக் கொவ்வொன்று எடுத்துக்கொ
 ண்டி சிமைசென்று, பிரிட்டிஷ் பாரலிமெண்டார
 கூட்டத்தில் தாம் நேரிற்கண்ட துயாகளை நீள
 உபநதியிவித்துத்துரை அத்துயர்களை உடனே
 களையவேண்டுமென்றா. துரைக்கு முட்டாட்

பட்டம் பலா கட்டினார்கள் அவர்களில் ஒருவரான சா ஜேம்ஸ் ஹாக்ஸ்பவர் 'இந்தியா நாட்டின் ஓர் கோணத்திலிருந்து ஏதோ ஒரு நடத்தைகளைக் கண்டித்து இவ்வளவு பிரலாபிதத்து உபயோகமில்லை' என்றார் எனினும் போர்டு ஆப டைரக்டர்களின் பிரஸிடண்டாயிருந்த சா C. வுட் என்பவர் அவர் வாரத்தைக்கு மரியாதைகொடுத்தது அவர் கூறியவற்றை முற்றிலும் இந்தியா கவானமெண்டாரைக் கொண்டு விசாரிக்கவைத்தனர் 1854ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மீ 'குடிகளின் துன்பவிசாரணைச் சங்கத்தார்' (Torture Commission) நியமிக்கப்பட்டார்கள். 1855ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ அவர்கள் ரிபோர்டு தயாரிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் இலக்கு மிகநடர் செட்டியார் ஓர்பெருத்தக்கூட்டங்கூட்டி எண்ணற்றவர்களுக்கு கைச்சாத்தடங்கிய ஓர் விண்ணப்பத்தைப் பாரலிமெண்டாருக்கு விடுத்தார். அது பாரலிமெண்டு பிரபுக்கள் மகாசபையில் 1856ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மீ 14௨ எல் ஆல்பரமார்ல என்பாரால் கொடுபட்டு அதன் பரிசில்லையின் பேரில் பாரலிமெண்டார் செனலை இராஜதானியில் நடைபெற்ற குடிகளின் இமசைகளை நிவாரணஞ் செய்வித்தார்கள்.

1852ம் ஆண்டு நமது செட்டியார் அவர்களின் முயற்சியால் ஒருநீண்ட விண்ணப்பத்தைச் செனலை நேடிவ அசோசியேஷன்காரர்கள் சீமை பாரலிமெண்டு மகா சபையார்களுக்கு விடுத்தார்கள். அதனிலே தென் இந்தியா நாட்டுக்

குடிகளுக்கிருந்த குறைமுறைப்பாடுகள் அனைத்தும் கண்டிருந்தன. அவ்விண்ணப்பம் முதன்முதலிலே

‘ பொருத்தம் அழியாத பூணதண்டார மனனா
அருத்தம் அடிசீழ லாரை—வருத்தாது
கொண்டாரும் போலாதே கோடல அதுவன்றோ
வண்டுதா துண்டு விடல ’

என்னுங் கருத்தை யடக்கிக், கும்பேனியார் ஆதீனத்திற் குளளிருக்கும் நீதி ஸ்தலங்களில் நியாயமகிடைக்க நீண்ட தாமதமும் பெருத்த பொருட்செலவும் உண்டாவதை நிவிர்த்தித்துக் குடிகளின் சவுக்கியங்களுக்கு இன்றியமையாத பாதைகள், வாராவதிகள், நீர்ப்பாயச்சற்கட்டிடங்கள் கட்டப்படுவதோடு வித்தியாபிவிருத்திக் கேற்ற சாதனங்களும் பெருகவேண்டும் என்றும்; சாககாச செலவைக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், மாகாண அரசாங்கியே பொது ஜன சுகசந்தோஷத்திற்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் ஏற்றதென்றும் கூறியதோடு, அடிககடிவரவுசெலவுகளைக் கருத்துடன் பார்த்துக் குடிகளுக்குக் க்ஷேமம் அளிகும்படியாகவும் அதிகவினயத்துடன் வேண்டிக் கொண்டது. இந்நிண்ணப்பம் 1853 ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 25-ல் எல்லன்பொரோ பிரபுவால் பாரலி மெண்டாரசு முகமேற்றியது. அதே வருஷம் பாரலிமெண்டு மகா பிரபுக்களின் சபையிலே ஆலபாரல்பிரபு என்பவர மாணசெஸ்டர் மாகாணத்தாராகத் துவிண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்பவர் ‘இம்பீரி

யல பாரலிமெண்டாருக்கே நேரில் உத்திரவாத முள்ள ஒருமந்திரியை அவருக்கேற்ற ஆலோ சனைசசபையுடன் இரத்தியாவை நேரே ஆளரிய மிக்கவேண்டு' மென்றவா, நமது செட்டியாராவிடு த்த விண்ணப்பத்தின் உண்மையைக் குறித்துக் கேட்போமனதிற பதியுமாறு பேசினா. அதே வருஷம் பாரலிமெண்டுகாமனஸ்சபையில் ஜான பிரைட் என்பவா நமமவா விண்ணப்பத்தின் சத்தியத்தை நிலைநிறுத்திப் பிரஸ்தாபித்தனா. இதுவிஷயங்களைக் குறித்தும் நமது செட்டியாரா இரத்தியாவிடே சங்கநாதமுதி வந்தாரா. 1855ம் ஆஸ்தத்திலே அவா வேறொரு விண்ணப் பத்தை எழுதி 14000 ஜனங்களின் கையெழு த்துக்களைவாங்கி 'இரத்தியாவின் ஆளுகை ாஸ டிரத்தியா குமபேனியார கைவசமிருந்து நேரே மகாராணியாரா ஆளுகையதாகவே ண்டு' மென்று பிரஸ்தாபித்தாரா. 1855ம் ஆஸ்த ஐலே மீ 16உ இரத்த விண்ணப்பத்தை ஆலபி மாரலபிரபுபாரலிமெண்டில் தாக்கல்செய்தனா. இவ்வாறு 1853ம் ஆஸ்தவரை சென்னையில் நமது செட்டியாராலும், பம்பாய் கல்கத்தா வாங்க ளாலும் இதுவிஷயமாக வெளிப்பட்ட குறை முறைப்பாடுகளுக்குச் செவிசாயத்துப் பாரலி மெண்டா ாஸ டிரத்தியா குமபேனியின் போர் டாப் டைரக்டர்கள் முப்பதின்மாராக விருந் ததைப் பதினெண்மாளாகக் கியவர்களில் அறு லாக்களை மகாராணியே நியமிப்பார் என்றும், ச தர்கோர்ட்டுகள் எல்லாம் ஹைகோர்ட்டாக

காஜுலு இலக்ஷ்மி நரசு செட்டியார். III

மாற்றப்படும் என்றும் தீர்மானித்து உத்தரவளித்ததாகன. இத்துடன்செட்டியாரினரூர்? இல்லை. குமபேனியா ஆளுகையினின்றும் இந் தியாவின ஆளுகை மகாராணியின நேரே யா ளுக்கையாக வேண்டுமென்று மனரூடினா. இதே பிரகாரமும், 1857 ம் ஆண்டு நிகழ்ந்த சிப்பாய்க்கல கத்தினமுடிவாகவும் 1858 ம் ஆண்டு இந் தியாவின ஆளுகை மகாராணியின நேரான ஆளுகையா க மாற்றிற்று நமது செட்டியார் அக்காலத்தில் எல்லாம் உபயோகமான காரியம்பலபுரிந்து வந தேரேனும், கவானமெண்டா இவரது நடத் தையில் அவநம்பிக்கைகொண்டிருந்ததனறிபோ லீசார் மேற்பாரவையும் இவர்மீதே வைத்திருந தார்கள் 'சங்குசுட்டாலுமெண்ணைதரும்.' அ துபோல இவரை ஆளுவோர் சந்தேகித்தாலு ம இவர ஆளப்படுவோர்களாற பெருமைபாராட் டப்படடார். இவர 1854 ம் ஆண்டு பச்சையப்பனதரும் நிருவாகிகளில் ஒருவரானார். அதுசமயம் ஜான புரூஸ் நார்ட்டன் என்பார் இவரைத் தலையில் தூக்கிவைத்துப் பிரசங்கித்தார்.

1857 ம் ஆண்டு இந் தியா இராஜிய பாரமபரி யம் மாறியதும் நமது செட்டியார் ஒருவிண்ணப் பம் தயாரித்துப்பாராலிமெண்டாருக்கு அனுப்பி இந் துஜன சமூகத்தார்களின் சமயாசார விஷ யத்தில் பிரவேசியாதிருக்க வேண்டினார். அவ விண்ணப்பம் இங்கிலாண்டியர்களாற பெரிதும் பாராட்டப் பட்டதுமன்றிக் கோரிய கோரிக்கையைக் கைகூடிவரவும் செய்தது. இதற்குள்

ளாகச் சென்னைக்கவானமெண்டுஉத்தியோகஸ்தர்களும் மாறினாகள. அதனால் செட்டியாரும் அதிகாரிகளுக்குள்ளாகச் 'சீர்பெருகவாழ்வாராயினர்.' கவானமெண்டாருக்குச் செட்டியாரமீது இருந்த தப்பிப்பிராயம் பறந்தோடியது. இவாசெய்த நன்றிகள் அனைத்தையும் அறிந்த மகாராணியார மெச்சியதற்கு அறிஞரியாக 'ஸி.எஸ்.ஐ.' எனனுமபட்டம் 1861மேல் இவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதற்கு இரண்டாவதுவருஷம் சட்டரிருபண சபையின் அங்கத்தவராயினா. இச்சப சந்தோஷச் செய்தியைப் பச்சையப்பன் கல்லூரியிற் கூடியிருந்த ஜனங்களுக்கு ஜான் புரூஸ் நாட்டன் விசேடிதூதர் சொல்ல 'மொழிதளாதார்'.

இதற்கிடையிலே நமது செட்டியாரின் எண்ணம் மைசூர் மகாராஜா வைப்பறவுவதற்கேதுற்ற ஏதுக்கள உண்டாயின. எவ்வாறெனில், மைசூர் மகாராஜா ஸ்ரீ கிருஷ்ணராஜ உடையார் ஆங்கிலேய மன்னர்களாற் சிமமாதனத்தினின்றும் நீக்கப்பட்டார். உடையார்தாறுமாருக இராஜிய பரிபாலனம் நடத்தியது பற்பல இந்து அரசர்களை அடக்கித்தமக்குக் கீழாகக் ஆண்டுவரும் ஆங்கிலேயர்களுக்குப் பெரு வியாகூலத்தையும் அபககியாதியையும் உண்டாக்கியதெனக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டார். என செயவாராவம்! கண்ட வழியில் எல்லாம் சுற்றிப்பாராததார்; தெரிந்த மார்க்கத்தில் எல்லாம் முயற்சித்ததார். மறுபடியும் ஒருமுறை

தமனை அரசராகப்பார்க்க வேண்டுமென்று பெரிதும் பாடுபட்டார். தமக்குவேண்டியவற்றைச் செய்தருளல வேண்டுமென்று அக்காலத்திலே செனனைமா நகரிலே பேரும்பிரதிஷ்டையும் பேற்று விளங்கிய மிஸ்டர் ஜானபுருஸ் நார்ட்டன் நியாயவாதியை அடைந்தபின்னர், நியாயவாதியார் கூற்றுப்படிக்கு மகாராஜா நமதுசெட்டியாரை அடுத்தார். செட்டியார் மைசூர் சென்று மகாராஜாவுடனகலநதுஉரையாடினார். அத்தலைஇருவருக்கும் பிரியானேயமுண்டது. செட்டியாரின் திருவதனத்தை நோக்கி மகாராஜா 'தாம் எனனை மறுபடியும் சிமமாதனத்திலொரு நாளைக்காகிலும் அமர்த்தவேணும் என பிராணன போவதற்கு முன்கூறு நான் ஒரு கணமேனும் இராஜிய பரிபாலனம் செய்யவேணும். அதற்கு வேண்டியவாறு முயற்சியுங்கள்' என்று அதிகமனவருத்தத்துடன் கூறித் தாமபூலத்தைத் தமது திருக்கரத்தேந்திக் கொடுத்தனார். அதுமாதிரியாகவே நமது செட்டியார் இங்கிலாண்டிலே இருந்த தமது நண்பர்களைக் கொண்டு மகாராஜாவின பாததியதைகளை இங்கிலாண்டியர்களுக்கு நன்கு தெரிவித்தார். அவ்விதம் சீமையிலே மகாராஜாவையே சிமமாதனத்தமாதத்தவேண்டுமென்றவர்களிற் சிறந்தோரானவா மேஜா பெல் எனபார். பெலதுரை அதிகம் பாடுபட்டார். பெல்மைசூர் விஷயங்களை யெல்லாம் நன்குவிளக்கிக் காட்டும் ஓர் புத்தகத்தைப்பிரசுரித்தனார். அங்கே 'இந்தியாரிபாரம்

அசோசியேஷன்' என னுமசங்கமஓன றிருநதது. அதன தலைவரான ஜான டிககனஸ் எனபவரும் இது விஷயமாகப்பாடுபடிக கிருஷ்ணராஜேந திர உடையாரமீது இங்கிலாண்டு நாட்டு ஜனங் களுககு மெததவும் அறுவறுப்பு இருபபந்தக கண்டு, அதுவிஷயத்திறகாகப் பாடுபடுவதை விட அவரது சந்ததியாருககுப் பட்டாபிஷே கஞ்செயவிததலே சால்புடைதது எனத்திரமா னிதது, அதன்படியே மகாராஜாவுககும நமது செட்டியாருககும கடிதம் எழுதினா. மகாரா ஜா கிருஷ்ணராஜேந்திர உடையார அததிரு முகத்திலே கண்டிருநத பழுதத ஞானத்தை மெச்சி அகமுகமலநதவராகி 1865மஸ் ஐன்மீ 18௨மைஞா அரணமலையிலிருநது கவா னா ஜெனரல் மாஷிமைதங்கிய சாலாரனஸபெ ருமானுககு விடுத்த திருமுகமாவது. -

‘இப்பொழுது ஜாரியில இருககும் 1799ம ஸ்ர ஈஸ்டி இநதியாகுமபேனியாருடனும ஹை தராபாத் நிஜாமுடனும் நான செயதுகொண்ட உடன்படிக்கைப் படியும், மகாராணியார் திரு வாககிற கிணங்கவும், இநது சட்டப்பிரகாரமும நான இன்றையதினம் எனது சந்ததிவிருத்திக காக முனரோ வழக்கப்படி ஒரு புத்திரனை ஸ வீகாரமெடுத்ததுககொண் டிருக்கிறேன். குழந தை இரண்டரை வயதுளனது; இராஜ விறது வைச்சோந்தது. அவன காலஞ்செனற சிக்க கிருஷ்ண அரசின் மூன்றாவதுபுத்திரன்; பெட் டடகோட்டைக்குடும்பதிலகராகியகோபாலகிரு

ஷண அரசின பௌத்திரன், இவ்விளவலின் தக பபனிடத்திலேயே அவா உயிருடன் இருந்த காலே நான் இதுவிஷயமாகக் கலந்து பேசியது ண்டி. அந்நமசம்மதித்திருந்தாரா, இப்பொழுது நான் ஸ்ரீகாரஞ்செய்துகொண்ட பிள்ளையைக் காதலரக்ஷிப்பது தங்களுக்கடமை. இன்று ஸ்ரீ காரஞ் செய்துகொண்டிருக்கும் குழந்தையை இராஜ மரியாதைகள் சகலத்தோடும் உபசரித் துப் பாதுகாத்துவர வேண்டுகிறேன் இச்சுப் செய்தியை இங்கிலாண்டு கவானமெண்டிக்கும் தெரியப்படுத்திக் கோருகிறேன்'

இந்தவிதம் செய்துகொண்ட சுவீகாரத் தை இந்தியகவானமெண்டாராகள் அங்கீகரிக்க வில்லை, இந்திய செகாடரியாலும் அது ஒப்புக் கொள்ளப்படவில்லை. அதன்பிறகு செட்டியார் மிகவுமமுயன்றார்; சீமையிலமைஞ்ஞாநியாயத்திற் காகச்செட்டியார் தூண்டுகோளினபடி ஜானடிக் கனஸனதுரை ஆகாயத்தையும் பூமையையும்பு ரட்டியுருட்டினார். மைஞ்ஞா இங்கிலீஷ்காரா கள் மகாராஜாவின சுவீகாரபுத்திரரை அங்கீ கரித்துக்கொள்ளாமற் சோத்திக் கொள்ளுவது மிகவுமதப்பானகாரியம் என ஓர் நீண்டவிண்ண பம்பற்பல ஜரவகனவானகளின் (அவர்கள் எல் லாரும இந்தியாவிலே பற்பல பெருந்த உத்தி யோகம் புரிந்தவர்கள். மைஞ்ஞா கமிஷனா, ஹைதராபாதது, பரோடா, மைஞ்ஞா முத லிய சமஸ்தானத்து ரெவினெண்டா யிருந்தவர் கள், சூபிரீம் கவுனஸில் மெம்பர், புரபஸர் மா

கஸமல்லா முதலான) பிரமுகாகளின கைச்சா
ததடிங்கியது ஒன்று பாலிமெண்டு காமனஸ்
சபையிலே மிஸ்டர் மில்லுரையால் 1866ம் ஆண்டு
ஆகஸ்டுமீ 10உ கொடுக்கப்பட்டது. இது இ
தற்கு முன்னடியே ஜாண்டிககனஸஸூல் டான
லிபிரபுகொடுத்த விண்ணப்பத்திற்கு உபபல
மாயிற்று.

இந்திய கவானமெண்டார் மகாராஜாவின
சுவீகாரபுத்திரரை அங்கீகரித்துக் கொண்டு
இளவரசருக்குப் பட்டங்கட்ட மாட்டோமென
றுமறுத்தகாலே, நமதுசெடியார மைசூர் சுல்
தானுடன் மும்மரமாகச் சண்டையிட்டபோது
மராட்டியரோடும் சிஜாமோடும் இங்கிலீஷார்
செய்துவைத்த உடன்படிக்கையின் உளவை
அறிந்துகொண்டு, ஹைதராபாத்து சென்று
செனனைக் கவான்மெண்டின் சிப்செகரடரியின்
சிபார்ஷுகடிதப்படி நவாப் சர்சாலர் ஜங்கென
பாரைப் பேடிசெய்து இங்கிலீஷ்க்காரர்கள்
மைசூரை அவர்கள் இராஜிய மாககிக்கொள்
ளும் பகைத்தில ரிஜாமுகும் அதில் லாபாகம்
முற்சுட்டிய உடன்படிக்கைப்படி சேரவேண்டி
யது நியாயமென்று எடுத்துக்காட்டியதோடு
மைசூர் மகாராஜாவின சுவீகாரத்தில் நவாபை
யும் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக வே
ண்டினா. மேலும்கிருஷ்ணராஜ உடையாரைத்
திப்பு சுல்தான வானுலகேறியபிறகு சிம்மாத
னத்தமர்த்தியவர்களில் சாலர்ஜங்கின் பாட்ட
னரில் ஒருவர் என்பதையும் நவாப்புக்கு எடுத்து

கூற்றினா. இவற்றையெல்லாம் அறிந்த சாலா ஜங்குதமமாலான மடமும் கிருஷ்ணராஜேந்திர மகாராஜாவுக்குப் பயன்படுவதாய் வாக்களித்தாரா. இவ்வாகை நவாபசா சாலா ஜங்கிடமிருந்துபெற்றுக்கொண்டு திருமபிவரும் கனம் செட்டியார், இடைவழியிலே திருடாகூட்டக கொள்ளைகாரா கைக்குள்ளாயினா. ஆபத்துக்குள்ளாயினாரேயன்றி தமது தைரியத்தைவிட்டா இல்லை. பல்குத தூக்கிகளும் இவரைத்தனியேவிட்டுவிட்டு ஓட்டம் பிடித்தவர்கள் கள்ளர்கள் கொடுமைபுரிய மனத்திடம் கொள்ளும் போது நமது செட்டியார் தமது பெயரை இன்னதென்று சொல்லித்தாம் பொது ஜனங்களுக்கு உண்மையாகவே நன்மைபுரியத் தமது திரிகரணத்தையும் அறப்பனஞ் செய்திருப்பதாயும் கூறித்தமதிடமிருந்த சகலத்தையும் கள்ளர்களை எதித்துக்கொள்ளும்படியாகவும், தமது தேகத்திற்குக் கெடுதிசெய்யக் கூடாதென்றும் பணியோடு வேண்டிக்கொண்டனா. அக்கள்ளர்கள் அவாசொன்னபடி செய்தார்கள் இல்லை. செட்டியாரை நேரே தரிசித்தறியாதவர்களாயிருப்பினும் இவரதுபெயரைத் தெரிந்தவர்களே, மேலும் செய்துள்ள பொது நன்மையையும் கேள்விப்பட்டிருந்தார்கள். பெயரைத்தெரிந்த உடனே கள்ளர்கள் பயபக்தியோடு செட்டியாரடியிறதாமூர்துவீழ்ந்துசெய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென அதிகவினயத்துடன் கேட்டுக்கொண்டது மன்றிப் பலலக்

கைத்தாங்களே தூக்கிவந்து கடப்பையில்விட்டுச் சென்றார்கள். செல்பவர்களுக்கு நமதுசெட்டியார் ரூ 200 தந்து இனிமேல் வழிப்பறித்தொழிலை ஒதுக்கிவிட உபதேசித்தார். கல்லை உறுக்கலாம், இருமபை உறுக்கலாம். எலினுக்கு தட்டாமனதை உறுக்க எவருக்குத்தான் முடியும்! அஞ்சாத நெஞ்சத்தினராகிய கள்ளாக்கையும்கைவசப்படுத்தி ஆட்கொண்ட நமது செட்டியாரின் வல்லமையை எவ்வாறு எடுத்தாவிட்டதலாம்!

மிலதுரை விண்ணப்பம் கொடுத்த பின்பு வருஷம்முன்று கழிந்தது. இடைவிடாது சீமைப்பாரலிமெண்டு மெம்பர்களான பம்பரங்களை நமது செட்டியார் ஆட்டிவந்தார். ரொத்தது என்ன சாமானிய முயற்சியா? அது நியாயமாகாதா? முயற்சியுடையா அபயமடையா? ரனரூ! 1869 மனூபிபாவரிமீ 22 உபாரலிமெண்டார் இளவரசரை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்கள். சிம்மானத்திற்கு உரியரானவர் “நமதுகிழப்பருவத்தே ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜ உடையார் ஸ்ரீகாரஞ்செய்துகொண்ட திருக்குமாரனா ஸ்ரீ சரமராஜேந்திரஉடையரே” என்றார்கள். மகாராஜா பெரிதும் களிப்புடையராகி இசையத்தியை மினதபாலிற் சீமையினின்று கிடைக்கப்பெற்றதும், நமது செட்டியாருக்கு எழுதிவிடுத்த கடிதத்தின சுருக்கமாவது:—

‘தாம ஸ்ரீகாரகாயஞ் செய்விப்பதில் எடுத்ததுக்கொண்ட சிரமத்திற்கு என்ன செய்யப்

போகிறோம் பிரதிபயனை எதிர்பாராமலே தம் மாலியனறமடமெழைத்து மைசூரரசாங்கத் தைஸ்தாபித்துவிடமாகாள். நமதுமுடிவுநாளவ ரை தமக்கு நன்றிசெலுத்திவரத் தவரவேமாட் டோம் இதனைக் கருத்துடன் கவனிப்பீராக ளாக நமது குழந்தையைக் கவானமெண்டா ர அங்கீகாரஞ் செய்துகொண்டதில் நமமைவிடத் தங்களுக்கே அதிக சந்தோஷம்.’

மகாராஜா கிருஷ்ணராஜ உடையாருக் குச் செட்டியார்செய்த நன்மையை மெச்சி ரூபா மூன்றுலக்ஷம் தருவதாய் மகாராஜா வா க்களித்தனா. எனினும் அந்தத் தொகையை நமதுசெட்டியார் வாங்கினா இல்லை. செட்டியார் பட்டபாட்டினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணராஜ உடையார் மீது இங்கிலாண்டில் அங்கத்திய ஜனங்களுக் கிருந்த அறுவறுப்பும்கெட்டெண்ணமுமநீங்கின. இராஜியபரஞ் செய்யத்தெரியாத மகாராஜா வெனக்கொண்டார்களே ஒழிய, மகாராஜா சிப பாயக்கலத்தின்காலத்தில்காட்டவர்களுக்குள ளாக அமரிகையை வளர்த்திப்பிரிடிஷ் இராஜ விசுவாசத்தைப் பெருக்கிவந்தவா எனபதையும், ‘அடிக்கடி தமது எண்ணத்தை நன்கு வெளிப் படுத்தி இங்கிலீஷ் மன்னர்களோடு ஆலோசிப் பவா’ எனபதையும், ‘போர்புரிய மைசூர் இரா ஜிய மாரக்கமாகப்போன போரவீரர்களுக்கு உதவிமிகச்செய்தவா’ எனபதையும் மேனமே லுமசிறுத்தது அவருக்கு ‘ஜி. ஸி. எஸ். ஜி’ என ன்ம அரிய பெரிய பட்டத்தைத் தந்தருளினா

கள். இத்துணை பெருமைகளுக்குத் தமமைப
பாததிரமாகிய செட்டியாரை ஸ்ரீ கிருஷ்ண
ராஜவள்ளல மறப்பாரா! கனகாபிஷேகம் அன
ரே செய்திருப்பாரா. அதற்குள் மகாராஜா கா
லமாயினா

இதன்பிறகு தமது கருத்தைச் செட்டியாரா
தஞ்சாவூர் குடுமபத்தாராமினு செலுத்தி அவா
களுக்காக மெய்வருத்தி நன்மைவிளைவித்தாரா.
காண்டிக நவாபகாலமானபின்பு அவரது குடுமப
த்தாராகள் கஷ்டப்படிக கொண்டிருந்தவாக
ளுக்கும் கவானமெண்டு உதவி கிடைப்பதற்கு
வேண்டியமாராகத்ததைத்தேடினா.

இவ்வாறெல்லாம் இவாபற்பல வழிகளில்
பற்பல பெரிய குடுமபங்களை ராடேற்றிக்கொண்டு
வரும் காலத்திலே, தமது கைப்பணமெல்லாம்
செலவாயிற்று. 'கிரஸண்டி' பத்திரிகையே மு
ழுன்று லக்ஷம்ரூபாயை சாப்பிட்டிவிட்டது. அப
பத்திரிகை சிறிது காலம் இப்படித்தகத்
தினமுதப்பிறகணியான வயோதிய உருவத்தின
ராக இப்பொழுது காணப்படும் வேதாத்திரீச
தாசமுதலியார வயது முருக்கத்தில் இருந்த
போது எழுதிய வந்ததமானங்களைக் கொண்டு
வெளிப்பட்டுவந்தது. அப்பத்திரி கையில் பாதிரி
கள் விஷயங்களை எழுதியகாலையில் நமது செட்
டியாரையும் முதலியாரையும் கவானர் சதுரு
க்கு இழுத்து வாதித்தார். கவர்னர் அதட்டி
ற்கு அஞ்சுபவர்களா இவ்விருவரும்? மெய்யை
க்கொண்டு உலகக்கிலே உக்கமப் போர்வினைக்

கத்தோனறினவர்கள் இன்னவா அன்றோ? இன்னோகஷியேவென்றது ‘மெய்யே வெல்லும், பொய்யல்லவே’ செட்டியார் கைவறணட்தும் பத்திரிகையும் வெளிப்படாமல் நின்றது. பத்திரிகை வெளியாகாதுநின்ற சொற்பகாலத்திற கெல்லாமசெனனைக்கவானராக விருநதநேபியா பிரபு (1868இல்) நமது செட்டியாரின புத்திர ருக்குத் தமதுகைப்பட எழுதிவிடுத்த துகக ஆறுதற்பத்திரிகையாவது =

“அதி சமாததோடும அனபோடும கான மெண்டாருக்கு உதவிபுரிநதுவரத் தமது தகப்பனா காலமடைந்ததில் எனக்கு அதிகவிசனம் எனபதையும், அவா காலமானதால் தலைவனையும் போஷகனையும் இழநது தவிப்பவர்களினமீது எனக்கு அனுதாபம் அதிகம் உண்டு எனபதையும் தாம் அறிவதுடன் தமது குடுமபத்தாராகளுக்கும் தெரியப்படுத்தக் கோருகிறேன்.” மதராஸகவானா வருநதியதுபோலவே நமது செட்டியார் காலமானதில் திருவாங்கூரமகாராஜாவும், திவான சா டி. மாதவராவும் துக்கிததாராகள். நமது செட்டியாரின அத்தியநத நண்பராயிருந்த ஜானபுரூஸ் நாரட்டன பற்பலமுறைகளில் நமது செட்டியாரின பெருங் குணங்களை எடுத்தது வருணித்ததுண்டு. பச்சையப்பன்கல்லூரி மண்டபத்திலே பேசியபோதெல்லாம் நாரட்டன நமது செட்டியாரை வழுத்தாது பேசியகாலம் இருநததே இல்லை.

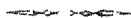
செட்டியாருக்குப் பெண்கலவி விஷயத்திற் பற்றிருந்தது. பெண் பாட்சாலைகளைத் தாபதனாத தாமேதமது சொந்தச் செலவில் நடத்தி வந்தார். விதவா விவாகத்தைக் குறித்தும் நல்லபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார் விவசாயிதனாகு இங்கிதமானவைகளைச் செய்ததோடு அன்னோகொடுமைகளைப் பரிகாரஞ்செய்யவும் பாடுபட்டுவந்தார் கலவிமானகளின் கூட்டுறவைப்பெரிதும் விரும்புவார் தமிழ்ப் பண்டிதர்களையும், வடுகுவித்துவானகளையும், இங்கிலீஷ் பாஷாசிறுணர்களையும் இவாவிட்டுத் தனித்திருந்த காலமே கிடையாது. அன்னனனோ கோட்டிகொளவதே இருவருக்குப் பரமானந்தம். கலவிமேற்பிரியமேவிட்ட இளைஞர் பலருக்கு இவர்பொருள் உதவிசெய்ததுண்டு. இவ்வாறு பலலயிரம் வழிகளில் இவரதுபொருள் பலருக்குப் பயன்பட்டது. அதனானனோ அவர் பொருள் ‘எட்டிப்பழமல்ல’ வென்று இன்னும் நாடாயும் ஜனங்கள் கூறுகின்றார்கள்.

‘சாவாத விலலை பிறந்த வுய் ரொல்லாக

தாவாத விலலை வலிகளு - லாவா

விளமை யிகந்தாரு நிலலை வளமையிற்

கேடினறிச் சென்றாரு நில’—நா ர்மணிக்கடிதை.

சாகு சேஷரத்திரி ஐயா, கே. எஸ். எஸ். ஐ.

குமாரசாமி

சேஷாத்நிரி ஐயர்

1. 'புலவர்பாறு' என்னும்

2. 'புலவர்பாறு' என்னும்

3. 'புலவர்பாறு' என்னும்

4. 'புலவர்பாறு' என்னும்

குமாரசாமி சேஷாத்நிரி ஐயர் 1815ம் வருஷம் சூன் மாதம் 1 ந்தேதி யன்ருகள்ளிக் கோட்டையில் பிறந்தவர். இவரோடும் என்னுமிடத்திலிருந்த ஒரு கல்லவழிசத்தைச் சார்ந்தவர். இவர் 1866ம் வருஷத்தில் பி. ஏ. பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். அதே வருஷத்தில் கள்ளிக் கோட்டையில் டிரான்சுலேட்டர் வேலை நியமனம்பெற்றார். இது அவர்க்குத்தான் மிஸ்டர் சேஷாத்நிரி ஐயருக்கு இலக்குமிகடாஷம் பெருகத்தொடங்கிற்று. சிறிதுநாளைக்குப் பிறகு மைசூர் சமஸ்தானத்தில் அஷ்டகிராம் டிவிஷனில் டிஸ்ட்ரிக்ட்டு கோர்ட்டு சிரஸ்தேதார் வேலைகடைத்தது. அவருடைய எஜமான் பகதியாலும் நற்குண நற்செய்திகளாலும், சத்தியாததாலும், வேலை நீர்வாங்கும் திறமையாலும், மேன்மேலும் உயர்வு பெற்றார். நான்கு வருஷங்களுக்குப் பின்னர் மேற்கூறிய டிவிஷனிலேயே பப்ளிக் பிராஸிக்ட்டர் வேலையைப்பெற்றார். இதற்குச் சில நினங்களுக்குப்பிறகு மேற்கூறிய டிவிஷனுக்கு டிபடி கமிஷனர் ஆனார். இவ்வேலையைப் பார்த்து வருமபோது அவர் சட்டப்பரீட்சைக்குப் படித்து பி. ஏல்.

பரீட்சையிலும் தேராதார். இவருக்கு மீன்ன தாய திவான வேலை நிர்வகித்து வந்த மிஸ்டர் ரங்காசராலுக்கு இவர்மீது மிகக் பகஷ்மும்பம் பிக்கையு முண்டாயிற்று. மிஸ்டர் ரங்காசார், ஐ சுரமாயிருந்தபோது மிஸ்டர் சேஷாதத்திரி ஐ யா திவானவேலையைப் பதில பார்த்து வந்தார். அவர் காலஞ் சென்றபின் இவருக்கே திவான் வேலை காயமாக விமனமாயிற்று.

ஐயா தம்முடைய சூக்ஷ்மமான தூர திருஷ்டியாலும், உயரநத விதையாலும், வெகுநாள் இராஜாங்கத்தனுபவத்தாலும் இந்த வேலையை நிர்வகிக்கப்போதுமான தைரியத் தைக்கொண்டார். இவர் உற்சாகத்தோடு கை கொண்டவேலையை எவ்வனம சாதித்தார் என்பது நமமவர்களெல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷய மன்றோ? இவரிடத்தில் கெட்ட அபிப்பிராய முள்ளோருங்கூட அவர் அந்த ராஜாங்கவிஷயத்திற் செயதநன்மையை மெச்சாது. தவிர இவர் பிரிடிஷ்கவானமெண்டாரும் கூட பபின்பற்றக்கூடிய மாதிரியாய் அநேககாரியங்களைச் செய்து காட்டியுள்ளார். ஒருவரிப்போது மைசூர் சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்த பல டிபார்ட்மெண்டுகளைக்கவனித்தால் நமது வாக்கின் உண்மை சாலவும் நன்கு வெளியாகும். காலஞ்சென்ற மாக்ஷிமைதன்கிய சாமராஜஉடையார் பகதூர் (ஜி. ஸி. எஸ். ஐ.) காலத்தில் புதியாய் உண்டான சோதிருத்தங்க னெல்லாவற்றிற்கும் மிஸ்டர் சேஷாதத்திரி ஐயர்தான் காரணபூதர். ஏனெனில், அவர்மூலமாகத்தான் மேற்கூறிய சித்திருத்தங்கள் நடந்தேறின. இவர் திவான் உத்தியோகத்தைப் பத்தொன்பது வருஷகாலம் நிர்வகித்துவந்தார். இவர் மகாராஜாவுடன் மனஸ்தாபப்படாமல் திவான்வேலையைப் பார்த்து வந்த

தே இவருடையகீர்த்தியை உள்ளங்கை நெல்லி யங்கனியையொப்ப விளக்குகின்றது. அந்தரா ஜாங்கத்திற்குவருஷம்பிரதிருபாய 10, 100, 000 வருமானமிகுந்தது அதற்குக்காரணம் தரிசாய் க்கிடந்த காலியிடங்களிலெல்லாம்சந்தனமரங்க ளைவைத்துப்பயிரசெய்ததும்நீர்ப்பாசனங்களைச் சரிவரச்சீர்திருத்தியதுமே யாகும். திவான சே ஷாத்திரி ஐயர், மிஸ்டர் லேமனைக கொண்டு எல்லாப்பூமியையும் அளந்து கணக்கணிப்புச் செ ய்யவும் ஏற்பாடுசெய்தார். சேஷாத்திரி ஐயர் பேரனறவா புத்திமதியைக் கேட்டேமகாராஜா வும் பாலியத்தில் கலயாணம் செய்துகொள்ளு வதினின்றும தடைபட்டார் இவர படிப்புவிஷ யத்திலு மநேகசீர்திருத்தங்களசெய்து அதின் செலவை ரூபாய 1,59,000 திலிருந்து ரூபாய் 6,50,130 க்கு உயர்த்தினார். மைசூர் சிவிலிசர் விஸ பரீட்சையை ஏற்படுத்தியவரு மிவரே. பெ ங்களுநிலவசிக்குமஜனங்களுக்குதண்ணீரக்கஷ டமின்றி யேராளமான ஜலசவுக்கியத்தை யுண் டெனணின இவரை எக்காலத்திலும் ஜனங்கள் மறக்கவேமாட்டார்கள். காவேரியாற்றின் நீர்வீ ழ்ச்சியினின்றும் உண்டாயிருக்கும்மின் தாதுசக் தியைக் (Electric Power) கொண்டு கோலாரிலி ருக்கும் பொன்சுரங்கக் களங்களில் வேலைநடப் பதற் கிவரேகாரணம். இவரகாவேரிநதி ஜலோ ட்டத்தருகில பொன்சுரங்கத்திற்கு மின்சாரம் உற்பத்திசெய்வதற்காகச் செய்துவைத்த கட்ட டப்பாங்குகளை இந்தியா கவர்னர்ஜெனரல் கா ஸானபெருமான் கண்ணூரக்கண்டு, ஐயரை மகோன்னிதமானவா எனக்கணித்து, இவரது ஞாபகத்தை நினைந்துததவேண்டியது அவஸி யம் எனத்தாம், மைசூர் மகாராஜா ஸ்ரீகிருஷ் ணராஜ உடையாரை சிம்மாதனத் தமர்த்திய

காலத்தில பரிட்டி ஷ். ரெலிடண்டுக்குக அடி தம் எழுதினா. அதற்காகப்பெரியகூட்டம்கூடிற்று. அதனால் ஆயிரக்கணக்கில் பொருள் சேகரமாயிற்று. இந்து நாட்டுமகாராஜாக்களும் அதற்காக ப்பணம்-தவினாராகள். ஐயர்மனசாஷியுள்ளவர். வேண்டியதை வேண்டியவாறாக எவர்க்கும்பயப்படாமற்செய்துவந்தார். இவரது மரணத்தை இந்நதியாவினுள்ளவர்களும் சீமையில் உள்ளவர்களும் ஒருவாறே துக்கித்ததார்கள். ௧1 சேஷாததிரி தமது அந்நியகாலததுக்குமுந்தி ரொப்பகால ரஜாவினபேரில் இலங்கை பாமா முதலான ஸதலபாதநிறையெய்து, அங்கங்கே மகோபசாரஞ்செய்யப்பெற்றுத் திருமயினர். இவ்நிவானவேலையினின்றுமநீங்கியதும மைசூர் மகாராணிமனமுவந்து இவருக்குகுத்திபாபபடைக்காவலும் அரணமனைச் சகலமரியாதைகளும் நிவானவேலை பாரத்தபோதிருந்தமாதிரியாகவே கொடுத்தாவந்தனா. இவர் மைசூர் சமஸ்தானத்திற்குச் செய்தநன்மைகளை மெச்சியதற்குக் குறியாக லக்ஷக்கணக்கில் இனாழ மளித்தனர். இன்னும் பல நாள் ஜீவிப்பாரென்று ஜனங்கள் எண்ணியிருக்கத்திடிரென, 'ஐயா துறக்கமானும் வானவர்க் கமைச்சரானார்.' இவர் 'கேலி. எஸ். ஜீ'பபட்டம பெற்றவர். பிரமஞானசபை (தியசாபிகல் சொஸைட்டி) யின்மெம்பர். எப்பொழுதும இந்து ஆசாரம், இந்து தேசசாஸ்திரம், இந்துநாட்டு ஜனங்களின்மேம்பாடு இவைகளிலே எண்ணம்வைத்து வந்தவர். இவரைககண்டபோது பரவலர்கள் எடுத்துக் காட்டிவந்த பாடல்களில் ஒன்றுவது;—

“இந்திரனு நீயும் இணைநிலகெலாம் புரப்பீர்,
சந்திரனு நீயும் சதுராக் களிப்பிப்பீர்,
மந்திரியு நீயு மதித்துக் கலையாயவீர்,
எந்திரமோ எத்த லுமை?”

தேர இராமசுரூஷண பிள்ளை, பி. ஏ.

தோட்டக்காடு

இராம கிருஷ்ண பிள்வா.

1. 'கண்ணுடைய ரெனபவா கறரோ?'
2. 'தாமின் புறுவ துலகின புறககணடு
காமுறுவா கற்றறிந தோ.'—பொய்யாமொழி.
3. 'கல்வியே கற்புடைப் பெணடிதப் பெணடிகஞ்சு
செல்வப் புதல்வனே தீங்கவி.'—நீதிநெறிவிளக்கம்.
4. 'கலைமகள் வாழ்க்கை முகதத தெனினும
உலரவன் வண்புலவோக கொ வ வான—மல
ரவன செய்
வெற்றுடம்பு மாயவனபோன மாயா புகழ்கொணடு
மறறிவா செய்யு முடம்பு.'—நீதிநெறிவிளக்கம்

தோட்டக்காடு இராம கிருஷ்ண பிள்ளை 1855ம் ஆஸ்ததிலே செங்கற்பட்டிலே தாய வழிப்பாட்டனாதமமனையிலே பிறந்தவர். இவரது 'முன்னறி தெய்வங்க'ளான அனனையார தந்தையார மரபினர்கள் தெரனறு தோட்ட பெருமையாளர்கள். தாயக குடுமபத்தார்கள் பழமை பெற்ற மரபினர்கள். அவர்களுக்கள்ளாக மடியா ஞாபகசாலிகளும், கடவுள் பக்திமானகளும் இருந்தார்கள்.

இராமகிருஷ்ணபிள்ளையின் பாட்டனாரின பாட்டனா ஞாபகசாலி என்பதைக்காரட்ட அவர் எஜமானனாயிருந்த ஆறுகாடு நவாப்புக்கு ஆச்சரியத்தை விளைவித்த செய்தி ஒன்றே அமையும். ஆறுகாட்டு நவாப்பினால் தாம் தலை

மை கொண்புருத பல நிராமங்களுக்கே குப பாககி இருத நீண்ட கணக்குகளைத் தாக்கல் செய்யத்திறமென்று வேண்டப்பட்டார். உடனே பின்னை வடகிப் புத்தகத்தின் ஏடுகளைப் புரட்டிப் புரட்டிக் கணக்குகளைத் தப்புந்தவறு மின்றிக் கூறி நவாபுக்குத் திருப்தியாககினார். பிறகு அப்புத்தகத்தைக் கையேற்ற நவாபு அதனை வெற்றோலையெனக் கண்டவர் பின்னை யின சமாதனை மிகவும் வியந்தார். அன்று முதல் அவர் வெற்றோலை ஆண்டியாப் பின்னையெனப் பலராலும் அறி யப்பட்டார்.

இவரது பேரனாரான நமது பின்னையின மாதுருப் பிரபிதா மகனார் சமாயப் பற்றுள்ள உள்ளமுடையவராகக் கல்கிமான்களின் அதநி யந்தநன்ப ரெனப்பாடல் பல பெற்றுக் கண்டோர் வந்தனமேற்று வந்தனர். மேலும் தற்காலத்திற் செங்கற்பட்டிலே விளங்கும் பெருத்த விஷ்ணுவாலயம் இப்பகதிமானால் ஆறு காட்டு நவாபு காலத்திலே இரது அரசர் ஒருவர் ஆளுகையிலே கோட்டையினுள்ளே இருதது வெளிப்புறத்திலே கட்டிடமாகப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றது. இதற்கேற்ற சிலாசாசனங்கள் இன்னும் அக்கோவிலினுள் காணக் கிடைக்கின்றன. ஓட்டனார் விஷ்ணுவாலயப் பிரதிஷ்டை கருத்தாமட்டுமல்ல, அக்குடுப்பத்திற் பிறந்த அவருக்கு அனனோர் குமியமே இங்கிலீஷ் இராஜவிசுவாசத்திற் சிறந்தது. கடவுள்பத்தி எவ்வாற்றிந்ததோ அது மாதிரியாகவே இரா

தோட்டக்காடு இராமகிருஷ்ணபிள்ளை. 129

ஐவிசுவாசமும் அவரது மனதிற்குடிகொண்டிருந்தது. அது அககுறிமபதநினை அழகுக்கு அழகுசெய்வதாகும். இவா அக்காலத்துப் பிரஞ்சியர் அரசனான லேபேனோ என்பாணுக்குத் திவானாயிருந்த ஆனந்தரங்கபிள்ளையின் குறிமப விவாக சம்பந்தம் தமது வீட்டாருக்குள் செய்யச் சமயம் நேரத்த போது அதனை இராஜ விசுவாச மிகுதியால் செய்யப் பெரிதும் மதிமயங்கினார். தாம் ஆங்கில அரசின்குடியாயும் ஆனந்தரங்கன் பிரஞ்சியரின் பிரஜையாயும் இருந்தது அரவியோனனிய பாவத்துக்குப் பொருத்தியதனாலும் ஏனெனில் அவ்விரு அரசர்களும் அக்காலத்தில் பெரும் போர்கள் இடைவிடாது விளைத்து வந்ததானால் அவ்விவாகம் சிலகாலங்கழித்து 1755ம் ஆண்டு சியபிரஞ்சியர் ஆங்கிலேயர்களுக்கானாதேரத்த உடன்படிக்கையின் பலனாக நடந்தேறியது இவர் தம் பிள்ளை ஒருவர் இருந்தார். அவர் தற்காலத்தில் இரட்டையருடைய தெனறு வழங்குவரும்

தேனப்பாதிந்த வாயான நிநவேவ கடத்தானோ
 டேனபிறந்தான கண்ணுக்கினியானே—மீனப்பாதிந்த
 சீதேவி யோடுமுனஞ் செய்யுந் பாற்கடலில்
 மூதேவி யேன்பிறந்தானமுன.—

என்னும் பாடலின் நாயகரானவர் என்பது பல்லோர் உடன்பாடு. இன்னோருடன சம்பந்தஞ் செய்துகொள்ள முனவந்த ஆனந்தரங்கம்பிள்ளையும்கூட என்ன சாமானியரா? அல்லர், பிரஞ்சியர் அரசனாம் பெரிதும் பெருமை பாராட்டப்

பெற்றவர். இராமகிருஷ்ணப் பிள்ளையைப்போற்றி வளர்த்த தாயின் பாட்டனாது தகப்பனார் மிகவும் சிறந்தவராகக் காணப்பட்டதுபோலவே அவரை வளர்த்திய மாதாமகியும் விளங்கினாள். அவ்வமமையரா ஹைதா ஆவியோடு செங்கமமாவென்ற விடத்திற் கடுமபோ ரியற்றிய ஜெனரல் ஜோசப் விமித எனபாருடைய துணிபாஷிகராயிருந்த வரதப்பிள்ளையின் பேரப்பெண். இவ்வமமைக்குப் பற்றப்பவிஷயங்கள் தெரியும். இவா தாம நேரே கண்டனவற்றை பெல்லாம பேரப்பிள்ளைக்குப் பாலமுது ஊடுவது கூடவே செவிகுப் பேரமுதாகப் புதட்டி வருவாள். அதனால் நமமவா அடைந்தலாபம் கொஞ்சமல்ல.

இனித தரதை வருகத்ததார் வரலாற்றையும சிறிது கவனிப்பாம். தரதைவழியா குடும்பங்கள் மிகவும் பழமைபெற்றவை; குறையாக் கௌரவமிருந்தவை. முன்னோர்கள் எல்லோரும் காணியாளர்களா யிருந்தார்கள். அவர்கள் வாசல தானமான தோட்டக்காடு புராதனப்பெருமை வளாககுமிடம். அதிலிருந்து விளங்கிய இன்னோ குடும்பம் இன்றைக்கும் சென்னைக்குடும்பங்களிற சிறந்த தொன்றையாம் என்பதற்குத் தடையேயில்லை. இராமகிருஷ்ணப் பிள்ளையின் பிதாமககள் 'கவரிமாவனைய நீரார்.' தமது குடும்பத்துப் பெருமைக்கு ஓர் 'ஊறு உற்ற விடத்தில் உயிர வற்றும் தனமையா.' அவ்வருமையை விளக்கி அக்குடும்பத்தைப் பெருமைப்

படுதத வேறு செயதி என்னவேணமும்? அவர் களில் ஒருவரது சகோதரியாகிய பேரழகியை அக்காலத்திருநத பாளையகாரனொருவன கண்டாசைப்பட்டுச் சிறையெடுக்க ஆயத்தஞ்செய ததைத் தெரிந்தவா அப்பெணமணியை வைகு நத வாசியாககினா. மானம விடுவதி லும உயிர் விடுவதே மேல. ஒழுககததாற சகலமும் வள ரும். இழுககததால யாதுவரும்? பழிவரும், பாவமவரும், னா அலா வரும். அதனானறே ஓளவையாரும் 'மானமபடவரினவாழாமைமுன னினிதே' எனறா. இவா செயத அவமான த்தைப பராட்டிய பாளையகார னொருநா கொலைபாதகாகளை ஏவிப்பிள்ளையின தலையைக கொயது கொண்டு வரவிடுததனன. அப்பாத காகள ஏவுண்டசெயதியைக கொழுகன் சித்தி ரைமேற சென்ற பின்பு தெரிந்த அவருடைய பாரியை, தனது காததனது சித்திரையைப பங்களு செயது செயதியை விளம்புவதைக் காட்டிலும அக்கொடுஞ் செயகையை நடவாத படிதவிரத்தலே மேலென்று எண்ணித் தனது மணவாளனது மைத்துனரான வீரப்பெரு மாள பிள்ளைக்குத் தெரிவித்ததனள். பிள்ளை த மது எஜமானரான செனனைக்கவர்னர் சர் சார் லஸ்லாகலி எனபாருககுத் தெரிவித்தபடி ஆறு சிப்பாயகர் தோட்டக்காடு சென்று வீட்டைக காவல புரிந்து நின்றார்கள். பாளையகாரன் எண் ணம் பலிக்கவில்லை. சித்திரைவிட் டெழுந்தவ ருக்கு நிகழ்ந்தவை யனை த்தும பேரதிசயமாயி

ருநதன. பாளையகாரன குடுமபத்திற்஑ும பிளளையின குடுமபத்திற்஑ும நீண்டகாலம் மனத்தாங்கல் இதனால நிலைத்துநின்றது. வீரபபெருமாள் பிளளையின பிரேரேபணததால அவவிருகுடும் பங்கனும் சமாதானமாணாகன்.

முற்கூறிய சிறப்பினாகன் எல்லோருக்கும் பேரணை இராமகிருஷ்ணன் 1866ஆம் வருடத்தில கலவிகறகச செனனை மாநகரை யடைந்தான். செனனைக கிறிஸ்தவ கலா சாலையிற (Madras Christian College) சோதது கலவிகற ஹவரதான். அச்சுறு வயதிலேயே கலவியில கண்ணும கருத்துமாயிருந்தது தனது உபாத்தியாயாகன் அனைவரும் தனனை உததமமாணாக கனெனக கொண்டாடும் வணணம் கிரமமாயக காலங் கடவாது கலவிசாலைக்குச் சென்று, உபாத்தியாயாகளுடைய நற்குண நற்செயகைகளிற பயினறு, போதிககக கேட்ட விஷயங்களைக கேட்டவாறே உள்ளததிலமைத்துத் தனது தாய்ப்பாஷையாகிய தமிழ்ப்பாஷையையும், இராஜபாஷையாகிய ஆங்கில பாஷையையும் நனகு பயினறுவரதான். இவவாறு இவனது நன்னடகையும, விடா முயற்சியும, கலவியும நாளுக்கு நாள் வளர்பிறைச சந்திரனே போல விருத்தியடையப கண்ட டாகடர் மிலலா இவனிடத்து மிக்க அன்பு பாராட்டி வரதார். இவன் 1869ம் வருஷத்தில (14 பிராயத்து) பிரவேச பரீகை வகுப்பில (Matriculation class) வாசித்ததுக கொண்டிருந்தான். அக்

காலத்தில் செனைக் கவானராக இருந்த நேபியா பிரபு (Lord Napier) கிறிஸ் தவக கலாசாலையின் அபிவிருத்தியைக் காணும் பொருட்டு அங்குவந்து தமக்கிட்டமான வகுப்புக்களில் சிறசில் கோவிகளைச் கேட்டுக்கொண்டே பிரவேசபரீக்ஷை வகுப்பிறகு (Matriculation class) வந்தவர். அவ்வகுப்பிலும் சில கோவிகளைக் கேட்டார். அக்காலத்து நமதுபிள்ளை தனது வகுப்பிலுள்ள மற்றமாணுக்கர்களைக் காட்டிலும் மிகநிறமையாய் விடைபகர்ந்த சாதுரியத்தைக் கண்டு வியப்படைந்த நேபியாபிரபு நமதுபிள்ளையைத் தம்மருகில் அழைத்துத் தட்டிக்கொடுத்தது “இவ்விளைஞன் கலவியறிவு இவனது வயதிலும் பதினமடங்கு மேம்பட்டிருக்கின்றது” என்று ஆச்சரியத்துடன் புகழ்ந்து கூற்றார். அப்பிரபு இவனது கல்வித்திறத்தை உய்த்துணர்ந்து கூறிய அபிப்பிராயத்திற்குச் சிறிதும்மாறாது பிரவேசபரீக்ஷையிலும் (Matriculation Examination) எப், ஏ, (F A.) பரீக்ஷையிலும் தேறி 1876-ஆம் வருஷத்தில்தனது 21 ஆவது வயதில் பி. ஏ. (B A.) பட்டமும் பெற்றான்.

1876 - 77 ஆம் வருஷங்களில் நமதுபிள்ளை ‘சீதாராமா’ (சீதையும் - இராமனும்) (Seetha and Rama) என்னும் பெயர் புண்ட அரியநூல் ஒன்றை ஆங்கிலப்பாஷையில் அழகிய செய்யுள் நடையில் அணிபெற இயற்றினார். இஃதே இவர் முதல்புறை எழுதியது. இங்

வழகிய நூலைக்கையிலேற்றுவாசித்த ஆங்கிலக் கவிஞனா சிறந்தவா பலரும் வியந்து கொண்டாடியதன்றி எண்ணிறந்த ஆங்கிலப்பத்திரிகைகளும் 'இவரது செயயுந்நடை நமது மகாராணியார காலத்து ஆஸ்தான கவிரதீந்திர மிருந்த லாட டென்னிஸன் பிரபுவினசெயயுந் ஆகரத்தூறிப் பிரகாசிப்பவை' என்று புகழ்ந்துரைத்தன. தமது முயற்சி பலகவிவாணாக ளாலும் கொண்டாடப்பட்ட தாயினமைகண்ட நமதுபிள்ளை தமது செய்கையில் மிகக் கனக முடையவராய் 'இந்தியகதைகள்' ('Tales of India') எனலும் பெயர்பூண்ட சிறந்த நூல் ஒன்றை ஆங்கிலபாஷையில் செயயுந்நடையில் இரண்டாவதாக எழுதினார். இந்நூலுக்கு டாக்டர் மில்லர் துரையவாகன் (The Hon'ble the Rev W Miller, M A, L. L. D, C. I. E.) சிறந்தபாரியம் ஒன்று எழுதினார். இவ்வரிய நூல் ஆங்கில அரசாட்சியின் ஆஸ்தான கவிரதநமாகிய லாட்டு தென்னிஸன் பிரபுவிற்கு உரிமையாக்கப்பட்டது. இந்நூலைக் கையிலெடுத்தவா முழுதும்படித்து முடிக்காமற் கீழேவைக்கக்கூடாத செல்ல நயம், பொருள் நயம், பாஷை நடை முதலிய மேம்பாடுடைய தாயிருத்தலின் அதனை ஆங்கிலபாஷையில் மிகக் வல்லவர்களாகிய மகாகவிகளும் பத்திராதிபர்களும் சிறப்பித்துக் கூறினார்கள். அவற்றுட் சிலவற்றை மாத்திரம் இவ்விடத்துச்சுருக்கி எழுதுகின்றோம்:— லார்ட் தென்னிசன் (இவர் ஆங்கில அரசாட்சியின்

ஆஸ்தான கவிரத்னமா யிருந்தவா) ‘இந்திய கவிகள் இனிமையும், சிறப்பும் பெற்றவை’ என ஞா.கிராண்ட்டப(இவாசில்காலத்துக்குமுன்செனனை கவர்னராக இருந்தவா) ‘தென்னிந்தியாவின் சுதேசி ஒருவா தமக்கு அன்னியமாயுள்ள ஆங்கிலபாஷையில் இததகைய கலவித்திறமும் கவித்துவமும் பெற்றிருப்பதைக்காரண எனமனம் பூரிக்கின்றது தாம் அனுபபிய இந்திய கதைகளுக்காக அநேகவந்தனம் செலுத்துகின்றேன். அக்காவியத்துள்ளாகக் காணப்படும் சிறந்தசெய்யுளா னடையை அரவியபாஷையில் எழுதும் ஞானத்தை ஒருவா அடைவது மிக்க அருமையே’ எனரசிலாந்ததார. ஆலபிரட் ஆஸ்டின்(அவாதற்காலத்தில் ஆங்கிலேய அரசாட்சியின் ஆஸ்தான கவிரத்னமா யிருப்பவா) ‘தாங்கள் அனுபபிய இந்திய கதைகளை மிக்கவிருப்பத்தோடுகண்ணுற்றேன். தங்களுக்கு ஆங்கிலபாஷையிலுள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களின் அமைதிகளை அடைந்திருக்கும்மேலான ஞானத்தைக்கண்டு மிக்க வியப்படைகின்றேன். தங்களுடைய கவியில் சொல்லம், பொருணயம், ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் செவ்வனே அமைந்துள்ள துமன்றித்தொடைநோக்கும்,நடைநோக்கும் மிகப்பொருத்தமாய் அமைந்துள்ளன. தங்களுக்கு ஆங்கிலபாஷை அன்னியபாஷையாயிராமல் தாய்ப்பாஷையாகவே யிருக்கின்றது. அன்னியபாஷையில் தாழ்ந்தவா வாழ்ந்தார்களாச்செலவியற்றிக்கற்ற தமது ஆங்கிலபா

ஷைத்திறம் ஓனறே தங்களுடைய இரீரஜவிக வாசததைக காட்டுகின்றது' எனபுகழ்ந்தாரா. ஜேமஸ்பிரைஸ:= (இவா பாரலிமெண்டு பொது ஜனசபையில் ஓர அங்கமாப உள்ளவா; சிறந்த ஆங்கலபாஷாவல்லவர்) 'தங்களுடைய கவிகளை மிகக விருப்பததுடனும் அதிக வியப்புடனும் வாசித்தேன. அக்கவிகளில் அமைந்ததுள்ள சொற்கடிகளையும், எதுகை, மோனைகளின் அமைதிகளையும் காணத்தமக்கு ஆங்கிலபாஷையிற் தலைகொண்டுள்ள ஞானத்தின் திறமை நன்கு புலப்படுகின்றது. தங்களுடைய கவியில்

“சுருங்கச் சொல்லல், விளங்கவைத்தல்
நவின்னோக கினிமை, நனமொழி புணர்த்தல்
ஒசையுடைமை”

முதலியசெய்யுள் நயந்தள யாவும் ஒருங்கே யமைந்தனளன. இதுபோன்ற கவித்திறம் ஒருவருக்கு அன்னிய பாஷையில் அமைவது 'அரிதினும் அரியதே.' என்று வியந்தார். மற்றும் பலகவிஞர்கள் 'இந்நூலை இயற்றியவர் பெயரை யறிந்தாலல்லது இஃது இத்தியாவின சுதேசி ஒருவரால் எழுதப்பட்டது என்று துணிவது எவருக்கும் எளிதாகாது என ஒரு வாய்ப்பட்டதேபோற கூறும் சிறப்பினை யுடைய தா யிருக்கின்றது' என்றார்கள். இவையன்றி இந்தியகதைகளின் மேனமையையுணர்ந்த 'சாட்டேரிவியூ' எனனும் பத்திராதிபர் கூறிய தாவது:=

“ஒருவா சிறந்த கருத்துக்களமையும்படி செய்யுளியற்றுவதுமிகக் அருமை. அத்தகைய செய்யுளைப் பறபலவாய இயற்றும் கவிகளுக்கும் பிறா விருமபுவண்ணம் கதைகளைச் சொல்லும் திறனும் உண்டாவது அருமை ஆனால் நமது பிள்ளையவர்களிடம் கவித்துவம் செய்யும் வல்லமையும், கதைகளைப் பிறா “உள்ளங்கைநெல்லி யங்கனிபோல” அறியும்படி சொல்லும் திறமையும் அதிக சிறப்பாய் அமைந்துள்ளன”

பின்னா நமது பிள்ளை இராஜாங்க சரித்திர சபையின் அங்கத்தவர்களில் ஒருவராயினார். (Fellow of the Royal Historical Society)

‘இந்திய கதைகள்’ இதத்தைப் சிறப்புக் களுடன் உலகெங்கும்பரவியபின்பு நமது பிள்ளை தம்முயற்சியிற் சிறிதும் குன்றாவிண்ணம் “இந்திய கிராமத்தார வாழ்க்கை” (Life in an Indian Village) எனனும் பெயர்புணட ஓர் அறியவசன நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இந்நூல், இந்திய கிராமத்தார வாழ்க்கை யனைத்தையும் கண்ணாற் கண்டதுபோல் இருந்தவிடத்திருந்தே அயலநாட்டவர்களும் எளிதில் அறிந்துகொள்வதற்கு ஏற்றகருவியாயிருக்கின்றது. இவ்வரிய நூலுக்கு முன்பு சென்னைக் கவானராயிருந்த கிராண்டப் பிரபு (The Right Hon'ble Sir M. E. Grant Duff, G. C. S. I) சிறந்தபாயிரமெழுதியுள்ளார். வசனநடை எழுதுவதில் வல்லவர்களாகிய ஆங்கிலேயர்களும் அமெரிக்கர்களும் மற் றும்பல தேயத்தாரும் இஃது அயிழ்தினும்

இனிய நடையில் இயன்றானதெனப் புகழ்க்கி
ருக்கின்றனா. இந்நூலைக்குறித்து பல ஆய்வி
கவிஞர்களும் கலவிமான்களும் தம்முடைய அபி
ப்பிராயத்தை வெளியிடப் புகழ்நூலைத் திரு
க்கின்றனா. அவற்றுள் இரண்டொருவர் அபி
பிராயங்களை இவ்விடத்து எழுதுகின்றோம்.

ஜேம்ஸ் பிரைஸ் (The Right Hon'ble
James Bryce, D C L) கூறுவதாவது 'இந்நூலிற்
கூறியுள்ள விஷயங்களைப் படிப்பவருக்குரிய இ
னிமையைப் பயப்பனவாய் இருக்கின்றன. இந்ந
யாவின் நடையிடுகைகளை உள்ளது உள்ளவா
றேயறிய விரும்பும் எம்மவர்களுக்கு, அளவியா
வழக்கங்களைக் கேட்டறிந்தெழுந்தும் ஆய்வி
வித்துவான்களின் நூல்களைக் காட்டிலும்,
“பாமபறியும் பாம்பினகால்” என்பதுபோல
தமது வழக்கங்களைத் தாமே உள்ளவாறு வெ
ளியிட்டுள்ள ‘இந்திய கிராமவாழ்க்கை’ என
னும் புத்தகம் அதிக நன்மைசெய்யும் என்ப
தற்சிறிதும் சந்தேகமில்லை’.

சத்தியநாத நிபுணர் தற்காலம் டாக்டர்,
(Professor Sattianadhan, M. A., L. L. D.,)
ஒருமுறை ‘இந்தியாவின் வித்தியாபிவிருத்தி’
என்பதைப்பற்றி உபநியாசம் செய்தகாலையில்
பம்பாய், கல்கத்தா முதலிய இடங்களில் பற்பல
கலவிமான்கள் வெளியிட்டுள்ள பலநூல்களைக்
குறிப்பிட்டபின் நமது செனனை இராஜதாஸி
யைப்பற்றிப் பேசும்போது நமது பிள்ளை இயற்
றியுள்ள “இந்தியகிராமவாழ்க்கை” ஒன்றையே

* தோட்டக்காதி இராமகிருஷ்ணபிள்ளை. 139

சிறப்பித்துப் பேசினார். மற்றும் இவ்வரிய வசன நூலின் இதுபோன்ற சிறப்பினை விரிசெறிபெருகும், சிலவருஷங்களுக்கு முன் செனனைக் கவானராக இருந்த ஹாவலக் (Lord Havelock) பெருமான் நமது பிள்ளையின் கல்வித்திறத்தை அவர் வெளியிடவொரு நூல்களால் உணர்த்தி, இவரை வரவழைத்து நேரிழைக்கச் செனனை சாவகலாசாலை 'அங்கிகளுள் ஒருவர்' (Fellow of the Madras University) எனவும் பட்டத்தை மனமுவரது அளித்தனர்.

இது சிறக, நமது பிள்ளை தமமை இததகைய உச்சநிலைக்குப் பாதிறமாகிய கலாசாலைக்கும், போதகர்சிரியராகிய டாக்டர் மில்லர் நுரையவர்கட்கும் அழியாபுகழ் விளைவிகக கருதி,

“எழுமை எழுப்பப்படும் உளளுவா தங்கள்
விழுமந் தடைத்தவா நட்பு”

என்னும் நீதிவாகையத்துக்கு இலக்கியமாயினார்.

அது எங்ஙனம் எனின்:—நமது பிள்ளை தமவாசித்து விருத்தியடைந்த கலாசாலைக்குவருஷாதர மகோற்சவம் (College Day) வருஷந்தோறும் நடத்தவேண்டும் என்றுமுனவந்தார். அஃது 1891 வது வருடமுதலாக வெகுசிறப்பாய் நடந்தேறி வருகின்றது. இம்மகோற்சவம் 1891 ம் வருஷம் டிசம்பர்மீ 24 ம்தேதியன்று செனனைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலையில் நடந்தேறியபோது அக்கலாசாலை மாணாக

கருள பல உபநிய சித்தனா. அக்காலத்து நமதுபிள்ளையும் உபநிய சித்தனா. அவுவுபநியாஸத்தில நமதுபிள்ளை 'இன்னும சில ஆண்டுகளுக்குள் மேல நாட்டாரது ஆங்கில பாஷையின கருத்துக்களும், கீழநாட்டாராகிய இந்தியர்களின் கருத்துக்களும் இணைந்துபுதுமையான பல கருத்துக்கள் வெளிப்பட வேண்டும்' என்று முடிவுரை கூறினார். அவ்வாபிபிராயத்தைத்தாமே முன்னின்று பின்னா காட்டி விட்டார். இக்கருத்தை, இவா எழுதியுள்ள "பதமினி" எனனும வசன நூலுக்கு ஜேமஸ் பிரைஸவித துவான எழுதிய பாயிரத்துட்காணலாம். இரண்டாவதாக, நமதுபிள்ளை தமக்குப் போதகாசிரியராகிய டாகடாமில்லர் துரையவர்கள் இந்தியர்களின் வித்தியாபி விருத்தியை முன்னிட்டு உழைத்த உழப்பையும், இவ்விந்தியர்களிடத்து அப்பெருமான காட்டிய கருணையையும் எனறென்றும் உலகமறிய விளக்கமுற்செய்விக்கஎண்ணி, அக்கலா சாலை மாணவர்களிடத்தும், மற்றும் பல பிரபுகளிடத்தும் பொருளுதவியைப் பெற்று அதனொகையாக கொண்டு டாகடாமில்லர் துரையவர்கள் திரு உருவைக கிறிஸ்தவகலாசாலைக்குள் திரில்ஸ்தாபித்தனா, இதுவிஷயமாய நமது பிள்ளையின் நனமுயற்சியிகவும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. டாக்டாமில்லர் துரையவர் உருவைத்தாபிக்கும் போது தற்காலத்தில் செனனைக் கவர்னராகிய லார்ட் ஆம்திலபிரபு (Lord Ampthill G. C. I. E.

சபாநாயகராக வீற்றிருந்தார அக்காலத்து மில்லா விககிரக சங்கத்தின சபாநாயகராக இருந்த ம=ர=ர=ஸ்ரீ பி. செனட்சலராவ அவர்கள் தமது முடிவுரையில் கூறியதாவது — “யாங்கள் தலையிட்டுக்கொண்ட இந்நகர காரியத்தை முடிபின்றிச் செய்நுமுடிக்கும் வல்லமை பெருமபாலும மிஸ்டர் ராமகிருஷ்ணபிள்ளை யவர்களுடையதாகவே இருந்தது. அவர் இவ்விஷயத்தில் உயிரும உடலுமவருந்த உழைத்திருக்கின்றார் ”

தற்காலத்தும் பதமீனி எனனும் ‘ஜா இந்தியன் கதையை’ (Padmuni an Indian Romance) ஆங்கில பாவையில் வசனரூபமாய் எழுதினார் அந்நாளின் அருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்து ஜேம்ஸ் பிரைஸ் எனனும் (The Right Hon ble James Bryce) ஆங்கிலக் கிரகத்கருத்தாளுருவர் அதற்குப்பாயிரம் பரக்கக்கூறியுள்ளார். அப்பாயிரத்தில் அக்கவிஞர், “இந்தியர்கள் ஆங்கில பாவையைக் கற்றுணர்ந்து அப்பாவையில் தம்கருத்துக்களை வெளிப்படும் நூல்களை நாம் அனபுடன் ஏற்றுவாசுத்தறிய வேண்டும். அத்தகைய நூல்களுள் ‘பதமீனி’ என்பது முதலாவதாயிற்று” என்று ஒருபகுதி கூறுகின்றார்.

இவ்வாறே இன்னும்பற்பல விஷயத்திலும் செயற்களறி ம்றவரமை, நல்லினஞ் சேர்தல், பரோபகாரம், தெய்வ விசுவாசம் முதலிய நற்குணநிதியாய விளங்குவரும் நமது பிள்ளை

ஏழாவது எட்வர்ட் சகரவாததியாருக்குப்
பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறியகாலத்து “பட்டா
பிஷேகவாழ்த்துககவி” பாடியனுப்பினார். அந்
காலத்து நமது சககிரவர்த்ததியாரை வாழ்த்தி
1089 கவிஞர்கள் இப்பூவுலகத்தின் பற்பீல பா
கத்தினினுமததமது இராஜவிகவாசத்தை
விளக்க வாழ்த்துககவி பாடி அனுப்பினார்.
அவற்றுள் 69 வாழ்த்துககளை அங்கீகரிக்கப்
பட்டன. அவற்றுள் நமது பிள்ளை கூறிய
வாழ்த்து நல்லாவதாய் வின்றது. இவ்விடத்தில்
யுள்ள அவ்வாழ்த்துக கவித்திரட்டிலே அந்
இன்னுமஇன்னும ஆசிரியருக்கு நான்காவதாக
வேறினின்றது, எனனுமநிறுத்தம். நான்காவதாக
னும, ‘எநீனியம்’ எனனும பெரும பத்திரிகை
(இதுஇலக்கியங்களுக்குப் பேராதாரமாகப் பத்
திரிகைபென்றோக) “அபுத்தகத்தி யுள்ள
சகலவாழ்த்துக கவிகளுக்குஞ் சிறந்தது ராமக
ருஷ்ணபாடலமடிகுமே” யென்றுவெட்ட வெளி
யாகக்கூறித்திருபதியடைந்தது. கல்கத்தாவில்
வெளியாகும் ‘இந்தியனமிதர்’ (இந்தியக் கண
னாடி) எனனும பத்திரிகை கூறியதாவது:—
“நமது சககிரவர்த்ததியாருக்குப் பட்டாபி
ஷேகம் நடந்தேறியதினத்திலெனனை ‘இந்து’
(Madras Hindu) எனனுமபத்திரிகையில் வெளி
யிடப்பட்ட மிஸ்டர். டி. இராமகிருஷ்ணபிள்ளை
யவர்கள் எழுதிய பட்டாபிஷேக வாழ்த்தை
இப்போது நாம் பார்வை யிட்டோம். அன்று
நல்லாவற்றிலும மேம்பட்டதாயும், மேலான

கருத்தமைந்ததாயும் பிழைபாடுசிறந்துமில்லாத ஆங்கில நடைபய யுடையதாயும், சொந்தவழிப பிராய முற்றதாயும் இருக்கின்றது. அவ்வா சிரியருக்கு மேலான வந்தமை செலுத்துகின்றோம்” இதனால் நமமவா ‘ஆயிரத்தொன்றும் புலவ’ராயினா.

இன்னும் இவ்வாறே சென்னையிலும், மற்ற விடங்களிலுமுள்ள பத்திரிகைகள் புகழ்ந்ததை எழுதிற் பெரும பத்மீனியைக் குறித்துச் சீமைலாஜக் எனனும் பெயர்கொண்ட மாதாந்தப்பத்திரிகை எழுதும்போது “ இராமகிருஷ்ணன் பெயரும் R. C. டபெயரும் இத்தோத்து ஒவ்வொரு வீட்டாருக்கும் தெரிந்தவை” என்றது. இதனைவிடப் பிரதிஷ்டை வேறென்ன வேண்டும்?

தற்காலம் நமது பிள்ளை சென்னை மஹா நீதிஸ்தலத்தில் (Madras High Court) துவிபாஷி (Interpreter) எனனும் உத்தியோகத்தை வகித்துள்ளார். இவருக்கு ஆங்கிலபாஷையிலும், தமிழ்பாஷையிலும் உள்ள பிரீதி அதிகம். இவர் சென்னை யுனிவரஸிட்டியைச் சேர்ந்த (‘திருவிடியன் போர்டி ஆப் எகஸாமினா’) சுதேசபாஷாபரீக்ஷாநிகாநிகளின் கூட்டத்தின் தலைவரானவர். இவர் பரீக்ஷாபத்திரங்களை அந்தந்தவகுப்பிற்கும் பிள்ளைகளினதேர்ச்சிக்கும் போதியதாகவேவிருக்கும். இவர் ‘திருமாலுக்கடிமை’ சுதேசபரிமாணம், பிறந்த கிராமபற்று, தாயாபாஷை, இவையென்றால் அம் அபிமானம் உளவாவா. இவர் எழுதுங்கிராமத்துகளிலே செங்கற்பட்டின வருணனைகளைக்கா

ணலாம அந்தஜிலலாவே இவாபிறப்பிடம். இவர் குழந்தையிலிருந்தே இராஜபத்தியூட்டப் பெற்றவராதலால், இவருக்கு இங்கிலீஷ்மன்னர் விசுவாசம் அதிகம். இவா ஸமிததுராயிஷ் துவிபாஷ்கரான வரதப்பிள்ளையின் பேரனாரானதால், திப்புசுலதானிட தந்தக்கட்டிலிற் பதித்துறங்கும் பாக்கியமுமபெற்றா. அதனாலன்றோ, இவருக்கு எப்பொழுதும் மேலான எண்ணமிருக்கின்றது! ஒருவரிடத்தில் விசேஷயோக்கியதை யுளறு இருப்பதாகக்கண்டால், அதனைப்பரிமாணிக்கச்செய்யாதுவிடா துரிகரணத்தையோடு அவருக்கு உபகாரமசெய்வார். பாததோர பனமுறையும் பாராட்டக் கூடிய செல்வாகும், பேரும்பெற்றுத் 'தோட்டக்காடுவீட்டில்' இடம்பஞ்சுறிது மினறிச சென்னையிலே பலருக்கும் உபயோகமாக வாழ்கின்றா. இவரைநோக்கிப்பலர் 'கருத்தழிவர்,'

‘எறறே யிவாக்குள மென்று.’

தி. இரா ஆ தம்பு செட்டியார், எஸ். ஜி. இ.

இராஜதாமபிரவீணா

நிரிசிரபுரம் இராயலு ஆரோக்கியசாமி
தம்பு செட்டியார் C. I. E.

1 “கட்டுரை விரிததுங் கற்றவை பகாநதும்
பட்டவை துடைக்கும் பயங்கெழு மொழியினன.”—

மணிமேகலை

2. “பொறைக்க யிறறிற் புகழையின, சொல்லெனும்
விறற்க யிறறின விருதைக, குரவற்சொன
மறைக்க யிறறின மனதைத், திருவைநல்
அறக்க யிறறில் அசைப்பவா என்றுமே

3 “திறைதா னளங்குந் திறல்வேந்தற்கரிய சீரான்,
குறைதா னிரக்குமவாக கோடிக் குறுக நிற்பான்,
சிறைதான வெறப் பணிநாகமு வீன்று தாவகும்
பொறைதா னெடுக்கும் மிகுமாற்றல் பொருந்திய

[கோளான்.—பிரபுலிங்க லீலை

நிரிசிரபுரம் இராயலு ஆரோக்கிய
சாமி தம்புசெட்டியார் 1837மவாஸ ஏப்ரல்மீ
தேசாதி இராயலுசெட்டியார் தம்செல்வக்குழை
தையாகப்பிறந்தவர். இன்னவாகத்தோலிக்குக
கிறிஸ்துவமரபினர். தந்தையார், கவரை குலத்
திற்குத் தீவராக விளக்கமுற்றவர். அனணிகித்
தேரி அமையாரோ சகல நற்குணத்திற்கும்
உறை விடமா யிருந்தவர். தாய் தந்தையர்கள்
தமக்கு ஆளுவதாகப்பிறந்தகுழந்தை புத்திரனா
கவே அவனைச்சீராட்டி வளர்த்து வந்தார்கள்.

‘ஆறாவது ஆணைகொல் அரசரவரின்’ என பாரகன். குழந்தையும் அரசவிலக்கண மனைதையுங் கொண்டிருந்தது.

வயது வரவே தாடி பள்ளிகுது அனுப்பப் பட்டான். இக்காலத்திலென்ன கல் லுரீசுளும், ஆங்கிலேய கலாசாலைகளும். பாடசாலைகளும், சாவகலாசங்கங்களுமா அக்காலத்தலாக வந்தது இருந்தனவல்ல. அவரகா ஆணைகொக்கணவி னுங்கருதி இரார்கள். முதலில் தாடி தெருத்திண்ணைப் பள்ளிக்கூட மொனறியுக்கு அனுப்பப்பட்டான் சென்னைத்திண்ணைப்பள்ளிக்கூட மொனறியுக்கு அனுப்பப்பட்ட தாடி தனது புத்திகூர்மையால் உபாத்தியாயரது விதவாசத்திற்குப்பாத்திரனான. உபாத்தியாயரால் உஷ அனபுகாட்டி வந்தாது. அவர் நல்லெண்ணைததைப் பெற்ற நமது தாடி நல்லபிள்ளையாகவே கலவியிலும் ஒழுகுகத்திலும் விளங்கிவந்தான். தனது இளமையிலே படித்தவரிகள பலவேயாயினும், அனைவரில நமது தாடிவுக்குப் படிக்கப் படிக்கத்தெவிட்டாததென்னமிர தமாயிருந்தது “வேமனசதக” மொனறே பிள்ளையின்புத்தி திக்ஷண்ணியதைதக்கண்டு பெற்றோர்கள மனம் பூரிப்பார்கள். அவனுக்கு வேண்டியவற்றைக குறைவிலாது செயதுவந்தார்கள். எந்நிலும் குறைவிலாது குறையாப் படிப்பைப் பரிந்து வரும்தம்புவுக்குநேரந்த துரநிஷ்டத்தை என் னென்றறைவோம்! வயது பன்னிரண்டில் தாய் தந்தையர் இருவரும் பூவுலகவாழ்க்கையைத்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார். C. I. E. 147

துறந்தீராகள், தம்புதனது தாயாரளமுதிவைத்
தமரணசாதன அதிகாரிகள் ஐவரிலொருவரான
மைத்தானரும் பிறகாலத்து மாமனுமாகிய பொ
ன்னு செட்டியாருடைய கண்காணிப்பில் வளா
ந்து பீடித்துவந்தன தாய்ப்பாஷையாகிய
தெலுங்கை வாசித்துத் தமிழ்ப்பாஷையையும்
கற்ற தம்புவுக்கு ஆங்கிலமொதும் ஆர்வம்பெருகி
யது. அதற்காக இப்போது கிரிஸ்டியன காலேஜ்
என்று வழங்கும் பிரீச்சர்மீஷன் பாடசாலையை
அடைந்தான். விடாமுயற்சியோடு படிப்பனவற்
றைப் பாங்காகப் படித்துவந்தான். தனபாடங்
களைவிசேஷ கவனத்துடன் வாசித்து முயற்சி
பிடிவாதங்களுடன் பல நூல்களைக்கிரமமாகமுடி
த்து மலையாள மொழியினைப் படிப்படியாய் உச்சகருசு
சென்றதுபோலக் கலவியிறசிற நுவிளங்கினான்.
ஆங்கில காவியங்களில் தம்பு விசேஷப்பற்றுடை
யவன். அங்கனம் பற்பல பாகவியங்கற்பய
னால் 'வாலறிவன் நற்றூன் தொழவும,' தரும
மும் தாமதமையும் மாணுடாகளுக்கு அடுத்த
வையெனத் தெரியவும் இவனதுபுத்தி விரிந்
தது. இவைகளை வித்தரித்துச் சமயம் நேர்ந்
துழி எல்லாம் எழுதுவான். இவ்வாறு எழுதப்
படுவன இவனது வயதினருக்குச் சாததியமா
காதனவாயும் முதியோர் மொழிநுகக அசா
ததியமானவையாயும் இருக்கும். இவனதுவியா
சுததை 1854ம் ஆண்டு சென்னைக்கவர்ஷர் மெச்சி
ஜர் வெகுமதி யளித்தனர். மேலும் இவனது
கடிதங்கள் பற்பல முக்கியவிஷயங்களைக் குறித்

தவை. அக்காலத்தில் நடைபெற்றுவந்த ஆங்கிலப்பத்திரிகைகள் சிலவற்றிற் பிரசுரமானவற்றை ஒதுவோராகளிப்புடன ஒதுவதார்களா. பத்திரிகைகளுக்காகக் கைசலிகநாடு தம்பு எழுதியதுபோலவே வாசிப்போராகளும் மனச்சலியாது வாசித்து வந்தார்கள். இவன் எழுதிப்பட்ட பத்திரிகைகளை விளங்கவைத்து வந்தவிஷயங்கள் அனைத்தும் சுகாதாரம், பெண்கல்வி, பாலிய விவாகத்தால நேருமகேரிகள் ஆகிய அந்நிகைய விஷயங்களைப் பற்றியே இருக்கும். இங்கிலீஷ் கல்வியை ஒருவாறு புர்த்தி செய்த பின் அக்காலத்தியவர்ததக நகங்கலில் முதன்மை யடைந்தது, தம்புவின தகப்பனா (Book Keeper) முகசிய கணககாராகவிருங் தகாததி பெற்ற விடமாகிய கிரிபித (Giffiths & Co) எனனும் அவுஸ் ஆகையால், அந்நிலே இவனும் அமர்ந்தான். ஒருவருஷத்தில் வாததகாக்குரிய அதன வேலைகளைநனடியக் கற்றுக் கொண்டான். வியாபார உளவுகளையும் அதற்குரிய கணககு முறைகளையும் நனடியத் தெரிந்துகொண்டு கணக்கு வேலையில் மிகக் கமர்த்தனாயினான். இங்கு சிலகாலம் தங்கி யிருந்தபிறகு சென்னை இராணுவத்தைச் சேர்ந்த குவார்ட்டர் மாஸ்டர் ஜெனரலாபிசில் ரைடர் வேலைகள்முன்றுகாலியாயின. அவைகளுக்குத் தக்கவர்களை கியமிககப் போட்டி பரீகைஷ ஒன்றினை நடத்திப் பரீகைஷகப்பட்ட 150 பெயர்களில் முதலாககின்ற மூவர்களுக்கும் அததிரமே வேலைகள்

கொடுக்கப்பட்டன. அம்மூவரில் அதிக சம்பள முடைய உத்தியோகம் தம்புவுக்கே கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த உத்தியோகத்தில் 1855ம் ஓஸ்டிசமான மாதத்தில் அமரநவராயினார், ஷே ஆபீஸ் மேல்திகாரிகளாக விருந்த ஒவ்வொரு ஆபீஸரும் இவரதுவேலைத்திறமையையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டு மெச்சிக்கொண்டனர். ஐந்து வருஷத்தில் நம்மவர் அதனால் முக்கியகஜான திகாரியாக சீயமிக்கப்பட்டார். தமது அந்தஸ்து பெருகப்பெருகத்தமது பொறுப்புமபெருகி வருகிறதென்று தெரிந்து மிக ஜாக்கிரதையாகவே ஒழுகுவதனா. இவ்வுத்தியோகத்திலிருக்கும் பொழுதும் தம்புசெட்டியார் விவாகமாகாதவர் பாலிய விவாகத்தால் நேருவதுமுற்றிலும் கேடேயென்ப பலபிரசங்கங்கள் செய்தும், பத்திரிகைகளுக்குப் பல வியாசங்கள் னெழுதியும், தமது அபிப்பிராயத்தை உலகோரறிய வெளியிட்ட இவர், தக்க வயது வந்த பிறகே விவாகஞ்செய்வதெனத் தீர்மானித்திருந்தனா. தக்க வயது வந்த காலத்தில் தனக்குத்தகுந்த மனையாட்டியைக்கொடுத்தருளல் வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல கடவுளாரைத் தம்பு செட்டியார் எப்பொழுதும் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருப்பார். இறுதிமசிலகாலமாகவே இராஜமமாள என்று பெயர்கொண்ட தம்புசெட்டியாரின் தமக்கையாரின் மகள் இவர் மனதுக்கு ஒப்பியவளாகத் தோன்றியபடியால், சென்னையில

விவாகம் 1860ம் ஆண்டு ஆகஸ்டி மாதத்தில் நிறைவேற்றியது. தமக்கு விவாகம் நடந்த செனனை பாபமலை பிராட்டேயரிடமிருந்து அபிசேகம் சிரஷ்ட அடைந்தால் நாயகி கோயிலுக்கு வந்து கொண்டுவரப்பட்டு பொன்னாசனமேந்தி சிவந்தன மொன்றைத்தந்தனா. அந்நினைவேந்தி நிறைமக காக இப்பொழுதும் அது எவருமபுகழ் அங்கே விளங்குவதைக்காணலாம். விவாகமான சில நாட்களுக்குள் தமரென இவ்வொருவருஷம் நீல கிரியில் வசிக்க நேர்ந்தது. மகா உஷணமான செனனையிலிருந்து நீலகிரிக்குப் போய்வசிப்ப தற்கு எவரும் இஷ்டப்படுவராயினும், நமது தம்புசெட்டியாரா இதுவரை செனனையைவிட்டு நீங்காதவ ராகையால் தமது எண்ணிற் றத நேசாகளைவிட்டுப் பிரியப் பெரிதும் வருத் தினா. எனினும் இவரது உத்தியோக முறையிற் பிரியவேண்டிய அவசியம் இவா சமமத்த தைச் சிறிதுங் கருதாதனரோ! அப்படியே நீல கிரிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டா. அந்நாளத்தில செனனையிலிருந்து திருப்பத்தூர் வரையிலுமே புகைரதம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. திருப்பத்தூர் வழியாக உதகமண்டலம் போய்ச்சேர் ஐந்து மைலங்களுக்கு ஒருதரம் ஜோடிமாற்றும் மாட்டுத்தபால் வண்டிகளிலேயே மூன்று நாள் வரையிலும் பிரயாணஞ்செய்து போய்ச்சேர் நது 1861ம் ஆண்டு சம்பா மீ வரையிலும் அங்கேயே தங்கியிருந்தனர்.

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார். C. I. E. 151

பிறகு சென்னைக்கு வந்து சிலவாரங்கள் செல்லவே, நமது சென்னை கவாண்மெண்டாருக்குச் சட்ட நிரூபணசபை யொன்று ஏற்படுத்தப்பட்டது. இச்சபையில் நமது இந்தியாவெங்குங்கூர் ததிபெற்று இருந்துசட்டத்தில் (Hindu-Law) விசேஷப் பரிந்துரிசுபடைந்திருந்த மிஸ்டர் ஜான் டாஸன்மெயின் (J. D. Mayne) பரிஸ்டர் சட்டநிரூபணசபை காரியதரிசியாய் சியமிக் கப்பட, அவருக்குத் தக்கதோர் உதவியாக நமது தம்பு செட்டியார் அவனிலாக மாணேஜராக சியமிக் கப்பட்டனர். முதல் முதல் சியமிக் கப்பட்ட இந்தச் சட்ட நிரூபண சபையில் தான், வெம்பாககம் சட்கோபாசராலு ஓர் அங்கத்தினராகக் கவுரவிப்பட்ட மடைந்தனர் இவரது வம்சத்தினரே நமது கனம் வெம்பாககம் பாஷ்யமயயங்கார். இந்தச் சட்ட நிரூபண சபையில் விவகரிக்கப்பட்ட பல அவசியமான சட்டங்களெல்லாம் நமது தம்புசெட்டியாரின் சாமர்த்தியத்தால் ஒழுங்குபட்டு, எந்தவேளையில் எந்தச் சட்டத்தை எந்த அங்கத்தினர் கேட்டாலும் அதனை ஒரு நிமிஷத்தில் எடுத்துக்கொடுக்கும் படியான அட்டவணையுடன் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த உத்தியோகஞ் செய் துவந்தகாலத்தில் 1864ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ தம்புசெட்டியாரின் சிரேஷ்டகுமாரன் இராயலுசெட்டி ஜெனனமாண. இச்சட்டசபை இலாகா ஆபீஸில் 4½ வருஷகாலம் உத்தியோகத்திலிருக்கையில், சென்னைராஜதானிக் கலாசாலையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட

பிரதான (Law College.) ஸ்காலரேஜில் சேர்ந்து படித்து 1865ம் ஆண்டில் நடந்த பரிசேஷியல் முதன்மையாகத்தேறி வெகுமதியை யடைந்தனா. அங்கு இவருக்குப் போதகராயிருந்த பாரிஸ்டர் மிஸ்டர் மெயின்ஸுரையாது “இவர்களுடைய நீதியிலாகாவிட கிராதி பெறுவார” எனனும் ஆசீர்வசனத்துக்கொப்பாய் 1866ம் ஆண்டில் பலலாரிஜில்லா ஜட்ஜியாயிருந்த மிஸ்டர் J R. கிண்டர்ஸலியின் சிபார்சால் அந்த ஜில்லாவைச் சார்ந்த பர்கிடிஸ் திரிக்கு முனிஸீபாக நியமிக்கப்பட்டார். 9 மாதகாலம் தங்கும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் குமாஸ்தாகதான் அவர்க்கு மாநிலப்படிப்பு இல்லாதிருந்ததால், தாம் தீர்மானிக்குங்கேசுகள் ஸ்வவொன்றிற்கும் அக்காலத்திய ஸ்தாக்கேரீட்டி ஏற்பாட்டின்படி செய்யவேண்டிய நல்களையும் தாமே எழுதி நிகராடுகளோடுவைத்தும், இன்னும் ஆங்கிலத்தில்வரைந்து மேலாபீசுக்கு அனுப்பவேண்டிய கடிதங்களெல்லா வற்றையும் தாமேஎழுதியும், மனச்சேராவு சிறிதும் கொள்ளாது ஒழுக்கவந்த இவர், நீதிசெலுத்து முறமையில் நடுவுநிலமை அணுவளவேனு மகனறிருந்தாரில்லை.

பலலாரியில் லிவில் ஜட்ஜியாயிருந்த மிஸ்டர் கிண்டர்ஸலி, அப்பொழுது பிரிட்டிஷ்கவாண் மெண்டாரின் சுவாதினத்திலிருந்த மைசூர் சமஸ்தானத்தின, ஜாடிஷியல் கமிஷனராக நியமிக்கப்பட்டுப்பெங்களுருக்குப்போனார். ஏறகனவே தம்புசெட்டியாரின் யோக்கியதையைக் கண்டு

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார். C. I. E. 153

கொண்ட கிண்டாஸலி துரை தமமுடைய ஆபீஸில் காலியாயிருந்த ஜூடிஷியல் ஹெட்சிரஸ் தேதார் உத்தியோகத்தைத் தம்புசெட்டியாருக்குக் கொடுத்தது பெங்களூருக்கு அழைத்துக் கொண்டார். மைசூர் சமஸ்தானத்திலுள்ள ஒரு வரை இவ்வுத்தியோகத்துக்குரிய மனஞ்செய்யாது அன்னியமன்றிலிருந்து கொண்டுவந்த மையால் தம்புசெட்டியாரின் சியமனத்தில் ஊரார் ஒருவாறு மனக்கொதிப்பு உடையராயினார். இவர்ப்புதிய வேலையை ஒப்புக்கொள்ளவென்று பாக்கியை விட்டுப் புறப்பட பொழுது அவ்வுரிமம் சுற்றுக்கிராமங்களிலுமுள்ள ஜனங்களைப் பலர் இவரை வெகுவாய்ப்பரித தாசீர்வதித்தனுபவிய தொன்றே இவர அவ்விடத்திய ஜனங்களால் வெவ்வேறு மதிக்கப்பட்டனரென்பதை பெருவாரியாக விளக்கக்கூடாது போதுமானது. இவர்பெங்களூரில் புதிய உத்தியோகத்தைக் கைக்கொண்ட 1867ம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் முதற்தேதியன்றே இவருக்கு அமராவதியம்மாள் என்ற மூத்த குமாரத்தி சென்னையிற் பிறந்தாள்.

இங்ஙனம் சில மாதங்கள் செல்ல, மைசூர் சமஸ்தானத்தை, முன் மஹாராஜா கிருஷ்ணராஜ உடையார்பகதூர் தத்தெடுத்ததுகொண்ட குமாரருக்கு ஒப்படைத்து விடலாமென இந்தியா மந்திரி யவர்கள் விடுத்த கரீதாபத்திரிகை 1867ம் ஆண்டு ஏப்ரல்மீ 16ல் பெங்களூராவந்து சேர்ந்தது. இவ்விசேஷ செயதி மைசூர் சமஸ்தானக்குடிகளுக்கு மிக்கசாதோஷ

ததைக கொடுத்தது. மைசூர் ஜாடிஷியல் கமிஷனா குடகு நாட்டுக்கும் ஜாடிஷியல் கமிஷனராயிருந்தபடியால், அக்குடகுநாட்டு வழக்கங்களுக்குத் தக்கபடி கோர்ட்டுகள் நியமித்து நீதிசெலுத்துமபடியாகத் தனியான சீட்ட மொனறேற்படுத்த சந்தர்ப்பம் வாயத்தபொழுது, அறகனவேசெனணைசட்ட சிறுபணைசபையில் 4½ அருஷம் உத்தியோகத்திலிருந்துபோதுமான பழக்கமபெற்றிருந்த ராஜாஜிஷியலாரின் சமாதானியத்தை நன்கறிந்த ஜாடிஷியல் கமிஷனர், அந்த வேலை முழுமையையும்கம் தமது செட்டியாரிட மேலாபிஷித்தனர். கம்மவரும் தமது தலைவரது கருத்தங்கனைய முற்றிலுந் திருப்திகரமாய் அங்கே வரையை சிறைவெற்றினர். இவர இதுசமயம் மைசூர் ஆரைத்தனத்திலுந் கராமாக்க நியமிக்கப்பட்டிருந்தும் செனணைசட்ட சிறுபணைசபை ஆட்சியில் தமது உத்தியோகத்திலிருந்து ரஜாபெறறே இவவுத்தியோகத்திலும்கம் வந்தார ரஜாநீரும் கம்மவாயிருந்ததால், கம்மவரபடியும் நீடித்த ரஜா கெடையது போனமையாலும், செனணைக்கே மறுபடியும் போகவேண்டிய செய்தனர். மிஸ்டர் கெட்டாஸ்கி ஆணைசபை கமிஷனராயிருந்த மிஸ்டர் பெயரிங் ஆனர், மிஸ்டர் மெரின ஆரை முதலியவர்களின் அபிப்பிராயப்படி, செனணைசட்டசபை அலுவலகத்திலிருந்து இராஜிகரமாக கொடுத்துவிட்டு மைசூர் சமஸ்தானத்து உத்தியோகத்திலேயே நிரந்தரமாய்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார் C. I. E. 155

இருக்கத் தீர்மானித்தனா. இவ்வாறு செனலை வேலைக்கு இராஜநாமாக்கொடுத்ததில் தினங்களுக்கொன்றாக இவர்பெங்களுர் ஸமால் காஸ கோர்ட்டின் இரண்டாவது ஜட்ஜி வேலைக்குப் பதிலாக நியமிக்கப் பெற்றனர்

பெங்களுர் ஸமால்காஸ கோர்ட்டு இரண்டாவது ஜட்ஜியாகவும் தஸ்தாவேஜிகள் ரிஜிஸ்டரேஷனும் இலாகாவின் அதிகாரியாகிய ரிஜிஸ்டரார் ஜெனரலாகவும் முன்னுமாதம் வேலைபார்த்து வந்தார் அப்போது இவருக்கு இரண்டாவது ஆண்குழந்தை பிறந்தது. அவருக்குத் தாமரர்ஜாவென்ப பெயரிட்டனர் இக்குழந்தை பிறந்ததற்கடுத்தமாதம் அதாவது 1868ம் ஆண்டு ஜூலைமீ 16 தம்புசெட்டியார் அரிஸ்டனை சூப்பிரண்டண்டாரின், இதற்கடுத்த ஜஸ்தாவது மாதத்தில் அதேவேலையின் மேலவகுப்புக்கு உயர்த்தப்பட்டார் சூப்பிரண்டண்ட வேலைக்குரிய ரெவின்யூ அதிகாரரதுடன் முதலவகுப்பு மேஜஸ்திரேட் அதிகாரமும், கீழுள்ள இரண்டாவது முன்றாவது வகுப்பு மேஜஸ்திரேட்டின்களின் தீர்மானங்களின்மேல் அப்பில் அதிகாரமுடிக்ருந்தன. இதுவுமன்றிச் சிவில் வியாபாரியங்களைத் தீர்க்கும் அதிகாரமும் சேர்த்திருந்தது. இவ்வளவு அதிகாரங்களையும் மனமொப்பப் பார்த்துக் கொடுத்திருந்த ரெவனயை விளக்க முயற்சியை இராஜ குறிக்கின்றோம். அதாவது மைசூர் சமஸ்தானத்தின் எட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட்களுக்கும் எட்டு ஜூடிஷியல் அசிஸ்ட

ணிகளை உயரத சிவில அதிகாரங்களாக கொ
டுத்த இரதியாகவானமெண்டார் சிவமித்தபோ
து நமமவா அவர்களில் ஒருவராரிருந்தனர் இ
தனை இவா எழுதிய கடிதத்தால் அறிந்தகிண
டாஸலிதுரை அதிக மகிழ்ந்தவராகித் தம்பிரெ
ட்டியாருக்கு 'உமது சொந்த நடத்தையாலும்
உழைப்பினாலும் இந்த அலுவலில் பெற்றீர்
மைசூர இராஜ்யத்தில் என்ன மாறுதல் வந
தாலும் உமமுடைய நீதிநெறியில் நீர் மாறுவே
மாடமா' எனறெழுதினா. பெங்கலூர் லிருந்து
கோலாருக்குப் போன பிறகு அத்நியாய
ஜன றழைக்கப்பட்ட முனரூப புத்திய
ஜனனமாயினன. இவன் உத்தம இரண்டி
ஆண்களினுள், சத்தியவநியாலமான தனவநி
யமமாளுென்று பெயரகன பெற்ற இரண்டாவது
முனரூவது குமாரத்திகள பிறந்தனர் இவா
கோலாரில் சபார்ட்டினெட ஜடஜாக இருந்து
நீதிசெலுத்தியபோது இவரடைந்த பேருக்குக்
குறைவில்லை.

இதனை அறிந்த சிபகர்ஷு என்பவரின்
மீட்டரை ரெனிரி இலாகாவில் இவரை
யெடுத்தகொள்ள உத்தேசித்த பரபெங்கலூர்
எட்டுவார்டர் சபடி விஷயங்கூர் பிஷ்ப்
டிரிகட றெய் குரார்ட் பிஷ்ப் விஷய அபிப்ப
கவும அரினட ணடு கர்ஷு. நராகவும் சிவமித்
தார. ஜமாபந்நிகரலத்தில் கணகஞ்சுள்ள உறுந
கமராய் பரிபோதித்ததில் அனைவரின் ஆவன
பிசகு களையும் மோசங்களையும் கண்டுபிடித்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார், C. I. E. 157

துக குற்றவாளிகளை நீடித்த காவல தண்டனை
களுக்குள்ளாககினா. பிறகு சாககார் உத்தி
யோகஸ்தாகள சாககார் பணத்தை தூவிநி
யோசுப்பதித்திககொண்டு கணக்குகளைத்தப்பி
தமாக வெழுதிககொண்டுவந்த விஷயத்தைக
குறித்துஒாரிபோரடிகவரனமெண்டிறகுஅனு
ப்பினா. தாலாககா ஜில்லா இவைகளின கணக
களைத்த தயாரித்துவந்தவழக்கங்களிற் காணு
மகுறைவுகள் இன்னினனவையென எடுத்திக
காட்டி அவைகளுக்கு வேண்டிய பரிகாரங்கள்
இன்னினனவையெனவும குறித்திருந்தாரா.
இதற்காக கவாணமெண்டார தம்பு செட்டியா
ரைப்புகழ்ந்து வந்தனமளித்தனா. இவவேலை
யிலிருந்து பெங்களூர் ஜெடிஷியல் அலிஸட்
ண்டாக கியாபடன் ஷா துரைக்குப்ப பதிலாக
மாற்றப்பட்டாரா. இந்த வேலைக்கு யூரோப்பியன்
ஆபீசர்களே நியமிக்கப்படவேண்டுமென்று ஏற்
பாடாயிருந்தபோதிலும்தம்புசெட்டியாருடைய
திறமையைநிறுத்த சீபகமிஷனா அவரை இதற்
கு நியமித்ததல்லாமல் ஐரோப்பிய ஆபீசருக்கு
கொடுத்த சம்பளமும் விசேஷ (Allowance)
ஆல்லென்னஸ்கூழ் கொடுக்கும்படியும் திட்டஞ்
செய்தாரா. இவவேலையைமுதலமுதலில் சுதேசிக
களுக்குள்ளாகப்பெற்றவர்தம்புசெட்டியாராதான.
பிறகு ஸமால் காஸ்கோரடிகுமுதல் ஜட்ஜியாபி
லா. இதன்பின் சீப கமிஷனர் ஆபீஸ் ஹெட்
கிரஸ்தேதாராயிலா. இது இந்த சமஸ்தானத்
தில் ஓர் பெருத்தஉத்தியோகம். இவர்இவவுத்தி

யோகத்தை வகித்தாரெனத் தெரிந்ததும் அப
போது ஐதராபாத் ரெசிடென்டாகயிருந்த சர்
ரிச்சார்டு மீட் டம்மவருக்கு சந்தோஷப்பசாரங்
கள கூறினா. இவருக்கு இத்துடன் சீப் கமி
ஷனரின அசிஸ்டண்டு செகரடரி என்னும் பட
டங்கொடுத்து அதற்குடைய உததரவாத
முள்ள வேலைகளுங் கொடுக்கப்பட்டன. இவ
வுத்தியோகங்களைச் சரிவர நடத்திவரும்போது
தாது ஈஸ்வர பஞ்சம தோன்றியது. அப்பொ
ழுது பஞ்சத்தின கொடீரத்தைப் பரிகரிக்கும்
ஏற்பாடுகளைச் சோந்த ரிபோர்ட்டுகளை மிக்க
சிரத்தையுடன் நமமவா தயாரித்து அனுப்பு
வார. அவைகள் ஒவ்வொன்றும் மேலதிகாரி
களின் எண்ணத்தைச் சாலவும் கவரும். இந்த
பஞ்சம வியாபித்திருந்த இரண்டரை வருடங்
களில் குடிகளை இதின்னு காப்பாற்றும் விஷ
யத்தில் ஒருகோடியே அறுபதுலக்ஷம் ரூபாய்
கள் செலவாகி கவர்ன்மெண்டாருக்கு எண்பது
லக்ஷம் ரூபாவரையிலும் கடனேற்பட்டது. ஆத
லால செலவுகளைக் குறைக்கத்தக்க ஏற்பாடுசெ
ய்ய ஓர்விசாரணைசபை கூடியது. அதில் தம்பு
செட்டியார ஒரு மெம்பராகவிருந்து செலவில்
பத்துலக்ஷம் ரூபா குறைக்கத் தகுமான வழி
யைக்காட்டினர். இதனால் தம்புசெட்டியாருக்கு
ஏற்பட்ட வேலைகள் அமோகமா யிருந்தபோதி
லும் மனநதளராமல் வேலைகளைச் சரிவர சிறை
வேற்றினா. இந்தவேலையின் கிர்ப்பந்தததாலும்
ஜூராலும் டில்லி தேசத்தில் விக்டோரியா

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார், C. I. E. 159

மகாராணியார இந்திய சக்கிரவர்த்தினியான தற்காக நடந்த கொண்டாட்டத்திற்குப் போகக் கூடாமையாயிற்று எனினும், இவருக்கு நற்சாஷிக் கௌரவப்பத்திரம் ஒன்று அது சமயத்திற் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் கவானா ஜெனரல் லிட்டன் பிரபுவின் திருக்கரத்திலிருந்தே டிலலி (Medal) பதக்கத்தையும் பெற்றார் அசிஸ்டன்ட் செக்கிரடெரி வேலையிலிருக்கும்போது தம்பு செட்டியாருடைய நான்காவது புத்திரன் பிறந்தான். பிதாவின் பெயரே இச்சிறுவனுக்குக் கிடப்பட்டது. 1879ம் ஆண்டு மேன் 27உ இவா டிஸ்திரிக்ட் சிவில் அனட் செஷனஸ் ஜட்ஜியெனனும்பெரிய அலுவலை முதலமுதலே சுதேசிகளின் நாயகமெனப்பெற்றனர். எததுணைபோ இவரை இவ்வுத்தியோகம் வகித்தபெருமைக்காக உயரத்திகூற்றினார்கள்! பிற்காலத்தில் மைசூர் திவானான சர கே. சேஷாதிரிஜயரும் தம்புசெட்டியாருக்கு ஒரு கடிதமெழுதினார். அதில் இந்த டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜ் உத்தியோகம்பெற்ற விஷயத்தில் தாம் அதிக மனக்களிப்படைந்ததுமன்றி இன்னமிதவிட மேலானபதவியை, மைசூர் ஜுடிஷியல் டிபார்ட்மென்டின எல்லா கோர்ட்டுகளுக்கும் அதிக உயர்வான கோர்ட்டின முதன்மையான பதவியைச் செட்டியார் பெறக்கடவாரென்று வாழ்த்தினார்.

அக்காலத்தில் தலைமை நீதிஸ்தானமாயும் தற்காலத்தில் சீப்கோர்ட்டு என்னும்பெயர் வகித்ததுமான ஜுடிஷியல் கமிஷனர் கோர்

ட்டினமுன்விசாரணைக்குவந்த முக்கியமானவைகளும் சிக்குள்ளவைகளுமான வியாசசியங்களைத் தமக்குத் தவியாகவிருந்து விசாரித்துத் தீர்மானிக்கும் பொருட்டு, டிஸ்டிரிக்ட் அண்ட் செஷன் ஜட்ஜியாகவிருந்த தம்புசெட்டியாரை ஜூடிஷியல் கமிஷனர் தம்முடன் சேர்த்துக்கொள்வார். நெடுங்காலம் நியாயாதிபதியா யிருந்து அனுபவமுள்ள தம்புசெட்டியாரைத் தமக்குத் துணையாகச் சேர்த்துக்கொண்ட ஜூடிஷியல் கமிஷனருக்குத் தவியாயிருந்ததன்றியில் செஷனகேஸ்களும் சிவில் வழக்குகளும் நேரீறையாக விசாரணையாகித் தீர்மானஞ் செயப்பட்டு வந்ததால், ஜனங்களுக்கு அதிக திருபதியுமநம்பிக்கையுமுண்டாயின. என்றதூர ஜாகீர் விவாதவிஷயவழக்கிலும் இன்னும் சில முக்கியமான வழக்குகளிலும் தம்புசெட்டியார் செய்த திறமையான தீர்மானங்கள் “மைசூர் லாரிபோர்ட்டில்” (Mysore Law Reports) வாசித்தறியலாம்.

1881ம் ஆண்டு மார்ச்சுமீ 21உ மைசூர் இராஜியத்தின் சுய ஆளுகை புரீ சாமராஜேந்திர உடையா பஹதூர் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டது. இவ்வரசாட்சியை நடத்துவதற்கு ஓர் மந்திராலோசனை சபையைக் கூட்டினார்கள். அச்சபையின் அங்கத்தினருள் தம்பு செட்டியார் முதல கவுன்ஸிலராக (Senior Councilor) நியமிக்கப்பட்டனர். தீவான இரங்காராரால் ஒருவருஷத்துக்குள் காயலாவானதின பிந்தம், அவர் பெறுஞ்ஞாவிட்டுச் செனலைக்குப்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார், C. I. E. 161

போகும்படி நோந்தது. அந்தச்சமயத்தில் தீவா
னவாகள்தமவேலையை தம்புசெட்டியாருக்கு ஒப
புகுகொடுத்தது அவாவிஷயத்தில் தாம கொண்டி
ருந்த நல்லெண்ணத்தையும் விசுவாசத்தையும்
ஓர் கடிதமூலமாய்த தெரிவித்தார். சென்னைக்
குப்போன இரங்காசாரா லு அங்கேயே காலமாயி
னார். இரங்காசாரா லுவுக்குப் பின் சேஷாததிரி
ஜயா திவானாயினார். அதில் செட்டியார் சந்திஷ
டியடைந்து ஐயருக்குச் சந்தோஷ உபசாரக்
கடிதம் போக்கினார். ஐயருக்கு அக்காலத்தில்
இவா எழுதிய கடிதம் கொடுத்த திருபதியைப்
போல மறறெதுவும் கொடுத்ததில்லை. நமது
தம்புசெட்டியாருக்கு எனலும் 'அழககா நவா
வெகுளி' இருந்ததில்லை. சேஷாததிரிஜயர் தீவா
னாகிச் சில வருஷங்கன் கடந்தபின் பு ஐயர் சம்ப
ளம் 3000 ததிலிருந்து 5000 ரூபாய்க்கு உயராத
தப்பட்டபோது, செட்டியார் மனமகிழ்ந்து ஓர்
கடிதமெழுதி வாழ்த்தினார். அக்கடிதத்திற்கு
ஐயா பதிலெழுதியதில் 'மகாராஜா அவர்களின்
மதிப்பிற்குரிய இந்த அடையாளம் நம்மெல்லோ
ருக்கும் மகிழ்வைத் தருவதாக இருக்கின்றது.
மேலும் மகாராஜா கருணைகூர்ந்து மதித்த அ
ரசாக்கியின் வெற்றியால் வந்த கீர்த்தி மகதிரா
லோசனை சபையின் முதல மேம்பராகவிருந்து
தாங்கள காரியங்களை விசேஷவழியில் நடத்தி
உதவி புரிந்ததால், எனக்கு வந்த கீர்த்தியில்
பெரும்பாகத்தை அடைவதற்கு மிக்க நீதியா
கத் தாங்களே உரியவர்களாயிருக்கிறீர்கள்'

னறு வியந்து பேசினார். 1884ம் ஆஸ்தத்தில் சீப கோர்ட்டி ஜட்ஜியாக விருந்த காலத்தில் பல தடவைகளில் சேஷாததிரி ஜயருக்குப் பதிலாக தீவானாக நியமிக்கப்பட்டு, அதிக திறமையோடும் சுறுசுறுப்போடும் அரசாட்சியை நடத்திவந்தனா. 1890ம் ஆஸ்சீப் கோர்ட்டி பிரதம ஜட்ஜியாகவிருந்த மிஸ்டர் பிளமமரதுரை, வேலையை விட்டுச் சீமைக்குச் சென்றபோது, அவருடைய ஸ்தானத்தில் செட்டியார சீப ஜட்ஜாக அமர்ந்து அவ்வேலையில் ஐந்துவருஷமிருந்து அடைந்த கீர்த்தி சொல்லுந்தரமல்ல. 1894ம் ஆஸ்டிசம்பரம் சா சாமராஜேந்திர உடையா பஹதூர் அவர்கள் கல்கட்டாவில் காலஞ்சென்றபின் மகாராணி வாணிவிலாச சனாரி தானத்துக்கு 'ரீஜெண்டு' பட்டமளித்து அரசாட்சியை அவர்வசம் விடுத்தது மைசூர் ராஜஜியத்தை ஆளும்படியேற்பாடுசெய்யப்பட்டது. இந்த ரீஜனஸி அரசாட்சியினவழுவருஷங்களில், முதல்கௌனசிலராயிருந்த செட்டியார் அப்போதைக்கப்போது ஆகடிங்குதிவான்வேலை பாரத்து வந்தகாலத்தில், ஜயரவர்கள் பாககியில்விட்டுப்போன அமோகமான வேலைகளைக் குறைவின்றிச் செய்து பூரத்தியாககிய விஷயத்தைப் பற்றிகர்ஸனபிரபு உள்ளத்தில் மகிழ்ந்து மெச்சினார்.

இவ்வாறு கீழ்ப்படியிலிருந்து ஒவ்வொன்றாகவறி, மைசூர் சமஸ்தானத்துப் பெருந்த அலுவலின தலையிலமர்ந்த தம்புசெட்டியார், அந்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார், C. I. E. 163

தந்த வேலையில் எனனென செயதாரெனப்
தைச் சுருங்கக்கூறி விளங்க வைப்பாம்.

இவா மைசூர் சமஸ்தானத்து ஆலோச
னைக்காததராக 1881ம்ஆண்டு முதல் 1904ம்ஆண்டு
வரை அதாவது இருபது வருஷங்கள் விளங்கி
னா. இவர்கைதோர்தவா, அனுபவசாலி, தூர
நோக்கஞ் சாலவும் உடையவா. ஆலோசனை
சபையில் எல்லா விஷயங்களையும் உடனுக்குட
னே ஆவாஹனஞ்செய்து குணதோஷ விளக்க
முரைத்துக் குடிகளுக்குச் சாதகஞ் செய்து
அரையாககு ஆக்கங்குறித்தவா.

திவானகனம், C V. இரங்காச்சாரியு C. I. E.
காலமான தமபுசெட்டியார் அவ்வேலைக்கு
உரியவராயிருந்தும், மற்றொருவருக்குக் கொடு
க்கப்பட்டது. இந்தக்குறையை ஒருவாறு பரி
கரித்துத் தம்புசெட்டியாரைத் திருப்பிப்படுத்த
தும்பொருட்டு சீபகோர்ட்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு
அதில் ஒரு ஜட்ஜாக இவரை நியமித்தனர். வே
லையை வகித்தார். நீதிபகார்தார். சூரியனைப்
போல இவா சீபகோர்ட்டில் பிரகாசித்தார். நி
யாயவாதிகளுக்கு இணங்குவார்; சகபாடி நீதி
யதிபர்களுக்குத் துணையாவார்; வழக்காளிக
ளின் உயிராயினார்; உலகோர் உயாத்திப்பேசுமா
ளாயினார். செஷன் விசாரணைக்கு இவா வர
மாட்டாரா என்பார்கள்; சிவிலுக்கும் அப்படி
யே. ஜூரி அஸசர்களுக்கும் இவர்கச்சேரி உத்த
ம கச்சேரி. நியாயத்தைக் கைப்பற்றி வழக்கிற்
கேற்ற நியாயத்தை நியாயக்கண்ணு லறித்து

நியாயத்தோடு நியாயஞ்சொல்லும் தம்புசெட டியாரை, எந்தக்கக்கியார்தாம் விட்டு விலக மனநதரிப்பார்கள்! இவர் கீழ்க் கோர்ட்டிகளைச் சரியாக நடத்திவந்தார். அக்கச்சேரிக்காரர் கள அதுசயிக்குமாறு திடீரென்று பரிசோத னைக்குப்போவார். திருத்தவார். இவர் சீபஜட்ஜி வேலையிலுமாத சிலநாள்குப்பிறகு, மகாரா ஜா, ஐரோப்பியருக்குள்ள மாதவிவேதனமாதிய 2500 ரூபாயும், மனமுநதது இவருக்குத் தந்து வந்தனா.

இவர் ஆகடிங் தீவான வேலையிலிருந்த போது அதிக உழைப்போடும சிரத்தையோ டும வேலையை நடத்திக் குடிகளுக்கு விசேஷக் க்ஷமத்தை யுண்டாக் னனா. அப்போதைக்கப் போது சொற்பகாலத்துக்குத்தான அவா தீவா னவேலை பாரத்து வந்தாரெனினும் இவர் அவ வச்சமயங்களிற் செய்யவேண்டியவைகளைச்செய யாமல் விட்டவரல்லா. காவேரி 'இலக்ட்ரிங் ஸ்கீம்' (Kauvery Electric Scheme) என்னும் ஜல அந்தராகனி சகதியூட்டும் பிரமாதமான ஏற்பாட்டை நடத்த உத்தேசித்த சேஷாத திரி ஐயருக்கு வேண்டிய அனுகூலவுதவி புரிந் து உச்சாகந்தந்தவா செட்டியார்தான். கடைசி முறை செட்டியார் ஆகடிங்தீவான யிருந்தபோ துதானமேற்படி அபாரமானவேலைக்குவேண்டி யபணத்தைசமஸ்தானகஜானுவிலிருந்துதாமே கொடுப்பித்து வேலைஐரூராய் நடக்கும்படியான ஏற்பாடுகளெல்லாளு செய்வித்தனா. அதனால்

னரோ இப்பொழுது மைசூர் கவானமெண்டர்
 மாதமொன்றுக்கு ரூபா 1½ லக்ஷம் வரவேற்று
 வருகின்றனா. இது என்னசாமானியமா? இவர்
 கள் (சர் சேஷாததிரியும் தம்புசெட்டியாரும்,)
 இருவரும் இருந்திலரேல மைசூர் சமஸ்தானத்
 திலே மினசார் நீரோட்டசக்தி ஏற்பட்டு ௨ லக்ஷ
 லாமதிசயிக்கு மகோன்னத நிலைமையில் விளங்
 குமோ! சேஷாததிரியார் தமமை உலகோர்
 மறவார்; தம்புசெட்டியாரே! தாமனரே ஐய
 ருக்கு உதவியானீர். தமமை ஐயர் மறவாநி
 ருந்தது போலவே குடிகளும் ஆனரோரும
 எநநாளும் புகழாநிராகனா. மகாராஜா
 சா சாமராரேஜாநிர உடைய புகழார்
 1894ம் ஆண்டு சமயார் கட்டகத்தாவுக்குத் தி
 வானசமேதராய பாரிநுத்தியோங் ஆங்கி
 திமரெனக காலமாயினா தந்திரமாயிராம
 ஸதானத துகளுக்கி ஐயங். அப்போது இரா
 ஜ்ஜிய பாரத்தை வந்தது நடத்திவந்த சிபி
 கவுனவிலராய தர்பு செட்டியார் சிபி ஐஷ
 ரெசிடண்டு கர்னல் தென்னாநல்லுன கடி
 மைசூர், அடைந்து, தர்னாவிய கட்டகத்தாச்சித்த
 மயங்கிய குடிகள்கு ஆயுதம் கொடுத்தது.
 'இளவரசர் கிருஷ்ணராஜ உடைய புகழார்
 அரசர்வதற்கு உரியவாக ஆங்கி கிளையார்
 ஐந்துக்கூர், அவருக்கு அரசர் ஆய புகழார்
 மனவும் ஸ்ரீ வான்விலாச சங்கீதா னமகா இரா
 ணியார் அரசர் கதிரை சிஷெண்டாக நடத்து
 வார்க'னென விளம்பரப் பத்திரிகைப் பிரசுரி

யாக்கி, மகாராணி வாணிவிலாச சன்னிதானம் கலகத்தாலிலிருந்து மைசூருக்கு வரும் வரையில் அரண்மனையைக் காவலுடன் பார்த்து, நகையுடைகளை மொகரிட்டுக் காதது ஒப்புவித்தனர். கண்ணைக் கண்ணிமை எவ்வாறு காக குமோ அவவாறே மகாராஜாவின சொத்துக்களை இவர் காத்துவந்தனர். அது உத்தம மந்திரியின் இலக்கண மன்றோ?

இவர் எத்தனைக் கவானா ஜனரல்களைப் பேட்டிசெய்தவா! லிட்டன பிரபுவின திருக்கையால் டெல்லிப்பதக்கததைப் பெற்றவா. ரிப்பன பிரபுவைத் தலைப்பெயது நெடுநேரம் சம்பாஷித்து, அவர் உரோமனகாதோலிகளுவேதத்தை யனுசரித்தவ ராதலால், மைசூர் சமஸ்தானத்தில் உரோமனகாதோலிககா பெருகிவருவதை எடுத்து மொழிந்தது, பிரபுவின மனதைக் குளிரவைத்தவர். பின்புடப்பிரின, லான்ஸ்டவுன, எல்ஜின பிரபுக்களையும் பேட்டிசெய்து உரையாடி அவர்களால் மதிக்கப்பெற்றுக் கடைசியாய் கர்ஸன் பிரபுவையுந் தரிசித்தவர். பேசியவா. கர்ஸன் முன்னிலையிற் பிரசங்கமும் புரிந்தவர். இப்பொழுது நம்மைப் பொதுவுறவாளும் ஏழாவது எட்வர்ட்சக்கிரவர்த்தி 1875ம் ஆண்டு வேல்ஸ் இளவரசராக இந்நியாவைத் தரிசித்த காலையில், நம்மவர் அவர் சந்திதானத் துற்றனா. பேசும்பாகசியம் பெற்றனர். 1903ம் ஆண்டு எட்வர்ட்சக்ரவர்த்தியார் மகுடாபிஷேக கொண்டாட்ட டெலலி உத்சவத்திற்குத் தம்புசெட்டியார்

தி. இரா. ஆ. தம்புசெட்டியார். C I. E. 167

மகாராஜா ஸ்ரீகிருஷ்ணராஜேந்திர உடையாரு
டன சென்று பெருமைப்பட்டுத் திரும்பினா.

இவா காலஞ்சென்ற மகாராஜா சாம
ராஜேந்திர உடையா சிமமாதனமேறிய கா
லத்தி, அவரது ஆளுகை நெடிதோங்கிப் புகழ்
பெற்றுக் குடிகளுக்கும் நனமை எல்லையிலாது
புரிந்து வருவதா யிருக்கக்கடவது என ஆசிப
பத்திரம் வாசித்தாரா. இவா வாகு அப்படியே
பலித்தது 1903ம் ஆண்டு மகாராஜா கிருஷ்
ணராஜேந்திர உடையா சிமமாதனமேறினா.
அக்காலத்திலும் செட்டியார் மகாராஜா கூட
விருந்தனா. கடவுளைப் பிரார்த்தித்தனா. இவா
பிரார்த்தனைகள் பலிகுமாறு காண்போம்! த
டையிலலை ஏனெனில் இவ்வரசா ஜனனமான
தும் நமமவா காலஞ்சென்ற மகாராஜாவுக்கு
வாழ்த்துப்பத்திரம் எழுதிவிடுத்தது குழந்தை
யைப்பெரிதும் வாழ்த்தினா அதுபோலவே ஸ்ரீ
கிருஷ்ணராஜேந்திர உடையா எல்லாத் துறை
யிலும்படிந்து எல்லாவிஷயங்களுக்கும் தெரிந்து
இளமையிலேபுதிநாத அறிவினாராக அரியாசன
த்தமாதனா அக்காலத்திலே இவா செயதபி
ராராதனை என பலித்தமாகாது 'மனமபோ
லன்றோ மாங்கல்யம்.'

இவா, நாட்டவர் களுக்காக எத்துணை நன்
மை புரிந்துள்ளார் என்பதை இங்கு எடுத்த
துக்கூறித் திருந்தியடையக்கூடுமா? நிலத்திர்
வையைக் கொடுக்க ஒருவன் தவறுவானாயின்
அவன் சிறைச்சாலையை யடைவதற் குரியவனாகி

ன்றன்னென்னும் ஓர் அம்ஸத்தை விலவருமானச் சட்டத்திலே சேர்த்து ஜூரிக்குக்கொண்டு வர எத்தனித்தபோது அதனைத் தடுத்தார். தீர்வை பாக்கியுள்ள விலத்தை ஜப்தி செய்தாகிலும், அல்லது அவனுக்குச் சொந்தமான இதர சொத்துக்களைக்கொண்டாகிலும், வசூல்செய்து கொள்ளுவதே உத்தமமென்றார். ஆனால் இவாவாக குச் செல்லாவிட்டாலும், இவா சியாயககடமையைப்பாராட்டித் தடுத்ததுக்கூறியசொல்பாணற்றதாகாது. நாகரீகம் வளரவளரப் பின்னுக்குச் செட்டியாா சொன்னதுபோல செய்யவேண்டியதாகுமென்று வினைககவேண்டியிருக்கிறது.

ஸ்ரீ. சாமராஜேந்திரா சிமமாதன மேறிய முதலவருஷத்தில் வந்த தசரா பண்டிகையில், மைசூரில் பொருட்காட்சிசநதை ஐந்து கூடிற்று. அதிலே கொச்சிஇளவரசா அனுப்பித்தந்த பலவர்ணங்கனினுல நோத்தியாக நெய்யப்பட்ட சில்பாயமுதலான சாமானகளைவைத்தார். இன்னும் பலவழிகளில் அதன வெற்றிக்காக முயன்றார். மகாராஜா பெரிதும் மெச்சினார். மைசூர் பெருகளுர் நகரங்களில் பாடசாலைகளும் கூட, ஹாரிகளும் இருப்பதால் அவைகளில் ஐந்தும மாணவர்கள் ஓரிடம் தாமதித்துக் கூடிப்பழகி நலவழிப்படுவதற்கேற்ற சாதனங்களாகிய 'மாணவாவிடுதிகள்' அமைக்கப்படவேண்டுமெனக் கருதி, உழைத்து, அதற்கு வேண்டிய வற்றைச் செய்து மாணவர் மனோபீடத்தமர்வாராயினார். பெண்கலவி விஷயமாகச் சிரத்தையோடு வேலை

தி. இரா ஆ தம்புசெடியார் C. I E 169

செய்யும் ஸ்ரீஸ மானிங் துரைசானி மைசூர் வந்த
திததகாலை, நமது செடியார் தமது மானிகை
யில் ஐரவ இரதுபபெண்மணிகளைக் கூட்டி அவ
வமமையை உபசரித்தனா அதுதான முதன்
முதலிலே இருந்திற்று மாதாகளும் ஒன்று கூடிப்
பெண்கலை அதிகரிக்க வேண்டிய தற்கான உபா
யங்களைச் சம்பாவித்துத் தமது அபிப்பிராயங்
களை ஒரிடத்தில் வெளியிடப்பேசிக்கலப்பதற்கு
ஏற்றசமயமாகவிருந்தது. மேலும் இவர்தான்
முதன்முதலிலே, அதாவது 1877ம் ஆத்திலே
சாமராஜேந்திரா பஹதூர் அரசாங்கியை வகி
த்து அரசாங்கத்தின் தலைவராக விளங்கும் கா
லத்திலே, அவருக்கு உதவியாக ஆலோசனை
சபை யொன்றை ஸ்தாபனஞ்செய்ய வேண்டி
யது முக்கியமென்று எடுத்துக் கூறியவர். அவ
வர்களைப் பயனை அறிந்து சபை ஏற்பட்டது
அச்சபையின் பேரவையியாகவும் செடியாரே
துலங்கினார். மைசூர் இராஜ்யத்தில் நிறுத்த
வர்கள் மாததிரமே இராஜ்யத்தில் உயர்வு
டைய உத்தியோகங்களைப் பெறுவதற்கு அருக்
மாரகூடபடி சிவில் ரொவிஸ்பீக்ஷையொன்று
ஏற்படுத்தி, அப்பீக்ஷைக்கு மைசூர் இராஜ்ய
யத்தினர் மாததிரம சோக்கப்படவேண்டுமெ
ன்று மந்திராலோசனை சபையில் பேசுகடந்த
போது நம்மவர் 'அப்படியானால் அப்பீக்ஷை
யை ஏற்படுத்தும் நத்தேசமே பஸித மற்றுப்
போகும். ஏனெனில் ஆயல் நாட்டிலுள்ளோர்

அதிக படிப்பும் திறமையுமுடையவர்களாகவிருப்பார்களேயானால் சமஸ்தானத்திற்கு வருவது பெருமிதமும் விசேஷ நன்மைக் கிடமுமாயிருக்கும். ஆகையால் இந்தியாதேசத்திலிருக்கும் மெல்லோரும் அப்பரீகைக்குவர் அனுகூலமுடன் உடனடி நடவடிக்கை எடுத்து வாதிட்கதனர். ஜப்பானர்கள். அதுபோல் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இனதுவரை அப்பரீகை நடைபெற்று வருகின்றது. 'மேலும் அரசாங்க விஷயத்தில் பலஜாதியாரும் இருப்பதே இராஜதருமத்திற்குரியது. இதைநிலைநிறுத்துவதற்கு இப்பரீட்சையோர கருவியாயிருக்கு' மென்று அப்போதைக்கப்போது வற்புறுத்தி வந்தனர்.

இவா பிரசங்கி, பலசமயங்களில் பிரசங்கம் புரிந்துள்ளார்; சபாநாயகமும் வந்ததுள்ளார். இவா பிரசங்கம் நல்ல கருத்துக்களடங்கியது. இவரால் பேசப்பட்டவைகளும் எழுதப்பட்டவைகளும் பத்திராதிபார்களும் இதர புத்திமான்களாலும் மெச்சப்பட்டவைகள். இவர்தமது நண்பினர்களுக்காக சீமைக்கும் இந்தியாவுக்கும் எழுதும் கடிதங்களிற்கூடத் தமது சமாததை வெளியிடுவார். வருணையோடு எழுதுவார் அவைகளைப்படித்துப்பார்ப்பதாலேயே அவைகளிலே கண்டுள்ளவைகளை நேரேபார்ப்பதுபோலிருக்கும். அவைகளைக் கையேற்றுப் படித்துப் போற்றியவர்கள் ஜனரல் கிளார்க்கு, மெஸ்தர் பெளரிங்கு, ஜனரல் கோல், ஜே. டி.

மேயின, சா ஜேமஸ லையால, லீவாரனா முத லியவாகள் எனரூல, பெருக்கி எழுதுவானேன்?

காலஞ்சென்ற மகாராஜா சர் சாமராஜேந திர உடையாருக்கும், மகாராணிவர்ணிவிலாச சன்னிதானத்துக்கும் இவாமட்டில் இருந்த விகவாசம் அதிகம். இவா இருமுறை வேலையி னினறும் நீங்கி விடுவதாக அபேக்ஷித்து விண் ணப்பம் அனுப்பியும் அவைகளை ஏற்காது வே லேபாரத்து வரவேண்டுமென்று கோரி மகாரா ஜாவும் மகாராணியாருமவற்புறுத்தினா அது வன்றோ அருகரைவிட்டுப்பிரியமனநதரியாமை! அவருக்கடங்கி நடந்தார நமது செட்டியார். இது அரசன ஆணைக்கடங்குவதைக் காட்டு கின்றதே.

இவா ஓர் தரும வைத்தியசாலையை ஸ்தா பித்துள்ளார. ஒருபெண பாடசாலையையும் நிறுமித்துள்ளார பலாக்கும் பயன்படுபவர். இவரது வலக்கை செயவது இடக்கை அறியா து இட மபம் இவரிடம் இல்லவே இல்லை.

இவருக்குச் சமஸ்தான அலுவல்களபிரமா தமா யிருந்தபோதிலும் பொதுநன்மைக்குரிய விஷயங்களிலும் லயவிலலாமல் உழைத்து வந தார். இவரது மேற்பாடையிலும் தணிககை யிலும் பற்பல ஸ்தாபனங்கள் நடேறின. மேம் பட்டன. பெங்களூர் பைத்தியக்காரர் ஆஸ்பத்

திரிபிள கண்கூரணிகளில் ஒருவராயிருந்தனர்; பெங்குளர் 'பிரண்டிண்டி' சொஸைட்டியின மெம்பர், அதற்கு ஐந்து பிரசிடண்டாகவும் இருந்தனர். இராய்ப்பஹதூர் தர்மரதனாகர் ஆற்காடு நாராயணசாமி முதலியாரின வாட்சா லைக்கும் அவர் ஸ்தாபித்த பெருத்த தருமங்க ளுக்கும் டிரஸ்டியாகவும் பிரசிடண்டாகவும் விளங்கினர். சமஸ்கிருதம், சுதேசபாஷை இவைகளை வளர்ப்பதற்காகவும், கைம்பெண்கள் கல்விகற்று உபாத்திமைதொழில் பெருவத ற்கு அவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சியைத் தருவத ற்கும் நியமிக்கப்பட்ட தேவமகத்திவ பஹதூர் தருமங்களுக்கு டிரஸ்டி, பிரசிடண்டானவர்; மைசூர் மகாராணி பெண்பாட்சாலை பிரசி டண்டி; மைசூர் சமஸ்தான உத்தியோகஸ்தரின் இனஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவரும் பிரசி டண்டாகவுமிருந்தனர். இவ்வாறு பல அலுவல் களைவகித்து இடைவிடாது உழைத்துவந்தவர்.

இவாவேலையினின்றுமடபகாரச்சம்பளமே ற்று நீங்கியதை அறிந்த நண்பர் பலர் இவருக் குக் கடிதங்கள் எழுதினார்கள். அவை ஒவ்வொ ன்றும் விலைமாற்றறியாப பொனமணிகளாகவே உள்ளது சர் ஜேமஸ்லையால் (K. C. S. I.) எ ன்ன, சர் ஆலிவர்செண்ட் ஜான்என்ன, சர் வில் ஸீயம் லீவார்னர் (K.C.S.I.) என்ன, மிஸ்டர், எல். பெளரிங் (C S. I.) என்ன, கர்னல் C. G. கிளார்க்கு என்ன, மிஸ்டர் ஜே.டி. மேயின் என்

ன—இனனோரெல்லோரும் வேலைகளின் றும் நீங்
கியகாலத்தில் இவருக்குக் கடிதம் எழுதினார்க
ள. இவா மைசூரில் புதித 34 வருடத்திய சர்
விஸைத் தலையில் தூக்கிவைத்து இமர்சனோர
ரீ; உபகாரச் சம்பளமேற்ற பிறகு காலத்
தைப்போகக ஏனசெய்வார் என ஐயப்படுபவர்
மறறொருவர்; சீதாபரவிகொண்டிருக்கும் இவ
ரதுமூளை பெனஷன் பெற்ற பிறகு எதில் பர
யுமோ எனறவா வேறொருவர்; இவர் மைசூர்
சமஸ்தானத்தினின றும் நீங்கினாலும் இவர் புரி
கதுள்ள குடிகளுக்கக னுக் கலமான வேலைகளை
ஜனங்கள் மறவாது னாறி ரெலுத்தவார்கர்
எனபதற்கு எட்டுணையும் ஐயமில்லை பென்
பரா இவருக்கு அனபாந்த கண்பாணவர்.
இன்னன பலரும் பனாசிப்பனாசிப் பீராவும் வர்
ணித்து உணமையாக வெழுதவும் வேலைகளின்
றும் கமது தம்பு செட்டியார் நீங்கிக்குடி காரின
மனதிற குடிகொண்டிருக்கிறார். இவருடைய
நாறபுரவெலலைக்குள் விளங்கும் பெருகாரயார்
களைப் பெருமைப்படுத்தும் சிறந்த வெண்ணத்
துடன் ஒங்கும் ஆங்கில அரசாங்கியார் கமது
செட்டியாரின் வைத்திய சாலையாதிய தநும
கைங்கிரியங்களை யும கௌரவமிருந்த நீண்ட சர்
விஸையும் மேனமைப்படுத்துவதற்கு அரிசுநி
யாக 1895ம் னா இவருக்கு வி. ஜ. இப்பட
டம் அளித்தார்கள். சீப் ஜட்ஜாகவும் கவுன்ஸி
லராகவும் வீற்றிருகது மேலான நீதி பகாந்த
மைக்காகவும் அரசர்க்குற்ற துணையாகவிரு

ந்து வேண்டியது செய்தமைக்காகவும் மகாராஜா சர் சாமராஜேந்திர உடையார் மனமுவந்து 1893ம் ஆண்டு “இராஜதர்மப்பிரவீணர்” என்னும் பட்டம் சூட்டினார். இவைகளைக்கொண்டும், இவரது குருவாகிய ஜே. டி. மெயின் எழுதிய வண்ணம் இவர் இன்றைக்கும் புத்திரர் பணிவிடை புரியப் பெளத்திரருடன் கூடிவினையாடிச் சுற்றந்தழுவி அறவினைசெய்து காலத்தைச் சுகமே கழித்துவருகின்றார்.

“திருவும் இன்பம் சிறப்பும் புகழுமற
றொருவா ஆக்கலும் நீக்கலும் உள்ளவோ?
மருவும் புண்ணிய மாந்தரந் கூவையெலாந்
தருமம் இன்றெனிற தாமே சிதையுமால்.”

“உண்டா லம்மவிவ வுலக மிகநிர
மமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத
தமிய ருண்டலு மிலரோ முனிவிலர்
துஞ்சலு மிலாபிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்
புகழெனி னுயிருந் கொடுகருவா பழியெனி
னுலகுடன் பெறினுந் கொள்ளல ரயாவி
லநநன மாட்சி யனையா ராகித்
தமக்கென முயலா நோனராட்
பிறாகென முயலுந் ருண்மையானே.”

